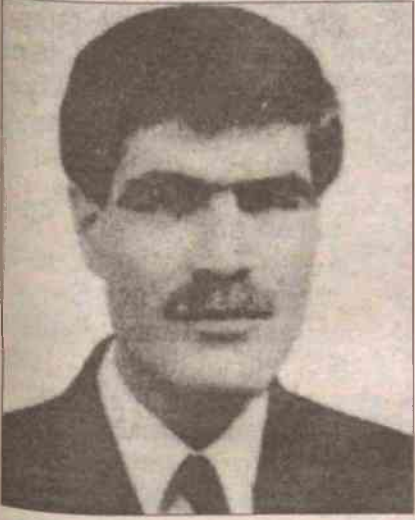

Özgür gelecek

16 - 31 ARALIK 1994 SAYI: 41 FİYATI: 20.000 TL (KDV DAHİL)

GERİLLA CENAZESİNE SALDIRI
SAYFA 5
ADANA'DA ÇOŞKULU MİTİNG
SAYFA 6
YEREL YÖNETİMLERDE SENDİKALAŞMA
KONULU PANEL
SAYFA 10
GAMAK METAL İŞKOLUNDA GREV
SAYFA 11
ORTADOĞU'DA SON SÜREÇ VE DIŞ
GELİŞMELER ÜZERİNE
SAYFA 12-13
"ADİL DÜZEN"ÇİLERDEN "ADİL" KIYAK
SAYFA 14
BENERCİ KENDİNİ NİÇİN ÖLDÜRDÜ?
SAYFA 6
YENİ DÜNYADA KADIN
SAYFA 21
ÇEÇENYA. RUSYA KAFKASYA'YA
DOĞRU YAYILIYOR
SAYFA 23

Özgür Ülke susmayacaktır!

Gözaltında kayıplar zinciri büyüyor

■ Gözaltında kayıplar halkasına Ayhan Uzala'yla birlikte Av. Faik Candan'da katıldı. Defalarca TKP(ML) TIKKO üyesi olduğu iddiasıyla gözaltına alınıp, işkencelerden geçirilen Ayhan Uzala'dan hala haber yok. Av. Faik Candan ise katledildi.

Sayfa 4

DEP'lilere 90 yıllık "ceza"

■ İdamla yargılanan halkın oyuyla seçilmiş, DEP'li milletvekilleri, "örgüt üyeliği" iddiasıyla herbiri 15'er yıl "ceza" aldı. DEP'li milletvekillerine verilen cezalardan dolayı Türkiye ve dünya kamuoyunda yoğun baskılar gelişince, idamla yargılamak isteyen egemenler dahil hiç kimse verilen cezayı "onaylamayarak" ikiyeüzü tavrı içerisine girdiler.

Sayfa 8

Tütünün acısı emekçiye, parası emperyalistlere

■ Akhisar Belediyesi ve AKSEK Vakfı önderliğinde yapılan II. Tütün Kongresi'nde üreticiye söz hakkı bile verilmedi.

Sayfa 15

■ Özgür Ülke.... doğrulara, güzelliğe, düşünceye, her türlü aykırı sese tahammülü olmayanlarca bombalandı. Kim bunlar? Elbetteki hakim sınıflar... Yani devlet.

■ Aynı tür bomba ve yöntemle Uğur Mumcu'da öldürülmüştü. Faili ortaya çıkartılamadı... Çıkartılamazda... Çünkü eşininde dediği gibi "Devlet katletti." Özgür Ülke'nin bombalanmasında da aynı yöntem... aynı fail... yani faili devlet.

■ Özgür Ülke susturulamadı. Devrimci- demokrat basın ve kamuoyunun yoğun dayanışmasıyla Özgür Ülke her gün yine bize merhaba! diyor.

Sayfa 6

Bugüne kadar onlarca çalışanı katledilen, onlarca cezaevlerine konulan Özgür Ülke, bombalanarak susturulmak istendi.

Emekçiler 20 Aralık'a hazırlanıyor

■ İğneden ipliğe herşeye yeni bir zam furçasının yaşandığı bu günlerde kamu emekçileride 20 Aralık'ta tüm Türkiye'de 3 gün sürecek eyleme hazırlanıyor.

■ 20 Aralık eylemi egemen sınıflara bir güç gösterisi ve işbirlikçi barikatın, aşılması günü olmalı, eylem alanları Partizan şiarlarıyla yankılanmalıdır. Sayfa 11

Sendika ağalarına tepki

■ İşçiler, bir yandan egemenlerin özelleştirme işten çıkartma vb. uygulamalarını diğer yandan, bu uygulamalar karşısında sınıf uzlaşmacılığı tavrı takınan Türk-İş yöneticisi sendika ağalarını protesto etti.

Sayfa 10

Tuzla Deri işçisi direnişte

■ Tuzla, Cihangil Deri fabrikasında işçi kıyımına karşı işçiler direniş çadırını kurdular. İşverenin tüm baskılarına rağmen, direnişlerini kararlı bir şekilde sürdürüyorlar.

■ Direnişteki işçileri Tuzla Deri-İş Sendikası yalnız bırakmadı. 8 Aralıkta Tuzla Organize Deri Sanayii'nde gerçekleştirilen eylemde, patronların ayağını denk alması istendi.

Sayfa 9

Okurdan mesajlar

Merhaba dostlar,

Özgür bir gelecek için var gücünüzle sürdürdüğünüz devrimci mücadelede sizlere başarılar diliyorum.

Ben devrimci mücadelenin doğruluğuna 8 ay önce, derginizle 4 ay önce tanıştım ve ne garip değilmi 24 yaşımdayım. Halk için, doğrular için savaşıma ve devletin doğruya yanlıştır demesi mücadele edenlere amansızca yaklaşımı Türkiye'de olup bitenlerden, habersiz olmamız, bütün bunlar bana ve benim gibi duyarsız insanlara ders olsun.

Ben Gebze'de bir fabrikada çalışıyorum. Devrimci mücadelenin doğruluğuna ve derginizle bir arkadaşın vasıtasıyla tanıştım. Ben batı kökenli, arkadaş ise doğu kökenliydi ve aleviydi. Ama ikimizin paylaştığı ortak bir değer vardı, işimiz, dinimiz kültürümüz farklı ama sorunlarımız günün 8 saatinde aynı sorunlar, ekonomik sorunlar, bunlar ikimizi iyice birleştiriyordu.

İstirahatlerde, çay saatlerinde paydoslarda her muabbette, genelde, Türkiye'de siyasi partilerden, maçlardan, televizyonlardaki filmlerden bahsedilirdi. Bunlar konuşulduğu zaman arkadaş ancak 3'te birine katılıyordu. Ekonomik durumdan, işsizlikten, milliyetçilikten bahsedildiği zaman arkadaş hemen dalı verirdi konuşmaya. Hiçbirimize sıra gelmezdi ve konuşukça kafamdaki çelişiklerde bir bir artıyordu. Türkiye'de ki ekonomik sorunların, işsizliğin, geçimsizliğin iç savaşın sorumlu devlettir diyordu.

Ekonomik sorunların başta devletten ve devlet destekli patronlardan kaynaklandığını, fabrikamızdaki koşullarıda örnek göstererek anlatıyordu. Ve ben kendi düşüncelerimle onun düşüncelerini karşılaştırdığımda onun anlattıkları karşıma doğru çıkıyordu. Ve bununla yetinmiyordu bütün bu olumsuzluklarla mücadele edildiğini ve mücadeleyi yollarında anlatıyordu. Dağda vurulanların, gözaltında kaybolanların, yargısızca infaz edilenlerin, bu doğru yolun savunucusu olduklarını, sendikaları, örgütüllüğü ve direnişleri anlatıyordu.

Artık samimi olmuştuk, bende onun gibi duyarlı olmak, kendimi geliştirmek istiyordum. Ve bana bazı kitaplar verdi bunlar ezilen sınıfları ve sınıf mücadelesini anlatıyordu. Ve ben artık, devrimin ne olduğunu, öldürülenlerin terörist değil, devrimci olduklarına inanmıştım. Ve doğruları çevreme arkadaşlarıma anlatacağım.

Yayınınızı elimden geldiği kadar okuyacağım. Yaşasın Halkların Kardeşliği! Yaşasın Halk Savaşı

Gebze'den bir işçi

Değerli Özgür Gelecek çalışanları

Dostlar, 14 yıllık tutsaklık yaşamımda, gerek, 12 Eylül Cuntası zindanlarında, gerekse, sonrası işkenceli sürgünlerle geçirdiğimiz, özel cezaevlerinde: acıyı, sevinci aynı mekanlarda birlikte yaşayan (düşüncede, ağırlıkla birlikte olmasakta) yüreği Özgür Gelecek'e yürüyenlerin- yüreklerinin yanında çarpan, bu arada, - tutsaklık yaşamımda- sanat ve edebiyata yakınlığıyla, - şiirle tanışan amatörcede uğraşları olan, şu sıralar yakılan, yıkılan yeni sürgünlere yollanan elbet yeni isyanlarda duran, gümüş kapılı o diyarın yetiştirdiği insanlardan biriyim.

Değerli dostlar, bu kısa iletimle beraber sizlere, iki şiirimi gönderiyorum. Şiirlerimin biri, içeriğinden anlaşılacağı üzere- 12 Eylül zulmüne karşı,

(teslimiyetler ve ihanetlerin rağımına) Dersim dağlarında, zulmün yüreğine korku salan, - uzaktan akraba yakınımda olan, çocukluk, delikanlılık arkadaşım, yiğit kavgaran, sevgili Haydar ARSLAN'ın öldürümün- beşinci yılı anısına yazdığım bir şiirdir.

Dostlar, bundan böyle elimdeki ürünlerden derginize şiirler göndermeye çalışarak, Özgür Gelecek'e yürüyen Partizanların coşkusuna katkıda bulunabilirsem mutlanacağım. En içten selamlarımı (zi) gönderiyor, yayın yaşamınızda başarılar diliyorum. Dostlukla...

BİR KARA HABER

Duyunca: O zindan da, televizyondan O kara haberini...
Yüreğimin dağından
Kızıl bir kaya koptu sanki

O Kırklar dağında
Yemyeşil
Koca bir dal- dı
O ağaçta

O
Zülmün yüreğine
Eylül karası, o günlerde
Korku salmıştı
Derelerinin kan aktığı
O kent- te

Ve O
Başkaldıran
Bir partizan
O ordudan da
bir komutan- dı

Neyleyim ki
O cephanedeki göğsü
Yine bir görev günü...
Hain bir infilakin
Kahrolası
O şarapnelleriyle, parçalandı

Ben öleydim
Can Haydar'ım
Yiğit Aslan'ım
Ben öleydim
Bom Ali'm!
İsmail'im...
Ben öleydim: Bra

Kahrolsun o infilakin
O çelik parçalarıyla
Ben öleydim, o kır da...

Feytullah Sunar
Özeltip Cezaevi E- Blok BURSA.

Kültürün yozlaştırılmaya çalışıldığı bir ülkede açılan EKB Kültür Merkezi'ne merhaba

Sınıfların varolmasıyla kadın sorununda varolmuştur. Kadın sorunun olduğu yerde insanlık sorunu vardır. Oyleyse sorun yalnız kadınların sorunu değil insanlığın sorunudur.

Fakat cinsel konularından dolayı kadınlar daha da fazla ezilmekte ve sömürülmektedirler. Bu yüzden kadınlar sömürüye karşı mücadelede her zaman bir adım önde gitmek zorundadırlar. Bunun en güzel örneği EKB (Emekçi Kadınlar Birliği) açmış olduğu kültür merkezi ile sergilemiştir.

Demokrasinin dillerden düşmediği, infazların hergün arttığı ve demokrat kuruluşların katıldığı bir ülkede açmış olduğunuz kültür merkezinin çalışmalarında başarılar dileriz.

Göttingen'den
Özgür Gelecek okurları

Fanatizm, sekterizm ve darbecilik

Uzun süredir sessizlik içindeyiz, şimdikiye kadar tarihimize birçok kez bu sessizliği yaşadık, yani yabancı değiliz; oldukça aşinayız. Moral değerlerimizde bu sessizlikler içinde yıkılmamayı, hatta daha güçlü bir bilinçle donanmayı öğrendi. Hayal kırıklıklarını unutalı yıllar oldu; en büyük hayalimiz sosyalizm ve onun yaşatılarak hedefine varılmasıydı, o da geri döndü. Yenilgilere uğradı. Hayallerimiz derlerle doldu, çelikleşti. Başarısızlıklar yaşamayan bir hayal ancak kırıklıklar yaşayabilirdi.

Halka güveniyoruz, kendimize güveniyoruz. Dalgalı denizlerin içindeki pislikleri kusacağında çok iyi biliyoruz. Neden hayal kırıklığına uğrayalım, manevi değerlerimizi yıpratılma en büyük hayalimiz, dostumuz, öğretmenimiz öncümüze bir darbeye biz vuralım? Görev, sessizliği yırtmak, daha güçlü bir ses yaratmaktır. Bizim sese ihtiyacımız var, kavgalı dostluklara ihtiyacımız var, bilimsel eleştirilere daha çok ihtiyacımız var. Gelişmemizin ve sağlam önderlikler oluşturumuzun kuralı budur.

Zaafımız var, hatalarımızda çok. Bunları biliyoruz. Partinin sınıflı bir topluma olduğunu ve bu sınıf etkilerinin parti içine yansıyabileceğini, üstelik her zaafa yada her boşlukta bu gerici etkilerin Partiyi ve yoldaşları geriletebileceğini de çok iyi biliyoruz ama bilmek ile bunların üstesinden gelmek arasında da derin bir çelişkinin olduğunu kabul etmeliyiz. Bilinçli ve aktif olarak gelişmek mi istiyorsun, o zaman gerçekliği ve meydan okuyuculuğunu sınırsızca deşifre et! Sınıf mücadelesi ciddi bir iştir, komünist olmak daha ciddi ve zor bir eylemdir. Reklamcılıkla, karalamacılıkla, duygusalılıkla gerçeklik deşifre edilemez ve ciddi ve zor eylem gerçekleştirilemez. Başta oyuncu olmamakta adeta ısrar edip seyirciliği yeğleyenler, puta taparcasına bir çalkaşıta feryatı koparanların ilginçliği, kariyerizmi tabu edenlerdir. Tabulaştırma eylemi fanatizmin pisiğidir. Fanatizm bilimsel değildir, körüküdür. Felsefik olarak idealizm, siyasi olarak dogmatizm, örgütsel olarak tasfiyeciliklerdir. Fanatizm geçmişe sıkıya bağlıdır, gelişim onun düşmanıdır. Herşeyin geçmişteki gibi olmasını ister ama gerçekler zorlayıcıdır; geçmişin eksikliği paramparça eder sürekli yenileşir, yenileştirir. Fanatizm gerçekliğin bu yenileştirici eylemini eskiyi tabulaştırarak sekterce reddeder, çünkü o öznelci bir kısaca kurbağa tipidir.

Esas olan; kendini gerçekten halka, işçi sınıfına adayanın, sürekli olarak kendisini yeniden sınaması ve gelişimin her diyalektik evresinde bilimsel analizci bir görüşle hareket etmesidir. Bu yeniden yeniden doğuş, her yeniden doğum bir önceki doğum lekelerini siler. Ama fanatizmin namussuz dürtüsünün yararına olan; insanların kendilerini ezen gerçeklik karşısında aciz halde, gömülmüşlük durumunda yaşamayı sürdürmesidir. İnsan bilinci ne kadar buna dayanabilir? Zira fanatizm ve onun beslediği sekterizm nerede olursa olsun insanlığın kurtuluşuna bir engeldir R.Shaul'un çok yerinde belirttiği gibi, fanatizmle beslenen sekterizm her zaman hadım edicidir, çünkü o gerçekliğin dinamizminin kuyrukçusudur. Bunun bizim ahlakımıza, bizim ustalarımıza, hocalarımıza ve yarımımıza ne kadar aykırı düşüğünü içinizde hissedebiliyor musunuz? Peki bu aykırılığın gizemleştirici, yabancılaştırıcı eyleminin

peşine takılıp gidecek kadar saf olmanın ne demek olduğunu? Bunlar hep cevaplandırılması gerekiyor; iki süslü laflarla, hiç kimsenin tasvip etmediği hareketleri ileri sürmekle sorunun üstü küllendirilemez! Sosyalizm mi istiyorsun arınacaksın! Güçlü olmak mı istiyorsun, Parti ve proleteryanın çıkarlarını gözeteceksin! Fırsatçılığı, tabuculuğu, darbeciliği, yalancılığı sınırsızca deşifre edeceksin! Bilimselliği özümsemiş isyancı olacaksın! Kültür devriminden yalnızca sözetmeyeceksin, yaşayacaksın yaşatmaya önderlik edeceksin! "Benim elimden ne gelir? Ben sadece bir taraftarım, sempatanız" demeyeceksin! Partinin iki gözünde, bir beynide sensin. Bu konuda hepimiz yetkin olacağız ama yetkinleşmenin yolunda durumu kendi lehimize dönüştürmekten geçtiğini kavrayacağız, kavrayacağız. 72'de budur, 94'de budur.

İçinden geçtiğimiz süreç hem iyidir, hem kötüdür, iyidir, çünkü, partimiz arınarak güçlenmiş ve gelişime daha analitik yaklaşmayı öğrenmiştir. Kötüdür, çünkü durum kavramayan ve bizden çok şey bekleyen kitlelerin güveni geçici olarak sarsılmıştır, ama bu kötü durumun içinden iyi şeyler çıkarmasında biliyoruz; halkla parti arasındaki güven köprüsü bir ileriki atılıştaki fanatizmin pompalandığı darbeci kişiliğin teşhiri ve eleştirisinden çıkan bilginemle ille daha sağlam olacaktır. Halkımız, onların proleter ahlak ve çıkarlardan yoksunluğa angaje olduğunu belki biraz daha fazla acı çekerek öğrenecek ama bir ileriki adımı ve öncüye yaklaşımı o kadar da sağlam ve güzel olacaktır.

İnsanlarımız ne çektiyse statükoculuktan çekmiştir. Darbecilik, sekterizm statü dayatmanın ta kendisidir. Ne yazık ki statükoculuk, statükoculuğun olduğu yerde filizlenir, bundan dolayı ilk sorgulanması gereken bizleriz kanımızca. Yapmamız gereken bulduğumuz alanlarda statükoculuğa, buna dayanan statücü kişiliklere karşı panzehiri geliştirmektir. Bunun panzehirini uzakta yada kitaplarda aramaya gerek yoktur. Engin deneyime sahip partimizin tarihsel eleştiri ve öğretmenliğinden faydalanmalı, bulduğumuz koşullara uyarlamalıyız. Darbeci ve fanatik kişilikleri ancak böyle alt edebilir ve güçlü bir çıkış örgütleyebiliriz.

Yoldaşlarımız şunu bilmeli ki; darbeci kişilik, küçük burjuva histeri hastalıkları tarafından sömürgeleştirilmiş yapıdır. Franz Fanon Yeryüzünün Lanetli'nde "sömürgeleştirilmiş insan, kemiklerinde birikmiş olan bu saldırganlığı, ilk olarak, kendi insanlarına karşı dışa vuracaktır. Onların nereye varacağını özlü biçimde ortaya koyan ne güzel anlatım!..

Fanatikçe kendi darbeci ruhlarını "72 ruhu" diyerek gizleyen en büyük "Kaypakçı"larımız; neden siz yalın halinde dünyaya karşılaşmaktan, onu işitmekten ve o dünyayı görmekten korkarsınız?

17 Ekim 1994 ANKARA

Merhaba Dostlar,

İçinden geçtiğimiz sürecin olağanüstü olduğunu bilincindeyiz. Bu bilinçle gelişimi idrak ediyor, ona uygun davranışlar göstermeye çalışıyoruz. Bu dönemde her bir okulun kendi önderi, bulunduğu alanın kurmayı olduğunu çok iyi biliyoruz. Ancak daha ileri atılabilmek ve var olan tabanın daha sıkı ve niteliksel olarak birbirine kenetlenebilmesi için TEMEL ONDERLİĞİN eksikliği gidermekte ACİL bir sorun olarak kendini hissettiriyor. Bu konuda duyarlı olunmasını bir kez daha vurguluyoruz. Sizlere, bu dönemde bizi aydınlatığınız ve topladığınız için teşekkür ediyoruz. Sıcak selamlar.

Ankara'dan dostlar

Özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız

ABONE OLUN!
UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü:
Fehmi Küçükbaşlan
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23,
BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demirişli İş Hanı No: 57/14 Kartal/ İSTANBUL
ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel:(0312) 230 63 27,
İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçak İşhanı No: 87 D. 318 Konak/ İZMİR
Telefaks: (0232) 441 93 09
ÇUKUROVA: Melekirmiş Çarşısı 39. Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA
MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırçılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefaks: (0422) 322 08 04
Avrupa Merkezli Büro: Kaiser Wilhelm Str. 284, 4169 Duisburg, DEUTSCHLAND
Tel: 04923 30 06132
Faks: 04923 301411

YURTIÇI VE YURTDIŞI HESAP NUMARALARI DEĞİŞMİŞTİR.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 97454-3 Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96'yi Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı: 3002500-7 İsviçre Frangı hesabı: 3002502-3 yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

www.panzinanarsiv.net

20 Aralık'da emekçilerin gücü gösterilmeli!

İğneden ipliğe herşeye yeni bir zam furyasının yaşandığı bu günlerde kamu emekçileride eyleme hazırlanıyor. Hemen herşeyin ateş pahası olması yetmezmiş gibi neredeyse üç ayda bir yeni zam dalgası esiyor. Pazar el yakıyor. Zorunlu ihtiyaçlarını dahi sağlamak için emekçiler birden fazla işte çalışmakla yüzyüze kalıyorlar.

Şimdi, zam dalgasının daha da canlandırdığı talepler için yeni bir "20 Temmuz" eylemi gündeme geldi. 1989'lardan beri kamu emekçilerinin "Grevli ve toplu sözleşmeli sendika" hakkı için yürüttüğü mücadele adım adım gelişti ve 20 Temmuz'da "genel eylem" boyutuna çıktı. Görünen eylem düzeyi böyle olsa da gerçekte kamu çalışanları mücadelesi bir süredir bir gerileme sürecine girmişti. Anti-demokratik yasaya rağmen meşru hakları temelinde örgütlenen, eylemler yapan ilk günlerin kamu emekçilerinin, gövdeleri genişledikçe etkinlikleri düşmüş, öz aktiviteleri zayıflamıştı.

Kamu Çalışanları Platformu, emekçilerin birliği açısından iyiydi. Birlikten kuvvet doğardı. Sonra işçi sendikaları ve konfederasyonlarıyla oluşturulan **Demokrasi Platformları**'da "daha üst" birlikti ve daha büyük kuvvet doğurması gerekiyordu. Ama öyle olmadı. **Pratik; gövde genişledikçe aktivitenin ve mücadelede kararlılığın düştüğünü gösterdi. Bu durum, en temelde önemli ve belirleyici olanın siyasal ve ideolojik anlayış olduğunu gösteren önemli bir deneyimdir.** Önce anlayışta, eylemde yani mücadele çizgisi ve alanlarında tabanda birlik, sonra kağıt üzerinde! Çıkarılması gereken ders budur. Gerek "**kitle ve sınıf sendikacılığı**" gerekse de "**çağdaş sendikacılık**" anlayışında olanlarla ve ayrıca siyasal ve ideolojik hattı gerici olan sendikalarla oluşturulan birlik kof ve geniş bir birlik yaratırken; mücadelenin içeriğini düşürmüş, pasifizm genel bir hastalık olarak kitlelere sirayet etmiştir. Bu kötü bir durumdur. Tıkanmadır. Fakat anlayış sahipleri bu tıkanmanın nedenini ve çözümünü hala yanlış yerde arıyorlar. Hala çözüm, gövdenin genişlemesinde, pasifist ve bürokratik sendikacılığın konfederasyon düzeyine çıkarılmasında aranıyor. Bu yanlış. Tehli kelidir. **Aktif eylemlilik; yerrinde ve zamanında eylemler ve eylemlerin üretimden gelen gücün kullanımına oturtulması anlayışına kavuşturuluncaya; grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı yada dar ekonomik-demokratik haklar çerçevesini aşarak ezilenlerin sosyal kurtuluş mücadelesinin parçası ve kendisi olduğu anlayışı yerleştirilinceye kadar başarılı bir hatta oturması mümkün değildir. Asıl olan sınıf perspektifli ve üretimden gelen gücün kullanılması-**

Birlikten kuvvet doğardı. Sonra işçi sendikaları ve konfederasyonlarıyla oluşturulan Demokrasi Platformları'da "daha üst" birlikti ve daha büyük kuvvet doğurması gerekiyordu. Ama öyle olmadı. Pratik; gövde genişledikçe aktivitenin ve mücadelede kararlılığın düştüğünü gösterdi.

na dayalı aktif eylemliliklerdir. Bunu iyi kavramak zorundayız.

Aksi aktırde, belki müttefikler kağıt üzerinde çoğalabilecektir. ama ekonomik-demokratik mücadelenin gerçek gücü ise gerilemekle yüzyüze kalacaktır. Bugünkü durum budur, konfederasyonlaşma anlayışıda bu perspektifle ele alınıp değerlendirilmek zorundadır.

Görünen o ki, kamu çalışanları sendikalarında ve Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'ndaki ağırlıklı anlayış, olayı kağıt üzerinde çoğalma olarak görmeye yatkındır. "*Devletin, kaba ve şekilsel bir anlamda kamu emekçileri sendikalarını birleştirme anlayışını içselleştiren ve devletin oyununa düşen KÇSP yönetimi tam da buna uygun olarak bugün bu olguyu tabana yaşatmak istemektedir.*"

Bu uzlaşma ve pasifist anlayış nedeniyle, 12 Eylül sonrası **genel eylem** ilk kez 20 Temmuz'da hayata geçirilmiş, o da **uyarı eylemi** olmanın ötesine geçememiştir. Özellikle 5 Nisan ekonomik terör kararları sonrasında, ekonomik terörün emekçilerin yaşamına boylu boyunca sirayet ettiği koşullarda eylemin pasif bir nitelikte kalması işbirlikçi-pasifist sendika yöneticilerinin rollerini iyi oynadıklarını göstermektedir. İşçi ve kamu emekçilerinin bu gerici barikatı aşamadıklarını da!

Tamda bu noktada işçi sınıfı ve işçi sendikalarının daha geri bir pozisyonda kaldıklarının; bunun nedenlerinin ve çözüm yollarının araştırılıp altedilmesinin bir görev olarak orta yerde durduğunun altını çizmek gerekiyor.

Herşeye rağmen "**20 Temmuz ilk adım, mücadele süreci**" şiarını haykıran emekçiler eylem alanlarını olabildiğince kullanmaya çalıştılar. 20 Temmuz'dan ve sonraki eylemliliklerden dersler çıkardılar. Gerek KÇSP'nda, gereksede Demokrasi Platformu gibi oluşumlarda canlılık yaratıcı politikalar geliştirmeye çalıştılar. Gerek devletin oyunlarını, gereksede ona paralel gündeme gelen sendika bürokratlarının ve orta yolcu anlayışların tahribatlarını engellemeye çalıştılar. şimdi gündeme gelen 20 Aralık eylemlerinde bunun için elverişli bir fırsat yaratmaktadır. Oluşturulan platformlarda, özellikle üretimden gelen gücün etkin şekilde

de ve yaygın olarak kullanılması için zorlayıcı olurken, ajitasyon propagandanın yazılı-sözlü ve görsel araçlarının da layıkıyla kullanmaya çalışmalıdır.

20 Aralık'a gelirken, egemen sınıflar siyasal olarak yönetememe krizini derince yaşıyorlar. Ekonomik olarak ise özelleştirmeyle nefes alacaklarını umuyorlar. Fakat bu o kadar da kolay gözüküyor. Yasasını çıkartmalarına rağmen özelleştirme o kadar da kolay olmayacaktır. İşçilerin çıkar

bıçak kemiğe dayandıkça tepkilerini de yoğunlaştıracak. Önümüzdeki süreçte tepkilerin daha da örgütlü şekilde gündeme gelmesi kaçınılmaz olacaktır.

Sık sık bakan değiştiren koalisyon, parti değiştiren parlamenter, alternatif olarak tartışılan hükümet modelleri ve hiç gündemden çıkmayan seçimler egemen sınıfların içinde bulunduğu durumu gösteriyor.

Bunun yanında, genel eylemi bu kez bir günlük protesto düzeyinde ele almayan anlayışların çıkmasında sevindiricidir. Eylem, sadece bir günlük iş bırakma, basın açıklaması ve kısacık protesto toplantısı düzeyinde değil; eylemin etkinliği açısından 3-4 güne ve dayanışmalı eylemlere yayılması anlayışıyla ele alınacak deniyor. İstanbul ve Ankara'daki KÇSP 3 gün iş bırakma kararı almıştır.

Tüm-Maliye-Sen, vergi yatırımlarının son gününün 20 Aralık gününe denk gelmesini görmüştür. Aynı şekilde, vergi daireleri kapalı olduğundan vergilerin PTT aracılığıyla yatırımlar eylemin etkisizleştirildiğini gören Tüm Haber-Sen'de bu durumun farkındadır. Ve bunu boşa çıkaracak şekilde eyleme geçmektedir.

Keza aynı şekilde, 21 Aralık, şirketlerin TEK'e borçlarını ödemesinin son günüdür. TEK Genel Müdürlüğü 20 Aralık eylemini düşünerek, son ödeme gününü 19 Aralık'a alınca Ener-Sen'de eylemin başlangıç tarihini 19 Aralık'a almıştır ve Ener-Sen eylemini 4 güne çıkartmıştır. Bu ele alış tarzı iyidir, egemenleri sıkıştıracaktır.

Yaşadığımız güncel sorunlar yeterince yoğun ve yeterince can yakıcıdır. Ajitasyon/propaganda için materyal fazlasıyla vardır.

En başta kamu çalışanlarının (tabii bazı yanlış anlayışları da barındıran yaklaşımlarda, orta yolcu ve uzlaşmacı sendikacıların etkilerinde görmek gerekir.) kamuoyuna açıkladıkları somut talepleri vardır. "Kamu çalışanlarına grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı. Temel hak ve özgürlükler için yasal ve anayasal güvence. Demokratik, özgür, bağımsız bir Türkiye. Hırsızlık, savaş bütçesi değil, insanca yaşam bütçesi. Taban aylığı en az 18 milyon, kira yardımı en az 4 milyon lira olması. Demokratik, laik ve bilimsel bir eğitim. Kamu çalışanları sendikalarına siyaset yapma hakkının tanınması. Adaleli bir vergi sistemi. Ücretsiz servis, yemek, kreş, lojman, giyecek, sosyal-kültürel tesis ve sağlık hizmetleri. İnsanca çalışma koşulları. İşçi, memur, sözleşmeli personel ayırımına son verilmesi. İşyerlerinde demokratik biçimde yönetime katılma hakkı. Sendikal örgütlenme ve mücadelelerden dolayı idari baskı, sürgün, soruşturma ve diğer cezaların kaldırılması."

Bunun yanında, ücret artışının sadaka düzeyinde tutulması, özellikle İstanbul'da hava kirliliğinin had safhaya varması ve su sorunu; tüm ezilen emekçileri yakından etkileyen enflasyonun %140'lara çıkması; daha son günlerde iğneden ipliğe herşeye yapılan zamlar; özelleştirme yasaasının meclisten geçirilip yasalastırılmasıyla ülke değerlerinin emperyalistlere daha bir pervasızca pazarlanmaya açılması; tüm egemen sınıf partileri ve liderlerinin zenginlikte birbiriyle yarışır düzeyde mal-mülk ve para sahibi olması; emperyalist ÇekiçGüç'ün ülkemizde kalma süresinin bir altı ay daha uzatılması; DEP'lilere yönelik mahkeme kararı; işkenceler, gözaltında kayıplar ve cezaevlerindeki faşist saldırılar; Özgür Ülke gazetesinin bombalan-

ması ve devrimci-sosyalist basın üzerindeki baskılar; İnsan hakları ihlalleri, köy yakmalar ve anti-terör yasaasını daha da faşist bir hale getirmeye çalışırken, halkın düşünce özgürlüğü getiriliyor şeklinde aldatılmaya çalışılması vb. vb.. bir dizi üzerinde durulabilecek sorun vardır. Bütün bu güncel talep ve sorunlar siyasal sorunlarla içiçe alınmalı, bağınıtlarıyla işlenmeli ve çözüm yolu da temelde gösterilmeye çalışılmalıdır. Açıkta ki bu çözüme önderlik edecek güç sınıf bilinçli proleterya ve onun öncülerinin oluşturduğu Proleterya Partisidir. Bu, eylemlilik sürecinde işlenmeli ve kitleler P. Partisi önderliğinde örgütlenmeye ve mücadeleye çağrılmalıdır. Ancak bundan da önemlisi kitlelere P. Partisi'nin sınıf ve ülke sorunlarına ilişkin stratejik ve taktik siyaseti götürülmeli; yazılı, sözlü ve görsel ajitasyon-propaganda da, özellikle haykırılacak sloganlarda güncel talepler siyasal anlayışla bütünleştirilerek önemle öne çıkarılmalıdır. Böylelikle emekçilerle buluşmanın, kaynaşmanın ve Öncü'yü göstermenin yolu bulunmuş olacaktır.

20 Aralık eylemleri ancak böyle ele alındığında ve kendi iç örgütlülüğü oluşturulup ona dayandırıldığında bir değeri olacak, sınıf mücadelesi tarihinde belirlenmiş bir nokta olabilecektir.

Bu perspektif ışığında; 20 Temmuz için belirttiğimiz eylem anlayışımızı bir kere daha tekrar ediyoruz. 20 Aralık eylemi egemen sınıflara bir güç gösterisi ve işbirlikçi barikatın aşılması günü olmalı, kuvvet biriktirerek ve kırdaki gerilla savaşına güç katarak halk savaşının hizmetine sunulmalıdır. Fabrikalar, bürolar, atölyeler, okullar, sokaklar ve alanlar partizan sesleri ve partizan hareketliliğiyle dolmalıdır. İşçisi, kamu emekçisi, öğrencisi, öğretmeni; genci, yaşlısı, kadını, erkeğiyle 20 Aralık'da her türden gerici engel aşılmalı, eylem alanları partizan şiarlarıyla yankılanmalıdır.

Açıkta ki bu çözüme önderlik edecek güç sınıf bilinçli proleterya ve onun öncülerinin oluşturduğu Proleterya Partisidir. Bu, eylemlilik sürecinde işlenmeli ve kitleler P. Partisi önderliğinde örgütlenmeye ve mücadeleye çağrılmalıdır.

TKP(ML) TMLGB'den pankart ve yazılama

Haber Merkezi- İstanbul'un çeşitli semtlerine TKP(ML) TMLGB tarafından çeşitli yazılama ve pankart asıldı. Gazetemize posta kanalıyla gelen habere göre pankart asılan ve yazılama yapılan semtler; Kilyos yolu, Maden, Büyükdere, Kazım Karabekir, Kocataş, Dağevleri, Hacıosman, Şen Evler, Ferahevler, Derbent, Pınar Mahallesi bölgelerine "TKP(ML)'yi Destekle, TIKKO'yu Güçlendir!", "Faşist TC'ye Değil, Halk Ordusu TIKKO'ya Katıl", "Yaşasın Halk Savaşı" TKP(ML) TMLGB imzalı yazılama, kuşlama ve pul-lama.

Maslak üst geçidine bomba süsü verilmiş pankart asılmış, pankart 5 saat boyunca asılı kalmıştır. Polis pankartı indirebilmek için yolu uzun süre trafiğe kapatmıştır.

Kilyos yolu üzerindeki gecekondu mahallesine "TIKKO Halkın Umudu, Düşmana Korkudur", "Umudu Destekle, Güçlendir" TKP(ML) TMLGB imzalı iki adet bomba süsü verilmiş pankart asıldığı, sabah saatlerinde açılan pankart 7-8 saat boyunca indirilemediği,

20-30 Kasım 1994 günleri Ümraniye Kazım Karabekir Mahallesi'nde yaklaşık 30 yere TKP(ML) TIKKO- TMLGB imzalı "Halklar Yakılarak Tüketilemez", "Köy Yakmaların Hesabını Soracağız", "Ordumuz TIKKO Katillerden Hesap Soracak", "Yaşasın Halk Savaşı", "Yaşasın TKP(ML) TIKKO-TMLGB" yazılama yapıldığı, Ümraniye Siteler'de "Katliamlar, Köy Yakmalar Halkları Yıldırılmaz" TKP(ML) TMLGB imzalı pankartlar asıldığı verilen bilgiler arasında.

Bursa Cezaevi'nde tutsaklara saldırı

Haber Merkezi- 13.12.1994 günü Bursa Özel Tıp Cezaevi'nde DHKP-C, TKEP-L ve THKP-C/HDÖ davası tutsaklarının bulunduğu F Blok duvarlarında asılı bulunan bayraklar gerekçe gösterilerek jandarmalar tarafından saldırıya uğradı. TKP(ML) TIKKO, TDKP, MLKP-K VE TDP davası tutsaklarının bulunduğu bloktaki arama timi, saldırıya uğrayan F Blok'a saldırıya yardımcı giderken, sözkonusu örgütlerden tutsakların sloganlarla protesto etmesi sonucu jandarma panikleterek acz içerisine girmiştir. Saldırı sonucu 5 tutsak ve 3 asker yaralanmış, tutsakların eşyaları dağıtılarak, kitapları tek tek yırtılmıştır. Olayın ardından cezaevi idaresi tutsaklara verdiği sözde durmayarak, tutsaklardan 9'unu Amasya'ya, 9'unu Bartın'a, 11'ini de Yozgat'a zorla sevk etmişlerdir.

Gözaltında kayıplar zincirine yeni halkalar

Haber Merkezi- Gözaltında kayıpların yoğun bir şekilde yaşandığı ülkemizde gözaltında infazlar hızından hiçbir şey kaybetmeden devam ediyor. Bugüne kadar gözaltına alınıp da katledilenlerin sayısı onları geçmiş durumda. Faşist işkenceciler onca insanın tanıklığına rağmen gözaltıları kabul etmeyecek, insanları pervasızca işkenceye katletmeye devam ediyor. Gözaltında kayıplar halkasına Ayhan Uzala ile birlikte Av. Faik Candan ve HADEP İstanbul İl Saymanı Ömer Aşkara da katıldı.

Faik Candan gözaltına alınarak katledildi.

En son 29 Kasım 1994 günü saat 11.00 sıralarında Kadıköy civarında sivil polislerce gözaltına alınan Ayhan Uzala 2 Aralık 1994 günü gözaltına alınan HEP Ankara eski il başkanlarından, ÇHD ve Ankara Barosu avukatlarından Faik Candan ve HADEP İstanbul İl Saymanı Ömer Aşkara'dan tüm başvurulara rağmen haber alınmıyor.

Polisin gözaltında kaybetmeye çalıştığı Ayhan Uzala, daha önce Diyarbakır Cezaevi'nde TKP(ML) TIKKO davasından yatmış, 1993'te de TKP(ML) TIKKO üyesi olduğu iddiasıyla gözaltına alınmış, işkencelerden geçmiş ve çıkarıldığı mahkemede beraat etmişti.

Ayhan Uzala'nın ailesi, Av. Mühraban Kırdök, Av. Ercan Kanar, Av. Kemal Yılmaz ve Av. Muharrem Çöpür ile birlikte İHD'de bir basın açıklaması yaptılar. Uzala'nın ailesi ve avukatlar Ayhan Uzala'nın gözaltında kaybettirilmesi kaygısı taşıdıklarını belirterek, Uzala'nın 29 Kasım sabahı, evden ayrılırken "Akşam gelmezsem ararım" dediğini söylediler.

Açıklamada ayrıca Uzala'nın ailesini 2 Aralık'ta arayan bir şahsın isim vermeden, Uzala'nın siyasi şubede tutulduğunu bildirdiği açıklandı.

Gazetemiz baskıya girerken, Av. Faik Candan'ın katledildiği, cesedinin, Ankara Bala ilçesine 15 km uzaklıktaki Salih Bey Yaylası'nda

Egemenler, daha önce işkencelerle teslim alamadıkları Ayhan Uzala'yı gözaltında yok etmek istiyor.

boş bir arazide bulunduğu haberi belirlenmelere göre 4 kurşun yarasına rastlanılmış. Yapılan araştırmaya göre, kravatla gözleri bağlanan Candan'ın kafasına, boynuna ve göğsüne 4 el ateş edilerek katledil-

miş. Bu cinayet diğer kontrgerilla cinayetlerinin bir benzeri ve devamı niteliği taşımaktadır.

Egemenler boş durmuyor. Bu cinayetin ardından Ayan Uzala'nın yaşamından daha çok endişe duyulmaktadır.

Dersim'deki köy yakmaları protesto için açlık grevi

Wetzlar/Özgür Gelecek- Almanya'nın Wetzlar kentinde, TKP(ML) taraftarlarının da aralarında bulunduğu yaklaşık 40 kişi; T. Kürdistanı'nda özelde de Dersim'de uygulanan köy yakma, yıkma, boşaltma ve katliamları kınamak; Alman hükümetini katliamların önlenmesi için TC'ye baskı uygulamasını sağlamak amacıyla 4.11.1994-11.11.1994 tarihleri arasında açlık grevi yaptı.

Açlık grevi katılımcılarının yarısının bayan olması eylemin niteliğini ve coşkusunu arttırdığı gözlemlendi. Yoğun ziyaretçi desteğinin gözlemlendiği eylemin amacını, eylemciler şu şekilde açıkladılar.

1- TC'nin uyguladığı faşist politikaları, köy yakma, yıkma ve katliamları teşhir etmek ve genelde T. Kürdistanı'nda özelde ise Dersim'de yakılan köyler, göçe zorlanan yoksul halkı desteklemek amacıyla kamuoyu yaratmak.

2- Wetzlar parlamentosundaki partilerin yarıncı bir basın açıklaması yaparak olayları kınamasını sağlamak.

3- Wetzlar ve çevresinde bağımsız

bir komisyonun yıkılan köyleri gezmelerini ve gördüklerini kamuoyuna açıklamalarını istemek.

Açlık grevi süresi boyunca, bildiriler kiliselerin ayinlerinde okunarak, insanların desteği istendi. Ayrıca, SPD, FDP, Yeşiller, AM-NESTY- ANTİFA, JUSO vd. grupların da destek sundukları gözlemlendi.

Wetzlar Belediye Başkanı'nın daveti üzerine bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıdan sonra "Dayanışma Komitesi" aldığı kararları ve sonucunu açıkladı.

Açıklanan sonuca göre:

1. Kamuoyu desteği beklenenden çok daha fazla sağlanmıştır.

2. Wetzlar'daki partilerin ortak bir basın açıklaması yapma kararı büyük bir başarıdır.

3. Bağımsız bir komisyonun Dersim'de araştırma yapması için, şehir parlamentosunun bir çalışma grubunda, ön hazırlıkların yapılması ve araştırılması olumlu görülmüştür" değerlendirilmesi yapıldı.

Komite toplantı sonucunda, açlık grevine şimdilik ara verdikleri.

Wetzlar'da ki TKP(ML) taraftarlarının aralarında bulunduğu devrimci gruplar Dersim'deki köy yakma ve yıkmaları protesto için açlık grevine gitti.

ni ancak çalışmalarına devam edeceklerini, verilen sözler yerine getirilmediği takdirde, açlık grevinin

tekrardan, daha güçlü bir şekilde başlatılacağına karar verildiğini belirtti.

İLAN

Darbeciliğe, tasfiyeciliğe, ticaret olayına ve Öncü'nün bünyesinde barındırdığı tüm olumsuzluklara karşı bunları ideolojik düzlemde mahkum edilebilmesinin ve gerçek anlamda proleter ideolojinin öncüye egemen olabilemesinin olanaklarını, umudunu içerisinde barındırması nedeniyle KÖK. oluşumunu desteklediğimizi belirtir, KÖK. 1. Toplantısını çoşkuyla selamlarız.

**BİRLİK- MÜCADELE- ZAFER
YAŞASIN HALK SAVAŞI!**

Ankara'dan
Partizan Kamu Emekçileri
Partizan İşçiler

İLAN

Faşist TC'nin Özgür Ülke'ye katliamcı saldırısını protesto ediyor;

İşçileri, emekçileri, aydınları, yurtseverleri, devrimcileri faşist TC'nin işgalci- asimilasyoncu haksız ve kirli savaş katliamlarına, Kürdistan'da köyleri yakma yıkma, sürgün ve insansızlaştırma, savaş operasyonlarına karşı çıkmaya, devrim ve özgürlükler için mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz!

Özgür basın susmadı, susmuyor, susmayacaktır.

Sağmalcılar Cezaevindeki MLKP-K, TKP(ML), MLSPB- TKEP /Leninist, HKG, EKİM, TDP, Direniş Hareketi, Devrimci Yol, TKEP, TDKP, THKP/C- HDÖ, TIKB, TKP(ML) Davası Tutsakları

Gerilla cenazesine saldırı

İstanbul/Özgür Gelecek- 3 Aralık 1994 günü bir ihbar sonucu Mazgirt'in Yazgülu ve Kirzi köyünde T.C kolluk güçleriyle, Proleterya Partisi TKP(ML)'ye darbe yapan ve hala kendilerini TKP(ML) TIKKO diye adlandıran gerillalar arasında iki gün süren çatışma sonucu 11 gerilla şehit düştü, 2 gerillanın ise sağ yakalandığı öğrenildi. Devlet güçlerinin kaybı noktasında net bilgi olmamasına rağmen bir askerin öldüğü öğrenildi.

Aradan geçen bir kaç günlük aramadan sonra şehit düşen gerillaların aileleri Murat Akbaba (22), Derya Akyol (15) ve İsmet Polat (30) isimli gerillaların cenazelerini İstanbul'a getirerek Gazi Mezarlığında toprağa verdiler.

Diğer gerillaların cenazeleri ise Tunceli'de toprağa verildi. Öte yandan bir gerillanın cesedi ise hala bulunamadı.

Perşembe günü saat 13.00 sıralarında getirilen Murat Akbaba'nın cenazesi, polislin ailesine baskısı sonucu kitle dağıldıktan sonra saat 19.00'da Gazi Mezarlığı'nda toprağa verildi. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı törende kitlenin öfkesi yoğun ve sık sık sloganlar atılıyordu.

Diğer gün aynı çatışmada şehit düşen Derya Akyol'un cenazesi getirildi. Cenaze sloganlar eşliğinde Gazi Mezarlığına kadar omuzlarda taşındı.

Cenaze töreninde faşist T.C'nin kolluk güçleri, saldırı ve iğrenç tutumlarını burada da sürdürerek, şehitlerin yakınlarına ve cenazeye katılan kitleye saldırarak, insanları joplayıp, yerlerde sürükleyerek zorla gözaltına aldı ve işkencelerden geçirdi.

TC'nin kolluk güçleriyle girdiği çatışmada şehit düşen gerilla Murat Akbaba'nın parçalanmış cesedi.

Cenazede gözaltına alınan 120'ye yakın kişi arasında 1 yaşında çocuk, Grup Munzur'un elemanları, **Gazetemiz Özgür Gelecek ile Atılım ve Partizan Sesi** muhabirleri de vardı.

Saldırıda kafası kırılan bir kişinin tedavi ettirilmesi istendiğinde, polis "korkmayın ölmez" diyerek yaralıyı o halde bıraktı.

İsmet Polat'ın cenazesi ise olaysız bir şekilde toprağa verildi.

Gözaltına alınanlardan ismini öğrenemediğimiz üç kişi **Gayrettepe**'ye götürülürken, diğerlerinde Küçükköy polis karakolunda tutulmakta. Gözaltılar üzerine halk karakolun önüne gelerek gözaltına alınanların

serbest bırakılmasını istedi. Gözaltına alınanların bir kısmı serbest bırakılırken hala 50 kişinin gözaltında olduğu ve 21 Aralık'a kadar gözaltı süresinin uzatıldığı gelen bilgiler arasında.

Öte yandan cenazede hiçte hoş olmayan ve darbeci mantığın tabana yansımaları gösteren tutumlar sergilendi. Cenazeye giden muhabirimize, cenazeyi terkedip gitmesini ve gazetede haber olarak yazmamasını istendi. Bunların subjektif, dar bakış açısının bir ürünü olan bu hareketleri, halkın görüşlerini yansıtmadığı gözlenmiştir.

İHD'den göç konulu panel

İstanbul/Özgür Gelecek- T. Kürdistanı'nda ve özellikle de Dersim'de TC tarafından köy yakmaları, yıkılmalar ve katliamlar sonucu zorunlu göçü konu alan 13 Aralık 1994 günü saat 19.00'da Esenyurt Kültür Merkezi'nde İHD tarafından bir panel düzenlendi.

Jandarma, İHD'ye ait olan, üzerinde: "Düşünceye özgürlük, zorunlu göçe hayır, herkes istediği yeri belirleme hakkına sahiptir" yazılı pankartlara el koymak istedi. Panele gelenlerden Nurbay Nalkıran ve Erdoğan Karadoğan'da keyfi muameleye maruz kaldı. Panele giren bütün insanların arayan jandarma salonda bomba araması yaptı ve çevrede çok sıkı güvenlik(!) önlemleri aldı.

Panele katılan yaklaşık 400 kişi salonda yerini aldıktan sonra İHD tarafından TC'nin kolluk güçlerine T. Kürdistanı'nda ve diğer yerlerdeki kurşuna dizilen, diri diri yakılan, kafası parçalanmış insanların ve yakılan köylerin de yer aldığı bir dia gösterimi yapıldı.

Daha sonra panele geçildi. Konuşmacılardan;

Yüksel Hoş (Avukat): "TC devletinin amacı denizi kurutup balığı susuz bırakmaya çalışmaktır. TC devletinin insanlara dayattığı ne ilk göçtür ne de son olacaktır. İnsanla-

ra insanlık hakları verilmedikten, baskılar sürdükten sonra bunlar sonra emmez" diye belirtti.

Salman Yeşilgöz (Tuncelililer Derneği Başkanı): "Bugün insanlar sokaklarda, çadırlarda, ailelerinin yakınlarının yanında bir evde 50-60 kişi kalmaktadır. Bu insanların elinden erzakları, kişi geçirecek herşeyleri almıştır." dedi.

Ayrıca Yeşilgöz dinleyicilerden gelen "T. Kürdistanı'nın birçok yerinde katliam ve köy yakmaları yaşanırken bu denli tepki gelişmemiştir. Dersim'deki tepkinin böyle yüksek olmasının nedeni nedir?" şeklindeki bir soruya ise "Bugün Dersim'de ve çevresinde örgütlü bir güç mücadele etmektedir. Halka kendini benimsemiş, kendisinin ideolojik fikirlerini halka çok iyi yaymıştır. Onun için de Dersim'deki olayda halk duyarsız kalmamış insiyatifini koymuştur" dedi.

Orhan Kaya (HADEP İl Sekreteri): "İki-üç milyon kişi zorunlu olarak göç ettirilmiştir. Biz bir parti olarak bunun karşısındayız. Biz ne Kürtlerin ne de Türklerin partisiyiz. Biz Türkiye'deki bütün halkların partisiyiz" diye belirtti.

Gürbüz Çapan (Esenyurt Belediye Başkanı): Belediye Başkanlığı olarak göç ettirilen insanlara

elimizden gelen her türlü yardım yapmaya hazırız. Biz Türklerin ve Kürtlerin bütün halkların kardeşliğinden yanayız" dedi.

Nadire Mater (Gazeteci): "Bugün Dersim'deki ve T. Kürdistanı'ndaki yaşanan olayların hiçbirine, basında gereken önem verilmiştir. Kendilerini bu olaylara duyarlı olma çağınıyoruz" dedi.

Aylin Çevik (Danışman Psikolog): "Bugün devlet kendi kafasındaki, suskun, hiçbirşeye ses çıkarmayan, insiyatifsiz, kişiliksizleştirilmiş insan şeklini yaratmaya çalışmaktadır. Bunu biz insanlar hak etmedik. Herkesi daha duyarlı olma çağınıyorum" dedi.

Ozcan Kaplan (Eğit-Sen Temsilcisi): "Bugün devlet okullarda, bir sınıfta 100 kişiye ders verildiğini bilmiyor mu? Biliyor ama işine gelmiyor. Onun amacı okulları birer para kazanma makinesi yapmak. Öğrenciler ve veliler her yıl sömürülmektedir. Bu konuda tüm velileri ve kamuoyunu duyarlı olma çağınıyoruz. 20 Aralık 1994 günü Eğitim-Sen'li öğretmenler olarak derse girmeyeceğimizi belirtiyoruz ve sizden de aynı duyarlılığı gösterip öğrencilerinizi okullara göndermeyecek bizim yanımızda olduğunuzu göstermenizi istiyoruz" diye belirtti.

İleri adım

Ozan Can Bakış

Yaşama müdahale

Toplumda herşey hergün çeşitli biçimlerde, değişik boyutlarda değişiyor, farklılaşıyor. Birçok şeyin değişim hızına ayak uydurmada zorlanıyor insan. Birgün bir karar alıyor, ancak ikinci gün bu kararını değiştirmek zorunda kalıyor. Gerekece çok; koşulları yoktu, ayarlayamadım. Koşulları yoktu, çözemedim. Yapamadım, edemedim vs. vs. Yada hiç karar alamıyor insan. Varolanın peşine takılıp gidiyor. Birileri veya bir yerlerden yönlendirilmek daha kolayına geliyor. Böylelikle birşeyler yaptığını sanarak tatmin oluyor insan. Verilen görevler, biçilen misyonlar kendiliğinden bir biçimde yapıyor, yerine getiriliyor. Böylelikle kim için, ne için yapıldığı, nasıl ve hangi yöntemlerle yapıldığını önemsemiyor bu insan. Öyle ya önemli olan yapılmıştır. Nasıl yapıldığı, kim için yapıldığı da sorulur mu şimdi? Yapılmış mı, yapılmamış mı? Gerisini fazla karıştırmayalım! Nitelik mi? Onu boş ver. Parti, proletarya, devrim, komünizm ilkeleri, değer yargıları bütününe uygunluk mu? "Elbette, sen ne diyorsun" gibi keskin söylemler.

Büyük laflar ve klasik görünümlemler var olmaya kalkışmak. Ne adına? Proletarya ve devrim adına. Devrimcilik ve komünistlik adına! Peki bunların gereklerini yerine getirmede bir devrimci gibi düşünmek, yaşamak ve savaşmak konularında işin neresinde gibi bir soru sorulsa, hemen herkes "çok iyi bir yerinde" diye yanıt verecektir. Hemen herkes çok tabii olarak bu hakka sahip olduğunu belirleyecektir. Buna itiraz edilemez. Zira böyle bir iddiaya sahip olmak güzel bir özellikdir. Desteklenir. Teşvik edilir. Fakat gerçekte bu niteliklere sahip olup olmadığının sorgulanır. Bu niteliğin kriteri nedir? Tek bir şeydir. **DEVİRİMCİ YAŞAM.**

Devrimci yaşam sınıf savaşımının bütünüdür. Savaşım bir yanda yaşam bir yanda olmaz. Sınıf savaşımının kendisi en ince ayrıntısıyla bir bütündür ve bir YAŞAM'dır. Yaşam biçimidir. Sınıf savaşımını insanı olmak bu anlamda, tamamen farklı bir yaşamın insanı olmaktır. Bu yaşam ise mevcut sistemin iğrenç yaşamının tamamen dışındadır, temelden ve her noktada karşıtadır. Söylemde değil bizzat pratikte yaşanmaktadır. Söylemde, teoride iyi bir devrimci, yaşamın kendisinde yani gerçekte ise mevcut toplumun şekillendirdiği insandan farklı olmamak -olamamak. Böyle devrimci, böyle komünist olmaz, olunmaz. Düşüncenin emrettiği davranış bütünüdür yaşamın en ince ayrıntısında da büyük bir özenle, özveriyle yaşamakla devrimci ve komünist olunur. Bu da tamamen sınıf savaşımının pratiğinde mümkün olur.

Sınıf savaşımının pratiğinde ve hizmetinde olmayan hiçbir düşüncü, davranış ve yaşam tarzı, bırakalım komünist olmayı devrimci bile alamaz. İlerici değil gericidir. Proletaryayı değil burjuvaziyi temsil eder. Her bir davranış ve yaşamın ayrıntısı devrimci olmak zorundadır. Özel mülkiyet ve özel mülkiyetin yaşam tarzından kopmak, ayrılmak ve farklılaşmak zorundadır. Buda "ben" olayının yıkılmasıyla mümkündür. "Benim özel yaşamım" veya "benim devrimci yaşamım" gibi kavramları, söylemleri sık sık duyuyoruz. Kimlerden mi? Hiç uzağa gitmeye gerek yok. Kendimizden. Yanlışlıktan. "Ne demek bu" diye sormaz ve müdahale etmeyiz çoğu zaman. Neden? Çünkü müdahale etme yetisine sahip değiliz. Veya bizde aynı düşünüyör, aynı yaşıyoruz da ondan.

"Benim devrimci yaşamım", "benim özel yaşamım" çok ustaca geliştirilen bir teori. Burjuvaziyi bir arada yaşama teorisi "Nedir benim özel yaşamım. Yani; "Karım-kocam, çocuklarım, akrabalarım, ve bunlarla ilişkilerim". Tüm bunları ve bunlarla olan ilişkileri kim belirliyor. "Kimsenin belirlemiyor, eskiden beri varolan ilişkileri", "Eskiden beri" denilen bu ilişkiler ve yaşam, yani, burjuva feodal toplumun değer yargılarına, yaşayışlarına göre şekillenmiş tüm bu ilişkiler ve yaşayışın adı devrimciler, komünistler tarafından "ÖZEL YAŞAM" olarak değiştirilmiştir. Şimdi bu "özel yaşam" hikayesi oldukça da ilktif görüyor. Oysa bu "özel yaşam" denilen şey burjuvazinin ve burjuva yaşamın kendisidir. Bir devrimci-komünist hem "devrimci yaşam" söylemi tutturacak, hem de "özel yaşam"ını yaşayacak. Hani devrimcilik, bir yaşamda, hani yeni bir sistemin mücadelesi en ince ayrıntısına kadar alternatif bir yaşamıdır?

Burjuvaziyi proletaryanın birlikte yaşamı olmaz. Zıtların birliği bir genellik değil, tamamen bir zorunluluktur. Devrimci proletaryanın bütünlüklü yaşamı, burjuvazinin köhnemiş yaşamıyla bağdaşmaz. Bu yaşama müdahale etmeyen, dönüştürmeyen bir insanın ise proleter devrimci olması mümkün olmaz.

Devrimciliği, varolana müdahale etmektir. Eskiyi, köhnemişi, çirkini yıkmak, ortadan kaldırmaktır. İnsiyatifdir. Eskiyi sadece yıkmak değil, yeniyi yaratmaktır. Doğruya, güzele ulaşmaktır. İnsanın nihai kurtuluşu uğruna her türlü bedeli ödemeyi göze alır. Bu olmadan söylemlerin hiçbir anlamı olmayacaktır. Oysa devrimciliğe adına yola çıkanların kaybetmekten korktukları ve yer yer birçok şeyin önüne çıkarıldıkları bir "özel yaşam"ın olduğunu görüyorsunuz.

Devrimciliğe başka yerde "özel yaşam" başka yerde öyleki bu "özel yaşam" denilen şey devrimcilerin, komünistlerin yaşamının % 90'ını kapsıyor. Yani yaşamı ucubeleştiriyor. Ne devrimci ne de burjuva, yeni bir tarz çıkıyor ortaya. Tıpkı kapitalist ve feodal kültürünün acayip bir bileşimi olan arabesk kültür gibi birşey. Buna da devrimci yaşamın arabeskleştirilmesi denilebilir aslında. Söz gelimi, bir insan şöyle yaşıyor, profesyonel devrimcidir. Birçok görevi vardır. Hatta yöneticidir, önderdir, kurumlarda görev yapmaktadır, örgütlü faaliyetini bilmesi gerekenler biliyor. Ancak onun bir de bilinmemesi gereken veya P. yi ilgilendirmeyen "özel yaşam"ı vardır. Nedir bu, evliliğidir. Örgütlü yada örgütsüzdür eş. Bunu fazla kimse bilmez. Ki çoğunlukla da örgütsüzdür ve mücadelesinin dışındadır. Peki böyle bir insanın dünyası ve yaşamı nasıldır? Mücadelenin dışındaki bu eş (kadın-erkek farkı) proleter yanını mı, yoksa burjuvazinin yaşamını mı temsil eder veya yaşar? Elbette sistemin, yani burjuva feodal bir yaşam. Peki onunla evli olan? Kimse ne kendini, ne de başkasını kaldırmamalıdır. Böyle bir yaşam devrimci-komünist bir yaşam değildir, alamaz. Böyle yaşayanların ise sınıf savaşımının ihtiyaçlarına denk düşen nitelikte insanlar olması mümkün değildir.

Yaşama müdahale gerekir. Devrimci-komünist yaşam burjuva yaşamından ayrıtırılmazdır. Yaşamın her alanında, en küçük ayrıntısında dahi proleter devrimci yaşam egemen hale getirilmelidir. Burjuva yaşamla bir arada yaşayan, onunla uzlaşan insanın sınıf savaşımının insanı olamayacağı, komünist insan olamayacağı gerçeğinden hareketle baştan aşağı devrimci müdahaleyle burjuva yaşamı parçalamalı, devrimciliği bir yaşam biçimi olarak bir plan ön almalı ve buna uygun olarak yaşamalı, savaşmalıdır.

Özellikle sorgulanması ve tartışılması gereken bir konudur bu. Ve ben diyorum ki, özel mülkiyetin "kutsal aile"sinin burjuvaziyi için temel önemli neyse, "benim özel yaşamım" felsefesinde önemli odur. Yani "Kutsal aile" eşittir "özel yaşam."

Kahrolsun burjuva yaşam. Yaşamın proleter devrimci yaşam.

Alevi cenazelerine dini tören yasağı

İstanbul/ Özgür Gelecek- Artık bu ülkede eceliyle ölenlerin cenaze töreni dahi gelecekteki geleneklerine göre yapılamıyor.

Umraniye Dudullu'da 12-11-1994 günü vefat eden Rıza Yıldırım adlı vatandaşın cenaze töreni cami imamı tarafından kabul edilmeyerek "kendiniz camiyeye gelmiyorsanız, ölümlerinizi niye getiriyorsunuz?" şeklinde bir yaklaşımla cenaze sahipleri geri çevriliyor.

Dudullu Camiisi'nde dini törene izin verilmediği için cenaze sahipleri cenazelerini Karacaahmet Dergahına getirerek, gerekli cenaze töreni yapıldıktan sonra Dudullu Mezarlığı'nda toprağa verdiler.

Cenaze yakınlarına, cami imamı tarafından cenaze törenlerinin yapılmasının niçin kabul edilmediğini sorduğumuzda, insanlar, "Bizler Dersimliyiz, ve de aleviyiz, neden bu olsa gerek, başka bir neden olamaz. Bizi vatani-

mızdan edenler, evlerimiz ve köylerimizi yakarlara, ölümlerimize saygı göstermeyenler zihniyet olarak aynı noktada buluşuyorlar. Tanrı ise herkesin tanrısı. İnsanlar arasındaki bu ayırım niye? Bu iki yüzlülüğe karşı bizim insanlara çağırımız, madem ölümlerimizi dini törenlerle gömmeyeceğiz, o zaman diyanete gidecek paralar derlerine çocuklarını göndermesinler" diyorlar.

TKP(ML) TMLGB'den pankart ve yazılama

Haber Merkezi- İstanbul'un çeşitli semtlerine TKP(ML) TMLGB tarafından çeşitli yazılama ve pankart asıldı. Gazetemize posta kanalıyla gelen habere göre pankart asılan ve yazılama yapılan semtler şunlar; Kilyos yolu, Maden, Büyükdere, Kazım Karabekir, Kocataş, Dağevleri, Hacıosman, Şen Evler, Ferahevler, Derbent, Pınar Mahallesi bölgelerine "TKP(ML)'yi Destekle, TIKKO'yu Güçlendir!" "Faşist TC'ye Değil, Halk Ordusu TIKKO'ya Katıl", "Yaşasın Halk Savaşı" TKP(ML) TMLGB imzalı yazılama, kuşlama ve pul-lama.

Maslak üst geçidine bomba süsü verilmiş pankart asılmış, pankart 5 saat boyunca asılı kalmıştır. Polis pankartı indirebilmek için yolu uzun süre trafiğe kapatmıştır.

Kilyos yolu üzerindeki gecekondu mahallesine "TIKKO Halkın Umudu, Düşmana Korkudur", "Umudu Destekle, Güçlendir" TKP(ML) TMLGB imzalı iki adet bomba süsü verilmiş pankart asıldığı, sabah saatlerinde açılan pankart 7-8 saat boyunca indirilemediği,

20-30 Kasım 1994 günleri Ümraniye Kazım Karabekir Mahallesi'nde yaklaşık 30 yere TKP(ML) TIKKO- TMLGB imzalı "Halklar Yakılarak Tüketilemez", "Köy Yakmaların Hesabını Soracağız", "Ordumuz TIKKO Katillerden Hesap Soracak", "Yaşasın Halk Savaşı", "Yaşasın TKP(ML) TIKKO- TMLGB" yazılama yapıldığı, Ümraniye Siteler'de "Katliamlar, Köy Yakmalar Halkları Yıldırılmaz" TKP(ML) TMLGB imzalı pankartlar asıldığı verilen bilgiler arasında.

Bursa Cezaevi'nde tutsaklara saldırı

Haber Merkezi- 13.12.1994 günü Bursa Özel Tıp Cezaevi'nde DHKP-C, TKEP-L ve THKP-C/HDÖ davası tutsaklarının bulunduğu F Blok duvarlarında asılı bulunan bayraklar gerekçe gösterilerek jandarmalar tarafından saldırıya uğradı. TKP(ML) TIKKO, TDKP, MLKP-K VE TDP davası tutsaklarının bulunduğu bloktaki arama timi, saldırıya uğrayan F Blok'a saldırıya yardımcı giderken, sözkonusu örgütlerden tutsakların sloganlarla protesto etmesi sonucu jandarma panikleyerek acz içerisine girmiştir. Saldırı sonucu 5 tutsak ve 3 asker yaralanmış, tutsakların eşyaları dağıtılarak, kitapları tek tek yırtılmıştır. Olayın ardından cezaevi idaresi tutsaklara verdiği sözde durmayarak, tutsaklardan 9'unu Amasya'ya, 9'unu Bartın'a, 11'i ni de Yozgat'a zorla sevk etmişlerdir.

Gözaltında kayıplar zincirine yeni halkalar

Haber Merkezi- Gözaltında kayıpların yoğun bir şekilde yaşandığı ülkemizde gözaltında infazlar hızından hiçbir şey kaybetmeden devam ediyor. Bugüne kadar gözaltına alınıp da katledilenlerin sayısı onları geçmiş durumda. Faşist işkenceciler onca insanın tanıklığına rağmen gözaltıları kabul etmeyecek, insanları pervasızca işkencece katletmeye devam ediyor. Gözaltında kayıplar halkasına Ayhan Uzala ile birlikte Av. Faik Candan ve HADEP İstanbul İl Saymanı Ömer Aşkara da katıldı.

Faik Candan gözaltına alınarak katledildi.

En son 29 Kasım 1994 günü saat 11.00 sıralarında Kadıköy civarında sivil polislerce gözaltına alınan Ayhan Uzala 2 Aralık 1994 günü gözaltına alınan HEP Ankara eski il başkanlarından, ÇHD ve Ankara Barosu avukatlarından Faik Candan ve HADEP İstanbul İl Saymanı Ömer Aşkara'dan tüm başvurulara rağmen haber alınmamıştır.

Polisin gözaltında kaybetmeye çalıştığı Ayhan Uzala, daha önce Diyarbakır Cezaevi'nde TKP(ML) TIKKO davasından yatmış, 1993'te de TKP(ML) TIKKO üyesi olduğu iddiasıyla gözaltına alınmış, işkencelerden geçmiş ve çıkarıldığı mahkemede beraat etmişti.

Ayhan Uzala'nın ailesi, Av. Mühraban Kırdök, Av. Ercan Kanar, Av. Kemal Yılmaz ve Av. Muharrem Çöpür ile birlikte İHD'de bir basın açıklaması yaptılar. Uzala'nın ailesi ve avukatlar Ayhan Uzala'nın gözaltında kaybettirilmesi kaygısı taşıdıklarını belirterek, Uzala'nın 29 Kasım sabahı, evden ayrılırken "Akşam gelmezsem ararım" dediğini söylediler.

Açıklamada ayrıca Uzala'nın ailesini 2 Aralık'ta arayan bir şahsın isim vermeden, Uzala'nın siyasi şubede tutulduğunu bildirdiği açıklandı.

Gazetemiz baskıya girerken, Av. Faik Candan'ın katledildiği, cesedinin, Ankara Bala ilçesine 15 km uzaklıktaki Salih Bey Yaylası'nda

Egemenler, daha önce işkencelerle teslim alamadıkları Ayhan Uzala'yı gözaltında yok etmek istiyor.

boş bir arazide bulunduğu haberi geliyor. Candan'ın vücudunda ilk belirlemelere göre 4 kurşun yarasına rastlanılmış. Yapılan araştırmaya göre, kravatla gözleri bağlanan Candan'ın kafasına, boynuna ve göğsüne 4 el ateş edilerek katledil-

miş. Bu cinayet diğer kontrgerilla cinayetlerinin bir benzeri ve devami niteliği taşımaktadır.

Egemenler boş durmuyor. Bu cinayetin ardından Ayan Uzala'nın yaşamından daha çok endişe duyulmaktadır.

Dersim'deki köy yakmaları protesto için açlık grevi

Wetzlar/Özgür Gelecek- Almanya'nın Wetzlar kentinde, TKP(ML) taraftarlarının da aralarında bulunduğu yaklaşık 40 kişi; T. Kürdistanı'nda özelde de Dersim'de uygulanan köy yakma, yıkma, boşaltma ve katliamları kınamak; Alman hükümetini katliamların önlenmesi için TC'ye baskı uygulamasını sağlamak amacıyla 4.11.1994-11.11.1994 tarihleri arasında açlık grevi yaptı.

Açlık grevi katılımcılarının yarısının bayan olması eylemin niteliğini ve coşkusunu artırdığı gözlemlendi. Yoğun ziyaretçi desteğinin gözlemlendiği eylemin amacını, eylemciler şu şekilde açıkladılar.

1- TC'nin uyguladığı faşist politikaları, köy yakma, yıkma ve katliamları teşhir etmek ve genelde T. Kürdistanı'nda özelde ise Dersim'de yakılan köyler, göçe zorlanan yoksul halkı desteklemek amacıyla kamuoyu yaratmak.

2- Wetzlar parlamentosundaki partilerin uyarıcı bir basın açıklaması yaparak olayları kınamasını sağlamak.

3- Wetzlar ve çevresinde bağım-

sız bir komisyonun yıkılan köyleri gezmelerini ve gördüklerini kamuoyuna açıklamalarını istemek.

Açlık grevi süresi boyunca, bildiriler kiliselerin ayinlerinde okunarak, insanların desteği istendi. Ayrıca, SPD, FDP, Yeşiller, AM-NESTY- ANTİFA, JUSO vd. grupların da destek sundukları gözlemlendi.

Wetzlar Belediye Başkanı'nın daveti üzerine bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıdan sonra "Dayanışma Komitesi" aldığı kararları ve sonucunu açıkladı.

Açıklanan sonuca göre:

1. Kamuoyu desteği beklenenden çok daha fazla sağlanmıştır.

2. Wetzlar'daki partilerin ortak bir basın açıklaması yapma kararı büyük bir başarıdır.

3. Bağımsız bir komisyonun Dersim'de araştırma yapması için, şehir parlamentosunun bir çalışma grubunda, ön hazırlıkların yapılması ve araştırılması olumlu görülmüştür" değerlendirilmesi yapıldı.

Komite toplantı sonucunda, açlık grevine şimdilik ara verdikleri-

Wetzlar'da ki TKP(ML) taraftarlarının aralarında bulunduğu devrimci gruplar Dersim'deki köy yakma ve yıkmaları protesto için açlık grevine gitti.

ni ancak çalışmalarına devam edeceklerini, verilen sözler yerine getirilmediği takdirde, açlık grevinin

tekrardan, daha güçlü bir şekilde başlatılacağına karar verildiğini belirtti.

İLAN

Darbeciliğe, tasfiyeciliğe, ticaret olayına ve Öncü'nün bünyesinde barındırdığı tüm olumsuzluklara karşı bunları ideolojik düzlemde mahkum edilebilmesinin ve gerçek anlamda proleter ideolojinin öncüye egemen olabilmesinin olanaklarını, umudunu içerisinde barındırması nedeniyle KÖK. oluşumunu desteklediğimizi belirtir, KÖK. 1. Toplantısını coşkuyla selamlarız.

**BİRLİK- MÜCADELE- ZAFER
YAŞASIN HALK SAVAŞI!**

Ankara'dan
Partizan Kamu Emekçileri

Partizan İşçiler
www.partizanarsiv.net

İLAN

Faşist TC'nin Özgür Ülke'ye katliamcı saldırısını protesto ediyor;

İşçileri, emekçileri, aydınları, yurtseverleri, devrimcileri faşist TC'nin işgalci- asimilasyoncu haksız ve kirli savaş katliamlarına, Kürdistan'da köyleri yakma yıkma, sürgün ve insansızlaştırma, savaş operasyonlarına karşı çıkmaya, devrim ve özgürlükler için mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz!

Özgür basın susmadı, susmuyor, susmayacaktır.

Sağmalcılar Cezaevindeki MLKP-K, TKP(ML), MLSPB- TKEP /Leninist, HKG, EKİM, TDP, Direniş Hareketi, Devrimci Yol, TKEP, TDKP, THKP/C- HDÖ, TIKB, TKP(ML) Davası Tutsakları

Gerilla cenazesine saldırı

İstanbul/Özgür Gelecek- 3 Aralık 1994 günü bir ihbar sonucu Mazgirt'in Yazgülü ve Kırcı köyünde T.C kolluk güçleriyle, Proleterya Partisi TKP(ML)'ye darbe yapan ve hala kendilerini TKP(ML) TIKKO diye adlandıran gerillalar arasında iki gün süren çatışma sonucu 11 gerilla şehit düştü. 2 gerillanın ise sağ yakalandığı öğrenildi. Devlet güçlerinin kaybı noktasında net bilgi olmamasına rağmen bir askerin öldüğü öğrenildi.

Aradan geçen bir kaç günlük aramadan sonra şehit düşen gerillaların aileleri Murat Akbaba (22), Derya Akyol (15) ve İsmet Polat (30) isimli gerillaların cenazelerini İstanbul'a getirerek Gazi Mezarlığında toprağa verdiler.

Diğer gerillaların cenazeleri ise Tunceli'de toprağa verildi. Öte yandan bir gerillanın cesedi ise hala bulunamadı.

Persembe günü saat 13.00 sıralarında getirilen Murat Akbaba'nın cenazesi, polislin ailesine baskısı sonucu kitle dağıldıktan sonra saat 19.00'da Gazi Mezarlığı'nda toprağa verildi. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı törende kitlenin öfkesi yoğun ve sık sık sloganlar atılıyordu.

Diğer gün aynı çatışmada şehit düşen Derya Akyol'un cenazesi getirildi. Cenaze sloganlar eşliğinde Gazi Mezarlığına kadar omuzlarda taşındı. Cenaze töreninde faşist T.C'nin kolluk güçleri, saldırgan ve iğrenç tutumlarını burada da sürdürerek, şehitlerin yakınlarına ve cenazeye katılan tüm kitleye saldırarak, insanları joplayıp, yerlerde sürükleyerek zorla gözetaltına aldı ve işkencelerden geçirdi.

TC'nin kolluk güçleriyle girdiği çatışmada şehit düşen gerilla Murat Akbaba'nın parçalanmış cesedi.

Cenazede gözetaltına alınan 120'ye yakın kişi arasında 1 yaşında çocuk, Grup Munzur'un elemanları, **Gazetemiz Özgür Gelecek ile Atılım ve Partizan Sesi** muhabirleri de vardı.

Saldırıda kafası kırılan bir kişinin tedavi ettirilmesi istendiğinde, polis **"korkmayın ölmez"** diyerek yaralıyı o halde bıraktı.

İsmet Polat'ın cenazesi ise olaysız bir şekilde toprağa verildi.

Gözetaltına alınanlardan ismini öğrenemediğimiz üç kişi **Gayrettepe'**ye götürülürken, diğerlerinde Küçükköy polis karakolunda tutulmakta. Gözetaltılar üzerine halk karakolun önüne gelerek gözetaltına alınanların

serbest bırakılmasını istedi. Gözetaltına alınanların bir kısmı serbest bırakılırken hala 50 kişinin gözetaltında olduğu ve 21 Aralık'a kadar gözetaltı süresinin uzatıldığı gelen bilgiler arasında.

Öte yandan cenazede hiçte hoş olmayan ve darbeci mantığın tabana yansımaları gösteren tutumlar sergilendi. Cenazeye giden muhabirimize, cenazeyi terk edip gitmesini ve gazetede haber olarak yazmamasını istendi. Bunların subjektif, dar bakış açısının bir ürünü olan bu hareketleri, halkın görüşlerini yansıtmadığı gözlenmiştir.

IHD'den göç konulu panel

İstanbul/Özgür Gelecek- T. Kürdistanı'nda ve özellikle de Dersim'de TC tarafından köy yakmalar, yıkımlar ve katliamlar sonucu zorunlu göçü konu alan 13 Aralık 1994 günü saat 19.00'da Esenyurt Kültür Merkezi'nde IHD tarafından bir panel düzenlendi.

Jandarma, IHD'ye ait olan, üzerinde; **"Düşünceye özgürlük, zorunlu göçe hayır, herkes istediği yeri belirleme hakkına sahiptir"** yazılı pankartlara el koymak istedi. Panele gelenlerden Nurbay Nalkıran ve Erdoğan Karadoğan'da keyfi muameleye maruz kaldı. Panele giren bütün insanları arayan jandarma salonda bomba araması yaptı ve çevrede çok sıkı güvenlik önlemleri aldı.

Panele katılan yaklaşık 400 kişi salonda yerini aldıktan sonra IHD tarafından TC'nin kolluk güçlerince T. Kürdistanı'nda ve diğer yerlerdeki kurşuna dizilen, diri diri yakılan, kafası parçalanmış insanların ve yakılan köylerin de yer aldığı bir dia gösterimi yapıldı.

Daha sonra panele geçildi. Konuşmacılardan;

Yüksel Hoş (Avukat): "TC devletinin amacı denizi kurutup balığı susuz bırakmaya çalışmaktır. TC devletinin insanlara dayattığı ne ilk göçtür ne de son olacaktır. İnsanla-

ra insanlık hakları verilmedikten, baskılar sürdükten sonra bunlar sona ermez" diye belirtti.

Salman Yeşilgöz (Tunceliler Derneği Başkanı): "Bugün insanlar sokaklarda, çadırlarda, ailelerinin yakınlarının yanında bir evde 50-60 kişi kalmaktadır. Bu insanların elinden erzakları, kıyış geçirecek her şeyleri almıştır." dedi.

Ayrıca Yeşilgöz dinleyicilerden gelen "T. Kürdistanı'nın birçok yerinde katliam ve köy yakmalar yaşanırken bu denli tepki gelişmemiştir. Dersim'deki tepkinin böyle yüksek olmasının nedeni nedir?" şeklindeki bir soruya ise **"Bugün Dersim'de ve çevresinde örgütlü bir güç mücadele etmektedir. Halka kendini benimsetmiş, kendisinin ideolojik fikirlerini halka çok iyi yaymıştır. Onun için de Dersim'deki olayda halk duyarsız kalmamış insiyatifini koymuştur"** dedi.

Orhan Kaya (HADEP İl Sekreteri): "İki-üç milyon kişi zorunlu olarak göç ettirilmiştir. Biz bir parti olarak bunun karşındayız. Biz ne Kürtlerin ne de Türklerin partisiyiz. Biz Türkiye'deki bütün halkların partisiyiz" diye belirtti.

Gürbüz Çapan (Esenyurt Belediye Başkanı): Belediye Başkanlığı olarak göç ettirilen insanlara

elimizden gelen her türlü yardım yapmaya hazırız. Biz Türklerin ve Kürtlerin bütün halkların kardeşlerinden yanayız" dedi.

Nadire Mater (Gazeteci): "Bugün Dersim'deki ve T. Kürdistanı'ndaki yaşanan olayların hiçbirine, basında gereken önem verilmemiştir. Kendilerini bu olaylara duyarlı olmaya çağırıyoruz" dedi.

Aylin Çevik (Danışman Psikolog): "Bugün devlet kendi kafasındaki, suskun, hiçbirşeye ses çıkarılmayan, insiyatifsiz, kişiliksizleştirilmiş insan şeklini yaratmaya çalışmaktadır. Bunu biz insanlar hak etmedik. Herkesi daha duyarlı olmaya çağırıyorum" dedi.

Özcan Kaplan (Eğit-Sen Temsilcisi): "Bugün devlet okullarda, bir sınıfta 100 kişiye ders verildiğini bilmiyor mu? Biliyor ama işine gelmiyor. Onun amacı okulları birer para kazanma makinesi yapmak. Öğrenciler ve veliler her yıl sömürülmektedir. Bu konuda tüm velileri ve kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz. 20 Aralık 1994 günü Eğit-Sen'li öğretmenler olarak ders girmeyeceğimizi belirtiyor ve sizden de aynı duyarlılığı gösterip öğrencilerinizi okullara göndermeyerek bizim yanımızda olduğunuzu göstermenizi istiyoruz" diye belirtti.

İleri adım

Ozan Can Bakış

Yaşama müdahale

Toplumda herşey hergün çeşitli biçimlerde, değişik boyutlarda değişiyor, farklılaşıyor. Birçok şeyin değişim hızına ayak uydurmakta zorlanıyor insan. Birgün bir karar alıyor, ancak ikinci gün bu kararı değiştirmek zorunda kalıyor. Gerekece çok; koşulları yoktu, ayarlayamadım. Koşulları yoktu, çözemedim. Yapamadım, edemedim vs. vs. Yada hiç karar alamıyor insan. Varolanın peşine takılıp gidiyor. Birileri veya bir yerlerden yönlendirilmek daha kolayına geliyor. Böylelikle birşeyler yaptığını sanarak tatmin oluyor insan. Verilen görevler, biçilen misyonları kendiliğinden bir biçimde yapıyor, yerine getiriliyor. Böylelikle kim için, ne için yapıldığı, nasıl ve hangi yöntemlerle yapıldığını önemsemiyor bu insan. Öyle ya önemli olan yapılmasıdır. Nasıl yapıldığı, kim için yapıldığı da sorulur mu şimdi? Yapılmış mı, yapılmamış mı? Gerisini fazla karıştırmak! Nitelik mi? Onu boş ver. Parti, proleterya, devrim, komünizm ilkeleri, değer yargıları bütününe uygunluk mu? "Elbette, sen ne diyorsun" gibi keskin söylemler.

Büyük laflar ve klasik görünümlemler var olmaya kalkışmak. Ne adına? Proleterya ve devrim adına. Devrimcilik ve komünistlik adına! Peki bunların gereklerini yerine getirmede bir devrimci gibi düşünmek, yaşamak ve savaşmak konularında ışın neresinde gibi bir soru sorulsa, hemen herkes "çok iyi bir yerinde" diye yanıtlar verir. Hemen herkes çok tabii olarak bu hakta sahip olduğunu belirleyecektir. Buna itiraz edilmez. Zira böyle bir iddiaya sahip olmak güzel bir özelliktir. Desteklenir. Teşvik edilir. Fakat gerçekte bu niteliklere sahip olup olmadığının sorgulanır. Bu niteliğin kriteri nedir? Tek bir şeydir. **DEVİRİMCİ YAŞAM.**

Devrimci yaşam sınıf savaşımının bütünüdür. Savaşım bir yanda yaşam bir yanda olmaz. Sınıf savaşımının kendisi en ince ayrıntısıyla bir bütündür ve bir YAŞAM'dır. Yaşam biçimidir. Sınıf savaşımın insanı olmak bu anlamda, tamamen farklı bir yaşamın insanı olmaktır. Bu yaşam ise mevcut sistemin iğrenç yaşamının tamamen dışındadır, temelden ve her noktada karşıtadır. Söylenmede değil bizzat pratikte yaşanılmaktadır. Söylenmede, teoride iyi bir devrimci, yaşamın kendisinde yani gerçekte ise mevcut toplumun şekillendirdiği insandan farklı olmamak-olamamak. Böyle devrimci, böyle komünist olmaz, olunmaz. Düşüncenin emrettiği davranış bütünüdür yaşamın en ince ayrıntısında da büyük bir özenle, özveriyle yaşamakla devrimci ve komünist olunur. Bu da tamamen sınıf savaşımının pratiğinde mümkün olur.

Sınıf savaşımının pratiğinde ve hizmetinde olmayan hiçbir düşüncü, davranış ve yaşam tarzı, bırakalım komünist olmayı devrimci bile olamaz. İlerici değil gericidir. Proleterya'yı değil burjuvaziyi temsil eder. Her bir davranış ve yaşamın ayrıntısı devrimci olmak zorundadır. Özel mülkiyet ve özel mülkiyetin yaşam tarzından kopmak, ayrılmak ve farklılaşmak zorundadır. Buda "ben" olayının yıkılmasıyla mümkündür. "Benim özel yaşamım" veya "benim devrimci yaşamım" gibi kavramları, söylemleri sık sık duyarız. Kimlerden mi? Hiç uzağa gitmeye gerek yok. Kendimizden. Yanbaşımızdakinden. "Ne demek bu" diye sormaz ve müdahale etmeye çalışmaz. Neden? Çünkü müdahale etme yetisine sahip değildir. Veya bizde aynı düşünüyör, aynı yaşıyoruz da ondan.

"Benim devrimci yaşamım", "benim özel yaşamım" çok ustaca geliştirilen bir teori. Burjuvaziyi bir arada yaşama teorisi "Nedir benim özel yaşamım. Yanıt; "Korum- kocam, çocuklarım, akrabalara, ve bunlarla ilişkilerim". Tüm bunları ve bunlarla olan ilişkileri kim belirliyor. "Kimse belirlemiyor, eskiden beri varolan ilişkileri", "Eskiden beri" denilen bu ilişkiler ve yaşam, yani, burjuva feodal toplumun değer yargılarına, yaşayışlarına göre şekillenmiş tüm bu ilişkiler ve yaşayışın adı devrimci, komünistlerin tarafından **"ÖZEL YAŞAM"** olarak değiştirilmiş. Şimdi bu "özel yaşam" hikayesi oldukça da ilifat görüyor. Oysa bu "özel yaşam" denilen şey burjuvazinin ve burjuva yaşamın kendisidir. Bir devrimci-komünist hem "devrimci yaşam" söylemi tutturacak, hem de "özel yaşam"ını yaşayacak. Hani devrimcilik, bir yaşamı, hani yeni bir sistemin mücadelesi en ince ayrıntısına kadar alternatif bir yaşamıdır?

Burjuvaziyi proleteryanın birlikte yaşamı olmaz. Zıtların birliği bir genellik değil, tamamen bir zorunluluktur. Devrimci proleteryanın bütünlüklü yaşamı, burjuvazinin köhnemiş yaşamıyla bağdaşmaz. Bu yaşama müdahale etmeyen, dönüştürmeyen bir insanın ise proleter devrimci olması mümkün olmaz.

Devrimcilik, varolana müdahale etmektir. Eskiyi, köhnemişi, çirkinliyi, ortadan kaldırarak. İnsiyatifdir. Eskiye sadece yıkmak değil, yeniyi yaratmaktır. Doğruya, günele ulaşmaktır. İnsanın nihai kurtuluşu uğruna her türlü bedeli ödemeyi göze almaktır. Bu olmadan söylemlerin hiçbir anlamı olmayacaktır. Oysa devrimcilik adına yola çıkanların kaybetmekten korktukları yer yer birçok şeyin önüne çıkardıkları bir "özel yaşam"ın olduğunu görüyorsunuz.

Devrimcilik başka yerde "özel yaşam" başka yerde böyleki bu "özel yaşam" denilen şey devrimcilerin, komünistlerin yaşamının % 90'ını kapsıyor. Yani yaşamı ucubeleştiriyor. Ne devrimci ne de burjuva, yeni bir tarz çıkıyor ortaya. Tıpkı kapitalist ve feodal kültürünün acayip bir bileşimi olan arabesk kültür gibi birşey. Buna da devrimci yaşamın arabeskleştirilmesi denilebilir aslında. Söz gelimi, bir insan şöyle yaşıyor, profesyonel devrimcidir. Birçok görevi vardır. Hatta yöneticidir, önderdir, kurumlarda görev yapmaktadır, örgütlü faaliyetini bilmesi gerekenler bilirler. Ancak onun bir de bilinmemesi gereken veya P. yi ilgilendirmeyen "özel yaşam"ı vardır. Nedir bu, evliliğidir. Örgütlü yada örgütsüzdür eş. Bunu fazla kimse bilmez. Ki çoğunlukta da örgütsüzdür ve mücadelenin dışındadır. Peki böyle bir insanın dünyası ve yaşamı nasıldır? Mücadelenin dışındaki bu eş (kadın- erkek fark etmez) proleter yanın mı, yoksa burjuvazinin yaşamını mı temsil eder veya yaşar? Elbette sistemin, yani burjuva feodal bir yaşam. Peki onunla evli olan? Kimse ne kendini, ne de başkasını kandırmamalıdır. Böyle bir yaşam devrimci-komünist bir yaşam değildir, olamaz. Böyle yaşayanların ise sınıf savaşımının ihtiyaçlarına denk düşen nitelikte insanlar olması mümkün değildir.

Yaşama müdahale gerekir. Devrimci-komünist yaşam burjuva yaşamından ayrıtırılmalıdır. Yaşamın her alanında, en küçük ayrıntısında dahi proleter devrimci yaşam egemen hale getirilmelidir. Burjuva yaşamla bir arada yaşayan, onunla uzlaşan insanın sınıf savaşımının insanı olamayacağı, komünist insan olamayacağı gerçeğinden hareketle baştan aşağıya devrimci müdahaleyle burjuva yaşamı parçalamak, devrimci bir yaşam biçimi olarak bir plan ön almak ve buna uygun olarak yaşamalı, savaşmalıyız.

Özellikle sorgulanması ve tartışılması gereken bir konudur bu. Ve ben diyorum ki, özel mülkiyetin "kutsal aile"sinin burjuvazi için temel önemi neyse, "benim özel yaşamım" felsefesininde önemli olur. Yani "Kutsal aile" eşittir "özel yaşam".

Kahrolsun burjuva yaşam. Yaşamın proleter devrimci yaşam.

Alevi cenazelerine dini tören yasağı

İstanbul/ Özgür Gelecek- Artık bu ülkede eceliyle ölenlerin cenaze töreni dahi gelenek- göreneklerine göre yapılamıyor.

Umranıye Dudullu'da 12-11-1994 günü vefat eden Rıza Yıldırım adlı vatandaşın cenaze töreni cami imamı tarafından kabul edilmezken "kendiniz camiye gelmiyorsanız, ölümlerinizi niye getiriyorsunuz?" şeklinde bir yaklaşımla cenaze sahipleri geri çevriliyor.

Dudullu Camiisi'nde dini törene izin verilmediği için cenaze sahipleri cenazelerini Karacaahmet Dergahına getirerek, gerekli cenaze töreni yapıldıktan sonra Dudullu Mezarlığı'nda toprağa verdiler.

Cenaze yakınlarına, cami imamı tarafından cenaze törenlerinin yapılmasını niçin kabul edilmediğini sorduğumuzda, insanlar, "Bizler Dersimliyiz, ve de aleviyiz, neden bu olsa gerek, başka bir neden olmaz. Bizl ratanı

mızdan edenler, evlerimizi ve köylerimizi yakanlarla, ölümlerimize saygı göstermeyenler zihniyet olarak aynı noktada buluşuyorlar. Tanrı ise herkesin tanrısı. İnsanlar arasındaki bu ayırım niye? Bu iki yüzünlüğe karşı bizim insanlara çağırımız, madem ölümlerimizi dini törenlerle gömemeyeceğiz, o zaman diyanete gidecek paralar önlenmeli ve okullardaki din derslerine çocuklarını göndermemizle" diyorlar.

ÖZGÜR ÜLKE'YE BOMBA

Hapisler, ölümler susturamadı, imha arayışları da susturamayacak!

Haber Merkezi- Tarih, 3 Aralık 1994... Yer, Cağaloğlu'ndaki Özgür Ülke Merkez Büro... Kumkapı'da bulunan Özgür Ülke teknik işlemlerin yapıldığı bina... Özgür Ülke Ankara Bürosu... Saat 02.55... Özgür Ülke binalarında ardarda patlayan bombalar... 1 ölü, 6'sı ağır 23 yaralı... Bütün binalar harabeye dönmüş... Binaların bulunduğu alan sanki savaş alanı... 100 milyanın üzerinde maddi hasar...

Evet, doğulara, güzelliğe, düşünceye, aykırı sese tahammülü olmayanlarca bombalandı. Kimdi bu, her türlü güzelliğe tahammülü olmayanlar, elbetteki hakim sınıflar, yani devlet. Siyasi ve ekonomik olarak bitiş yaşayan hakim sınıflar, öldürmelerle, toplatmalarla, para cezalarıyla, hapislerle ve her türlü engellemelere rağmen susturamadığı genelde tüm devrimci-demokrat-sosyalist basını esasta ise Özgür Ülke'yi artık görmek, ismini dahi duymak istemiyorlardı. Bu nedenle toptan imha yoluna gitti. Sistemli, planlı bir çalışmanın sonucunda aynı saatlerde üç ayrı yerde bombanın fitilini çekti. Tahrip gücü yüksek bombaların patlaması sonucu binalar yerle bir oldu, 200 metrekarelik alan içinde bulunan tüm binaların camları kırıldı. Patlama sonucu ulaştırma görevlisi Ersin Yıldız (32) şehit oldu, danışma görevlisi Alihan Öndü (23), teknik eleman Feridun Karakaya (29), ulaştırma görevlisi Selahattin Birkay (24), ulaştırma görevlisi Selahattin Kaya (19), danışma görevlisi Kemal Kaçmak (49), muhabir Halil Işık (27), spor yazarı Okan Yüksel (43), fotoğraf görevlisi Hasan Özen (21), muhabir Faruk Deniz (22), muhabir Vedat Perçin (19), idare amiri Arslan Arıç (43), temizlik görevlisi Yıldız Gültekin (27), eski yazı işleri müdürü Mahmut Evran, muhabir Ali Rıza Cihanbeyli ve Renault Mais görevlileri Nazif Kulak, Ramazan Onurlu yaralandılar.

Patlama sonucu olay yerine gelen polisler, yaralıları yardım edeceklerine, yaralıları küfürle karışık, kendi pisliklerini örtmek için, "Acemliğin sonu bu. Biraz eğitim görün, öyle yapın, yoksa böyle elinizde patlar" diyerek kendi pisliklerini Özgür Ülke'ye ve çalışanlarına atmaya çalışıyorlar. Aynı şekilde Emniyet Müdürü de, Özgür Ülke'cilerin "derslerini" alıp almadıklarını öğrenmek için herhalde, sevinç ve kinle merak edip soruyor "Aklınız başınıza geldi mi?"

Tüm bu olanların ardından polis üstüne üstlük yaralıların hastaneye kaldırılması gerekirken bir de kelepçelerek gözaltına alıp suçlu muamelesi yapıyor.

Ankara'daki patlamada ise, büroda kimse bulunmadığından ölen ya da yaralanan olmuyor. Ankara Emniyet Müdürlüğü yetkilileri patlamayla ilgili olarak "Doğalgaz

Devrimci- sosyalist basına saldırı egemenlerin sınıf tavrıdır

Günümüzde, basına saldırı yeni değil. Özellikle üzerinde yaşadığımız topraklarda, bu anlayış kendisini taa matbaanın icadından 300 yıl sonra girmesine yol açan anlayışın, düşüncenin devamıdır. Egemenler her daim, farklı düşüncelerden korkmuşlardır. Bu onların sınıf tavrıdır. Gazeteler, kitaplar toplatılır, yakılır, yazarlarına yüzlerce yıllık hapis cezaları, milyonlarca-milyarlarca liralık para cezaları verilir. En son olmadı öldürülür.

Cumhuriyet Türkiye'sinde kuruluşundan beri, aydınlar, yazarlar, komünistler, kovuşturulmaya uğramış, hapislere tıkmış, katledilmiş ve kitapları ve gazeteleri yasaklanmıştır. İlk sistemli saldırı 1936 yılında yayın hayatına başlayan Tan Gazetesine 1945'te düzenlenen saldırıdır. 4 Aralık 1945 tarihinde "Kahrolsun Komünizm" sloganları atarak toplanan yaklaşık 10 bin kişilik gerici-faşist grup egemenlerin kışkırtmasıyla, balyoz ve demir çubuklarla Tan Gazetesini ve makine dairesini tahrip etmişti.

Özellikle 12 Eylül 1980 Askeri Faşist Darbesiyle birlikte gelen düşünceye düşmanlık, binlerce devrimci-demokrat aydın ve yazarı cezaevlerine tıktı, sokak ortasında katletti, kimisinde "beslememek" için astı. Yüzbinlerce kitap tehlikeli görülerek yakıldı.

1992 yılında yayın hayatına başlayan Özgür Gündem gazetesi çalışanlarına yönelik saldırılarda 7 Haziran 1992'de Diyarbakır muhabirlerinden Hafız Akdemir, 31 Temmuz 1992'de Batman Gerciş muhabirlerinden Yahya Orhan, Urfa muhabiri Kemal

Kılıç, 20 Eylül'de Kürt halkının Ape Musası Musa Anter, gazetesinin dağıtımçılarından Halil Adanır, Zülküf Akkaya, Adil Başkan, Yalçın Yaşa, Kadir İpekşümer, Mehmet Şener, Kemal Ekinci, Adnan Işık, Lokman Gündüz, yazarlarından Hüseyin Deniz, Bitlis muhabiri Ferhat Tepe, İstanbul muhabirlerinden Aysel Malkaç, Urfa muhabiri Nazım Babaoğlu ve daha birçok kişi egemenlerin gizli güçlerince kahepece katledildiler.

28 Mayıs 1993 günü, Salman Rüştü'nin "Şeytan Ayetleri" kitabını bölümler halinde yayınladığı için Aydınlik Gazetesine ait Kaynak Yayınları gerici bir grup tarafından basılarak tahrip edildi.

Yine Özgür Gündem gazetesi 10 Aralık 1993 günü tamda insan hakları haftasının başladığı gün İstanbul Emniyet Müdürlüğüne bağlı polislerce basılmış ve tüm çalışanları gözaltına alınarak arşivlerine el konulmuştu.

Yine tüm devrimci-sosyalist basının çıkartmış olduğu gazete ve dergilerin hemen tüm sayıları toplatıldığından, yüzlerce yıllık hapis cezaları, trilyonları aşan para cezaları artık hesaplanamaz olmuştur. Bugün biz Ümit Yayım-cılık bünyesinde çıkan gazete, dergi ve kitaplarımızı uygulanan toplama, hapis ve para cezalarını artık hesaplayamaz duruma geldik.

Anlaşılan o ki, bu saldırılar bitmeyecek, aksine artarak devam edecektir. Çünkü hakim sınıflar, siyasi ve ekonomik olarak bir çıkmaz içerisinde olduklarından sınıf tavrılarını bunu emrediyor.

sıkışması sonucu patlama oldu" gibi gülünç iddialar öne sürüyorlar.

Olayın ardından, olayla ilgili olarak, "emniyet" yetkililerinin ve devletin başlarının yapmış oldukları çeşitli açıklamaları bombalamanın kimin tarafından yapıldığının birer itirafıdır. Şimdi kimi devlet büyük(!)lerinin açıklamalarını kısaca vererek yorumu siz okuyucuya bırakıyoruz.

Hayri Kozakçıoğlu: "Olay bir tertiptir. Elimizde deliller var. Bir düzenleme olduğu belli."

Necdet Menzir: "Polis görevinin başındadır. Arkadaşlarım beni ilk patlamadan sonra uyardılar. Gördüğünüz gibi emniyet İstanbul'un her yerinde."(!)?

Süleyman Demirel: "Bu çeşit işler birbirini kovalarsa, o zaman ülkenin huzuru bozulur. Bu sabotajı nefretle kınıyorum.

Yanlış birşey varsa bunu kanunlar düzeltir. Kanunlar ve bunlarla ilgili mercilerin yapması gerekenleri kişiler yapmaya kalkarsa bu, ülke bakımından çok kötü olur."

Nahit Menteşe: "Mala ve cana karşı olan saldırıları devletin himaye etmesi mümkün değildir. Provakasyon olabilir veya fraksiyon ayrılıkları olabilir. Özgür Ülke hergün bölücü yayın yapıyor, hergün okuyoruz."

Görüldüğü gibi gerçekten de yoruma hiç gerek yok. Tekrar patlamaya dönersek; patlamada kullanılan C-4 ve C-3 plastik tipi patlayıcı daha önce Uğur Mumcu suikastinde de kullanılmıştı. Bilindiği gibi, Uğur Mumcu suikastinin failleri ortaya çıkarılmadı... Çıkarılamaz da... Çünkü, eşinin dediği gibi bu suikasti devlet yapmıştı. Özgür Ülke'nin bombalanmasında da aynı yöntem... aynı fail... yani faili devlet.

Bu olayla ilgili olarak burjuva basının tavrıda görülmeye değer. Kendilerine bir toplatmada, en ufak bir cezada, "en kahraman Rıdvan" basın özgürlükçüsü kesilen günlerce manşetten düşürmeyen basının Özgür Ülke'nin bombalanması ve bir insanın ölmesi 23 kişinin yaralanması karşısında gösterdiği tavra bakın. Üç büyük burjuva basın olayı 3. sayfadan vererek MGK'nın direktifleri doğrultusunda olayı geçiştirdiler. Bir Hıncal Uluç'un mafya içi hesaplaşma sonucu Uğur Çakıcı (Kılıç)'ın adamları tarafından ayağından vurulması sonucu burjuva basınına başbakanın, olayı "Basın özgürlüğüne saldırıdır" diye değeri düşürdü.

MGK'nın direktifleri sonucu bombalanan Özgür Ülke binası enkaz yığını haline geldi.

Olayla ilgili olarak bir açıklama yapan Özgür Ülke Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Baki Karadeniz: "İçişleri Bakanı birkaç gün önce verdiği bir demecinde, Özgür Ülke'yi 'bölücü yayın' olarak niteleyip "elimde olsa hemen kapatırım" demesi. Ayrıca, MGK'da, yaptığı son toplantıda, gazetemizin susturulmasını kararlaştırmıştır. Bunun, failin kimliğinin ortaya çıkması açısından kafidir, fail bellidir" diye konuştu. Karadeniz, bu tür saldırıların kendilerini yıldıramayacağını, gazeteyi yayımlamaya devam edeceklerini de sözlerine ekledi.

Gazetenin Ankara Temsilcisi Mehmet Çiftçi ise bombalanan binanın önünde yapmış olduğu basın açıklamasında şunları söyledi: "MGK'nın son toplantısında gazetemizin susturulması kararını aldıkları için imha kararı 3 gün sonra uygulamaya sokuldu. Şunu çok net olarak dile getiriyoruz; gazetemiz devlet tarafından bombalanmıştır. Buna hiçbir kılıf uyduramazlar. Elleri kanlı yakalanmışlardır. Kürt halkından ve onun sesinden korkan bu grup, MGK'nın imaj piyonlarından başka birşey değildir. Tek kişi kalsak bile gazetemiz çıkacak" dedi.

CENAZEYİ POLİS KAÇIRDI

Gazetenin bombalanması sonucu şehit düşen Ersin Yıldız'ın cenaze töreninin 5 Aralık Pazartesi günü kitlesel bir şekilde yapılması planlanırken, yoğun kitle katılımı ve tepkisinde korkan polis, Ersin Yıldız'ın ailesine baskı uygulayarak 4 Aralık Pazar günü cenazenin kaldırılmasını dayatıyor. Cenaze bunun üzerine 4 Aralık Pazar günü Adli Tıp Morgun'dan alınarak Küçükköy Merkez Camiine götürüldü. İkinci namazının kılınmasından ardından polisler engelleme girişimlerine rağmen yaklaşık 2000 kişi tarafından coşkulu bir şekilde eller üzerinden "Şehit Namazın" (Şehitler Ölmez), "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları eşliğinde mezarlığa doğru taşınarak kitleyi baskı altına alan polis, tabutu cenaze aracına ko-

nulmasını dayatması sonucu tabut cenaze arabasına konuldu. Bunun ardından polis, cenaze arabasını kitleden kaçırarak, kendileri toprağa götürüp gömdüler.

DEVİRİMCİ-DEMOKRAT-SOSYALİST KAMUOYUNDAN VE BASINDAN ÖRNEK DAYANIŞMA

Egemenler, Özgür Ülke'yi tüm den imha ederek Özgür Ülke'yi susturacaklarını sandılar. Buda sökmeydi... Devrimci-demokrat sosyalist kamuoyu ve basın, bu saldırı karşısında yek vücut oldular. Saldırıları Türkiye'nin her tarafından çeşitli basın açıklamaları ve eylemliliklerle protesto edildi. Türkiye'nin gündemini Özgür Ülke kapladı. İşçi sınıfının, kamu emekçilerinin, devrimcilerin neredeyse tüm eylemlilikleri Özgür Ülke'ye yapılan saldırıyı protesto amaçlıydı.

Özgür Ülke susmadı. Yayınına aksatmadan devam etti. Tüm devrimci sosyalist basının Özgür Ülke'nin çıkabilmesi için göstermiş olduğu dayanışmaya gazetemiz Özgür Gelecek'de gücü oranında (bilgisayar ve fotoğraf için kararlık oda tahsis) destek sunarak, Özgür Ülke'nin düzenli olarak çıkması sağlanmış oldu. Bu dayanışma faşizmin tüm umutlarını suya düşürmüştü. Faşist diktatörlük, aykırı, güzel sesleri boğmaya, engellemeye Özgür Ülke'yle başladı. Eğer başarılı olursa sıra diğer devrimci-sosyalist basına gelecekti. Ama hevesleri kursaklarında kaldı.

Bu dayanışma geliştirilmeli ve herkes bu dostluğu görmeli. Dosta dostça yaklaşılmalı, dayanışılmasını anlamalı. Uzanan dost elini hiçbir zaman unutmamalıdır. Dostluk sadece böyleli dönemler için ihtiyaç duyulan bir olgu değildir. Kavranmalı... daha üst boyutta bilince çıkartılmalıdır. Türk-Kürt ve çeşitli milliyetlerden Türkiye proleterasının ve emekçi halkının, devrimci-demokrat-sosyalist güçlerin dostluğuna özlemine her daim yaşatmalıyız.

Özgür Ülke çalışanları yola devam dedi.

...tepkiler...tepkiler...tepkiler...tepkiler...tep

→ **Basın Konseyi Başkanı Oktay Ekşi:** "Özgür Ülke'ye yapılan saldırının sadece gazeteyi ve iletişimi özgürlüğünü değil, Türkiye'de var olduğu her türlü devletin hedef aldığı gerçektir."

→ **Çağdaş Gazeteciler Derneği Başkanı Mustafa Ekmekçi:** "Türkiye'de demokrasi düşünce ve basın özgürlüğünün sözcüğü bir özgürlük olma özelliği iddia edenler gazetelere ve gazetecilere öldürme ve saldırı olaylarını aydınlatmak zorundadır. İfade özgürlüğüne yönelik saldırılar faili meçhul kaldığı sürece ülkemizde demokrasiden söz etmek giderek güçleşmektedir. ÇGD olarak çağdışı anti-demokratik baskıları kınıyor, parlamentoyu duyarlı olmaya çağırıyoruz."

→ **IHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül:** "Basın özgürlüğü izin verildiği ölçüde bir özgürlük değildir. Basın özgürlüğü muhalif basının özgürlüğü varsa bir anlam taşır."

→ **IHD İstanbul Şubesi Başkanı Ercan Kanar:** "Saldırı adeta bir basın katliamıdır. Eğer İstanbul'un orta bölgelerinde ve Ankara'da böyle bir saldırı gerçekleşiyorsa bunun sorumlusu açıkça devlettir. Bu tür barbarlıkların yaşanabilmesi devletin izlediği barış karşıtı, demokrasi karşıtı, özgürlük karşıtı politikalarının sonucudur."

→ **IHD Genel Başkanı Akın Birdal:** "İktidar bu olayın faillerini açığa çıkarmazsa olayı üstlenmiş olacaktır. Muhafız basın ve özgür düşünce bu tür olaylarla bugüne değin susturulmamıştır."

→ **İstanbul Barosu Başkanı Turgut Kazan** yaptığı açıklamada saldırının hukuk devletine yönelik bir saldırı olduğuna değinerek olayı kınadığını belirtti.

→ **Tüm-Bel-Sen İstanbul 1 ve 6 nolu Şube Yönetim Kurulları:** "Türk ve Kürt halklarının eşit haklar temelinde kardeşçe bir arada yaşamalarının koşulları devletçe korunan demokrasi güçleri tarafından ortadan kaldırılmak isteniyor. Bosna için gösterilen duyarlılık yanı başımızda Kürt halkının soy kırımına sessiz kalınarak gösterilmiyor. Siyasi iktidarın ekonomik politikaları emekçileri ve halkı sefaletle sürüklerken baskı ve şiddet politikaları da ülkeyi kan gölüne çevirmektedir."

→ **Sakarya Demokrasi Platformu:** "Demokrasinin en küçük kırınına tahammül edemeyen örgütlü güçler son olarak Özgür Ülke gazetesini bombalayarak, kendi düşüncelerini dışında hiç bir şey katlanamadıklarını bir defa daha göstermişlerdir. Bu araçlara saldırarak insanlığa, dostluğa, kardeşliğe saldırmakla eş değeri yoktur. Özgür Ülke gazetesine yapılan bu saldırıyı nefretle kınıyoruz."

→ **ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Genel Konseyi:** "T.C faşist diktatörlüğü ömrünü bir nebze daha uzatmanın telaşıyla, halka gerçekleri aktarmanın bilinciyle yüklenmiş, devrimci-sosyalist basın-yayın organlarını toplama, kapatma, muhabirlerini katletme, bürolarını basıp talan ederek, çalışanlarını tutuklama icraatlarına daha üst boyutta bir vahşiliği ekleyerek Özgür Ülke gazetesinin Merkez binası ve bürolarını bombalayarak, Özgür Ülke'nin sesini susturacağını sanıyor. Karanlığın temsilcileri er veya geç hak ettikleri yere gönderileceklerdir"

→ **Cezaevlerindeki TKP(ML) dava tutanakları:** "Bu saldırı kararlarının çıkış yeri MGK'dır, uygulayıcısı ise kontr-gerilladır. Bu gerçeği artık egemen sınıfların bir kısmı ve sözcülerinde itiraf ediyorlar. Türkiye ve T. Kürdistanı'nda baskılar, işkenceler, kayıplar, katliamlar ve sürgünler günlük yaşamımızın bir parçası olmuştur. Tek çıkış yolu faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi yükseltmek ve onların sınıf egemenliklerini yıkmaktır."

→ **Sağmacılar Cezaevindeki MLKP-K, TKP(ML), MLSPB, TKEP/L, HKG, EKİM, TDP, Direniş Hareketi, Devrimci Yol, TKEP, TDKP, THKP/C-HDÖ, TİKB dava tutanakları ve Malatya'da TKP(ML)-TİKKO, PKK, DHP, DHKP-C, dava tutanakları yaptıkları açıklamalarla saldırıyı protesto ettiler ve kamuoyuna olaya karşı duyarlı olmaya çağırıldılar. Öte yandan Sağmacılar'daki bu-**

tün siyasi tutanaklar 650 imzalı bir yazılı açıklama ile halkı saldırıya karşı aktif tavır almaya çağırdılar.

→ **Protesto gösterisine direnişçi Aras Kargo işçileri** de katıldılar. Gösteride "Devlet Terörüne Son", "Devrimci-Sosyalist Basın Susturulamaz" sloganları atıldı. Özgür Gelecek Malatya Bürosu: "Kürt halkının haklı mücadelesinin sesinin susturulamayacağı, bir gidip bin gelineceği unutulmamalıdır."

→ **İzmir Özgür Ülke binası önünde 3 Aralık günü İHD, DKÖ ve aydınların katıldığı bir basın açıklaması ile saldırı kınandı.**

→ **4 Aralık'ta İstanbul'da KÇSP'li memurlar** Özgür Ülke'nin bombalanacağı Kadıköy'deki binası önünde bir basın açıklaması yaparak olayı lanetledi. Gazetenin ertesi gün çıkan ve "Sizide yakar" manşetinin bulunduğu sayıyı duvara asmak isteyen emekçilere polis saldırdı. Ve gözaltına almak istediği bir çok insana kitle sahip çıktı. Bu katı tutum ile polise geri adım attıran emekçiler "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atarak polislin engelleme girişimlerini protesto ettiler.

→ **Kadıköy Pir Sultan Abdal Derneği üyeleri** bombalanan binanın önünde bir basın açıklaması yaparak olayı kınadı. Gösteriden sonra dağılan kitleye polis saldırarak 5 kişiyi gözaltına aldı.

→ **5 Aralık'ta HADEP Genel Başkanı Murat Bozlak, Kadırga'da** bombalanan binanın önünde 300 kişinin katılımıyla bir basın açıklaması yaparak saldırıyı kınadı. Bozlak yaptığı konuşmada "İçişleri Bakanlığının yaptığı açıklamada gazete hedef gösterildi. MGK'da muhalif basının susturulması tartışıldı. Ve sonrasında Özgür Ülke büroları havaya uçurularak içerde bulunanlar toptan imha edilmek istendi. Bu sıradan bir saldırı değil, bu merkezi gücün programı ve planlı bir saldırıdır" dedi. Kitlenin öfkesinin yoğun olduğu basın açıklamasında sık sık "Özgür Ülke Susturulamaz", "Katil Devlet", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganları atıldı. Öte yandan, polislin saldırganlığı yine devam etti ve 9 kişi gözaltına alındı.

→ **5 Aralıkta Devrimci Basın Platformu** Özgür Ülke gazetesine ziya-rette bulundu. Basın açıklaması yapmak isteyen Devrimci Basın Platformu ve KÇSP'li memurlar polis abluka olarak gösteriyi engelledi.

→ **İstanbul'daki devrimci tutsakların aileleri** cezaevinde görüşten sonra saat 16.00'da bombalanan binanın önünde bir basın açıklaması yaparak tutsakların Özgür Ülke'ye destek amacıyla aralarında topladıkları 5 milyon 150 bin TL'yi Özgür Ülke çalışanlarına verdiler. Ve yaptıkları basın açıklamasında Özgür Ülke'yi susturmaya çalışan faşist T.C'nin Kürdistan'daki halkın sesini, katlettikleri insanları, insansızlaşmış operasyonlarını gizlemeye çalıştığını bu suskunluğun bozulup halkların mücadelesi dayanışması yükseltildiği zaman katliam emirleri veren faşist T.C Devletinin yenilgiden başka yol bulamayacağı belirtildi. Daha sonra kitle, "Özgür Basın Susturulamaz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atarak dağıldı.

→ **Merter'de Sunted işçileri** DİSK binasında yaptıkları bir basın açıklaması ile saldırıyı protesto ettiler. Basın açıklamasında tekstil işçileri adına saldırı kınandı.

→ **Öğrenci ve Aydınlardan Saldırılar Protesto**

→ **6 Aralık'ta Yıldız Teknik Üniversitesi Öğrenci Derneği** saldırıyı protesto için bir forum düzenledi. Ve forumda saldırdan hemen sonra yaralıların gözaltına alınmasının devlet terörünün bir kanıtı olduğuna değinerek Türkiye'de düşünmenin, hak arama suç olduğu vurgulandı. Forum boyunca sık sık "Kahrolsun MIT, CIA, Kontr-gerilla", sloganları atıldı. Ayrıca, forumda stand açılarak gazete satıldı.

→ **7 Aralık'ta İstanbul Üniversitesi öğrencileri** bir forum düzenleyerek saldırıyı protesto etti. Yaklaşık 150 öğrencinin katıldığı toplantıda la-

tik yakılarak halaylar çekildi ve sloganlar atıldı. İstanbul Üniversitesinin Beyazıt'taki Merkez Kampüsünde toplanan öğrenciler fakültenin duvarlarına "Halkın Özgür Sesi Katliamla Susturulamaz", "Yanan onurdur Onuruna Sahip Çık", yazılı pankartlar asıldı ve "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Katil Devlet" sloganları atıldı.

→ **Trakya Üniversitesinde** yaklaşık 150 öğrenci Merkez kampüsünde düzenledikleri bir forumla olayı kınadılar ve devrim şehitleri için saygı durumunda bulundular.

→ **8 Aralık'ta Ankara'da, Hacettepe Üniversitesi Beytepe kampüsünde** yaklaşık 700 öğrencinin katılımıyla yapılan forumda saldırı protesto edilerek bir yürüyüş yapıldı ve sık sık "Kırlı Savaş Son", "Biji Biratiya Gelan" (Yaşasın Halkların Kardeşliği) sloganları atıldı. Yapılan konuşmalarda "Bu saldırının altında devletin çürümüşlüğü yatmaktadır, denildi.

→ **İzmir Dokuz Eylül ve Ege Üniversitelerinde** öğrenciler saldırıyı protesto eden gösteriler yaparak "Faşist Saldırıların Hesabı Soruluyor, Sorulacak" pankartı açtılar.

→ **Diyarbakır'da, Harran Üniversitesinde Ziraat Fakültesi ve Meslek Yüksek okulunda** okuyan yaklaşık 400 öğrenci düzenledikleri bir forumla saldırıyı kınadılar.

→ **Ve Dayanışma;**

Bu saldırıyla muhalif sesleri susturmayı amaçlayan devlete karşı halkın öfkesi daha da kabardı. Ve bir çok yerde Özgür Ülke ile dayanışmak için gazete elden dağıtılmaya başlandı. Dayanışma amaçlı sosyalist basın platformu tarafından gönüllü olarak Özgür Ülke'yi dağıtma kampanyası başlatıldı. Ve her türlü faşizan saldırı, engelleme ve gözaltılara rağmen Ak-saray, Topkapı, Mecidiyeköy, Taksim, Kartal, Kadıköy, Ümraniye'de ve diğer illerde dağıtım halk tarafından yapıldı.

Mersin'de Çilek Mahallesi gazetesinin dağıtımını yapan Arif Ölmez silahlı saldırıya uğrarken, gazete satın alan 2 kişi gözaltına alındı.

İstanbul'da gazete dağıtımını yapan çok sayıda kişi gözaltına alınarak tehdit edildi. Üniversitelerde, sokaklarda gazetesinin halk tarafından satılmasının yasasını aydınlar, sanatçılarda gazete satışı yapmak istedi, fakat polis tarafından engellendi.

12 Aralık'ta, Taksim'de BSP (Birleşik Sosyalist Parti) 30-40 kişilik bir kitlenin katılımıyla gazete satarken polis tarafından engellendi ve engellenmeden sonra BSP binasına yürünerek polislin bu saldırgan tutumu kınandı. Taksim'i boydan boya abluka alan ve adım adım kitleyi takip eden polis Özgür Ülke gazetesi sattırmamaya kararlı idi. Aynı gün insan hakları ve basın özgürlüğüne sahip çıkmak, aşşğılık ve kırlı savaş telin etmek için bir basın toplantısı yapıldı. **Ahmet Altan, Orhan Pamuk, Celzmi Ersöz, Necmettin Çobanoğlu, Hale Soygazi, Lale Mansur, Şenar Yurdatapan**'ında bulunduğu sanatçı ve yazarların katıldığı söyleyişiden sonra gazete satmak isteyen grup polis tarafından engellendi. Ve alkışlı protestolarla geri döndü. Yine aynı gün Topkapı'da gazete satan sanatçı, Fevzi Kurtuluş, Hüseyin Aydın, Grup Kutup Yıldız'ın elemanları, MKM, OKM ve Genç Ekin sanat merkezinden sanatçılar, Koma Denge Azadi, Stran Müzik üretim elemanları gözaltına alındı.

14 Aralık'ta Kadırga'da bombalanan Özgür Ülke binasının önünde, Gani Nar, Fevzi Kurtuluş'unda katıldığı 500 kişilik bir kitle Özgür Ülke gazetesini ve devrimci-sosyalist basına karşı yapılan saldırıları protesto gösterisi yaptı. Protesto gösterisinde devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Türküler ve marşların söylendiği gösteride "Gerilla Atakta, Faşist T.C Bataktta", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kahrolsun Kontr-gerilla Cumhuriyeti" sloganları atılarak kitle, bombalanan binanın önüne kalın bir baraj oluşturdu.

Özgürce

İsmail Yıldız

Elinden gelmez!

Bay İçişleri Bakanı Nahit Mentеше "elimden gel-se bu gazeteyi kapatırım" diyordu. Bu, yeni tarzda bir hareketin emri işlevini gördü. Ve Özgür Ülke 3 Aralık'ta bombalandı. Ankara Bürosu, İstanbul Çağaloğlu İrtibat Bürosu ve Kadırga'daki Merkez Binası aynı saatlerde bombalandı. Özellikle Merkez binası harabeye döndü. Bir şehit verdik. Diğer 23 arkadaş da yaralandı.

Bu olay, ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesinin, özellikle de Kürt ulusal mücadelesinin geldiği önemli bir aşamayı da gösteriyor. Faşist diktatörlük, Kürt ulusal kurtuluş savaşı karşısında iyice tıkanmış durumdadır. Kıvranyor ve yaralı hayvan gibi saldırıyor. Savaşın yarattığı tıkanıklık, PKK'nın burjuva demokratik talepleri, barış mektupları ve buna bazı emperyalistlerin destek vererek TC'yi sıkıştırılmaları da eklendiğinde iyice ağırlaşıyor.

Olayı ertesinde cumhurbaşkanından valisine ve emniyet müdürüne kadar yapılan açıklamalar gerçekte, perde arkasından eylemin başarısını kutlamaktan başka birşey değildir. Faileri bulunacakmışmış... Geçin efendim, bir kalem geçin!

"Elinden gelmez", demiştim. Bugüne kadar Özgür Gündem ve sonrasında Özgür Ülke'nin onlarca muhabiri ve dağıtımcısı işkenceli gözaltından geçirilmiş;

Musa Anter, Hüseyin Deniz, Ferhat Tepe, Aysel Malkoç, Nazım Babaoğlu, Hafız Akdemir, Yahya Orhan, Kemal Kılıç gibi yazar ve muhabirleri ile 10'a yakın dağıtımcısı katledilmiş; 10 yaşındaki çocuk/gençler de dahil olmak üzere onlarca yaralanmış; büroları basılmış, yağmalanmış; gazetenin dağıtımını özellikle Kürt illerinde fiilen engellenmiştir. Özgür Gündem DGM'ce kapatılmış, 26 Nisan 1994'de yayın yaşamına başlayan Özgür Ülke'nin 4 sayısı hariç hepsi toplatılmıştır.

Ama 3 Aralık'ta bombalanan gazete 4 Aralık'ta okurlarıyla buluşmasını da başarmıştır. Bu Özgür Ülke'nin olduğu kadar Devrimci-Sosyalist Basın Platformu'nun da başarısıdır.

Devrimci-Sosyalist Basın kuruluşları, susturulmak istenen haklı bir sesin, aynı zamanda kendi sesleri de olduğu bilinciyle olanaklarını sakınmadan Özgür Ülke'ye açmıştır. Faşist diktatörlüğe "elinizden gelmez", "devrimci-sosyalist basın susturulamaz" mesajını kararlı bir şekilde iletmiştir.

Bu olayın yanında faşist komprador patron-ğa devletinin kirli savaş yöntemleriyle saldırılarını batıda daha da yoğunlaştırdığı görülüyor. Geçen yıl, özel timlerin batıya da yoğun olarak yerleştirileceği açıklanmıştı, şimdi marifetlerini görüyoruz. 10-17 Aralık İnsan Hakları Haftası'na nispet yaparcasına, saldırılarını özellikle yoğunlaştıran faşist diktatörlük son olarak gözaltında kayıplar listesini çoğaltmaya çalışıyordu. Daha önce TKP(ML) davasından yargılanıp serbest bırakılan **Ayhan Uzala**'dan hâlâ bir haber çıkmazken; HEP Ankara İl Başkanı, Avukat **Faik Candan** öldürülmüş olarak Ankara'da Bâla yakınlarında bulundu. Hergün yeni gözaltılar ve gözaltında olduğu kabul edilmeyenler haberini okuyoruz. Bu egemenler açısından tükenebilir. Kan deryasında sona yaklaşmıştır. Onların hiçbir meşru geçerlilikleri yoktur. Zorbalıkla ülke yönetiminde oturdukları daha da açığa çıkmıştır. Bayan Çiller'in işkenceyle ilgili açıklaması da bu gerçekliğin bir diğer kanıtıdır. Bayan Çiller, Avrupalılara, insan hakları konusunda sözde "duyarlılıklarını" göstermek isterken kendi gerçek faşist ve işkenceci yüzlerini de açığa vurmuştur.

İnsan Hakları İhlallerini gizleme amaçlı, İnsan Hakları Yüksek Kurulu üyelerine verdiği yemekte; "suçluları işkencesiz konuşturma yöntemleri projesi getirmelerini" isterken yaptığı şey itiraftan başka birşey değildir. "Merdi kıpti, secaat arzederken sirkatin söyler"miş.

Peki ne yapmak gerekiyor?

Bütün bunlara karşı yapılacak tek şey mücadeleyi daha bir yükseltmektir. Yolumuzun doğruluğu ve haklılığımızı halk kitlelerine daha fazla, daha canlı ve yoğun olarak anlatmak, siyasal gerçekleri açıklayıcı kampanyalar düzenlemek, proleter öncüde örgütlenmek ve gerilla savaşına can damarı olarak güç vermektir.

Bu görev şimdi daha yakıcı, şimdi daha onurludur!

Ener-Sen'den eylem kararı

Haber Merkezi- Elektrik kurumlarında çalışan kamu emekçilerinin, sosyal hiçbir haklarının kalmaması, sağlıksız koşullarda çalışması ve keyfi baskılardan dolayı sorunlarını ve taleplerini içeren bir yazıyla ilgililerle görüşme yapılmasına rağmen olumlu bir gelişme olmayınca 19 aralıkta eyleme gideceklerini açıkladılar. Konuyla ilgili olarak basına ve kamuoyuna bir açıklama yapan Ener-Sen İstanbul Şubesi Başkanı Güven Gerçek; taleplerini sıraladıktan sonra şu görüşlere yer verdi. "Özelde bu taleplerimiz, genelde grevli toplu sözleşmeli sendika yasasının biran önce çıkarılması amacıyla 19-12-1994 günü başlangıç olmak üzere işkolumuzdaki eylemlilik devam edecektir. Sorunlarımızın çözümü noktasında ilgililer duyarlı davranmaz ise, bu süre uzayacaktır. Doğacak sorumluluk yetkililere aittir". Yapılan basın açıklamasında sunulan bilançoda ortalama ücretin 5.000.000 TL olduğu, bunun en az 3.000.000 TL'sinin ev kirasına, 1.500.000 TL'sinin ise ulaşımına gittiği, bu zorunlu harcamaların dışında ellerinde 500.000 TL'nin kaldığını, bununla ailecek nasıl besleneceklerine değinildi. Basın açıklamasının sonunda; "19 aralıkta başlatılan eylemlerden dolayı vatandaşın mağdur olmaması, 19 aralık ve sonrası ödeme tarihli faturalarının gecikmeye girmemesi için vatandaşları bilgilendirmeyi sorumluluk kabul ediyoruz" diyerek halka çağrıda bulundu.

Harb-İş'e verilen ceza iptal edildi

İstanbul/ Özgür Gelecek- Ankara 4. İş Mahkemesi, Türk-İş'in, Harb-İş'e verdiği 6 aylık ihraç kararını iptal etti. Türk-İş'i küçük düşürdüğü gerekçesiyle Harb-İş Sendikası'na disiplin kurulunca konfederasyondan 6 aylık ihraç cezası verilmişti. Bu karardan sonra Harb-İş kararını iptali için mahkemeye başvurmuştu. Ankara 4. İş Mahkemesi'nde, Harb-İş'in itirazını haklı bularak, cezanın iptali yönünde karar verdi. Harb-İş Genel Başkanı İzzet Çetin ihraç kararına yaptıkları itiraz nedeniyle 17 kasımda yürütmenin durdurulması kararı verildiğini hatırlatarak, "Türk-İş'in kararı usul yönünden bozuldu. Yanlış yapının Türk-İş olduğu ortaya çıktı" dedi. Sendikanın Ankara 4. İş Mahkemesi'nde kararını iptali istemiyle açtığı davanın durdurulması 5 aralıkta yapıldı. 18 kasımda, duruşma sonuçlanana kadar Türk-İş Disiplin Kurulu kararı hakkında yürütmeyi durdurma kararı veren mahkemede yapılan duruşmada, Türk-İş'in kararı usul yönünden bozuldu.

İHD'den ağaçlandırma çalışmaları

İstanbul/ Özgür Gelecek- 11 Aralık 1994 saat 13:00'de Taksim Meydanı'nda toplanan İHD İstanbul Çevre Komisyonu ve bir grup gönüllü ile birlikte Kemerburgaz ormanlarına giderek 200 tane fidan dikilmek istendi. Ancak çamur nedeniyle fidanları orman işçileri dikti. İHD Çevre Komisyonu yetkilileri bundan sonrada ağaç dikmeye devam edeceklerini belirttiler.

DEP'lilere doksan yıllık "ceza"

Ankara/Özgür Gelecek- Tarih bir kez daha kanıtlamıştır ki, emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde, ekonomik ve siyasi gerilik nedeniyle faşizm bir devlet biçimidir, yani sürekildir; belli dönemlerde gelip giden bir şey değildir. Bu ekonomik ve siyasi geriliktir ki, en ufak ekonomik ve demokratik talepleri karşılayamadığından hükümranlılığını devam ettirebilmek için zor ögesini hep elinde tutmuştur. Böylesi ülkelerde tutarlı bir legal, demokratik mücadele yürütmek hemen imkansız gibidir.

Yazımızın başında "Tarih bir kez daha kanıtlamıştır ki" diye giriş yaptık. Kanıtlanan, T.C hakim sınıflarının, Kürt halkının ulusal, ekonomik-demokratik haklarını savunan DEP ve milletvekillerine yönelik en son uygulamalarıdır. Toplam 90 yıl hapis cezası. Gerçi daha önceleri kanıtlanmıştı; onlarca DEP'li yargısız infazlarla katledilmiş, milletvekili katledilmiş, yüzlerce işkenceden geçirilmiş, yüzlerce cezaevine atılmış. Tüm bunlar açık olarak gösteriyorki, Türkiye'de parlamenterizmle bu düzen içinde gerçek demokrasi getirilemeyecektir.

Tarih 2 Mart 1994. MGK'nın direktifi doğrultusunda (esas olarak komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları sınıfının) TBMM tarafından DEP kapatılarak, DEP'li milletvekillerinin, milletvekillikleri düşürülerek, dokunulmazlıkları kaldırılmıştı. Bunun üzerine tüm dünyanın gözleri önünde hemde TBMM önünde DEP Genel Başkanı Hatip Dicle ve milletvekili Orhan Doğan sivil polislerce tartaklanarak yaka paça gözaltına alınmışlardı. 15 gün gözaltında tutulduktan sonra 17 Mart'ta çıkarıldıkları mahkemede tutuklanarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevine gönderilmişlerdi. Diğer DEP milletvekilleri partilerinin kapatılmasından hemen önce yurtdışına çıkarak tutuklanmaktan kurtulmuşlardı.

Düzmece iddialar ve itirafçıların yalan iddialarıyla 450 sayfalık iddianame hazırlanmış ve bu duruşma süreçlerinde milletvekillerinin ve avukatlarının savunma hakları ellerinden alınmasından dolayı, avukatlar ve milletvekilleri savunma yapmayarak, duruşmaları terk ederek mahkemenin bu anti-demokratik uygulamalarını protesto etmişlerdi.

24 Kasım günü görülen ve karar aşamasına gelen davada, kanıtların toplanması ve soruşturmanın genişletilmesi taleplerinin mahkeme heyeti tarafından reddedilmesi üzerine savunma avukatları, mahkemeye girmeme kararı aldılar. Aynı nedenle tutuklu milletvekilleri esas hakkında savunma yapmayacaklarını bildirdiler.

Avrupa kamuoyu ve Türkiye kamuoyunun ilgi odağı haline gelen

DEP'li milletvekilleri ve mahkemede bulunan yakınları, çok sayıda yerli-yabancı izleyici verilen kararın alkış ve zılgıtlarla protesto ettiler.

DEP davası, kimilerince Türkiye için bir demokrasi sınavıydı. Ve Türkiye birkez daha bu sınavda sınıfta kaldı.

HAKİM SINIFLAR "İNSAFA"(!) GELEK İDAMDAN VAZGEÇTİ

9 Aralık 1994 günü DEP davasının karar duruşmasıydı. Sabahın erken saatlerinde Ankara DGM'nin ölü ana-baba günü. DGM'nin çevresi, çevik kuvvet polis ekiplerince adeta etten bir duvar gibi örülmüştü. Panzerler etrafı sarmış. Duruşmayı izlemeye gelenler tek tek kimlik kontrolünden geçerek didik aranyor. Çok sayıda yerli-yabancı gözlemci, parlamenter, gazeteci, aydın, yazar, tutuklu milletvekili yakınları ve halktan insanın, izleyici olarak katıldığı duruşma 10.15'te başladı.

Duruşma esnasında söz alan milletvekillerinden Hatip Dicle: "Hakkımızdaki iddialar tamamen yalana dayalıdır; bu iddialar doğrultusunda verilecek ceza bizi tarih önünde yüceltecektir." dedi. DEP'in maske kuruluş iddialarında değinen Dicle; "Bizim yüzümüz maskeli değildir, asil maskeli olanlar MGK ve Terörle mücadele yetkilileridir" dedi.

Orhan Doğan: "İddialar HEP ve DEP eşittir PKK anlayışı ile hazırlanmıştır. Tansu Çiller bizi 'PKK'yi meclisten attık' sloganlarıyla buraya gönderdi. Bu sloganın altını doldurmak zorundaydı. Bunun içinde yargının bağımsızlığını ayaklar altına aldı" dedi. Doğan, daha sonra Türkiye'yi kast ederek, "Bu ülkede birilerin kalkıp 'Gerekirse kan dökeriz demesine karşın kimsede 'akan kan yetmiyor mu, daha ne kadar kan aksın?' demiyor" dedi.

Leyla Zana: "Başından beri barış ve kardeşlik için çalıştık; bütün bunlar suç ise evet suçlu-

yuz. Ömrüm yettiği sürece demokrasi ve insan haklarını savunmaya devam edeceğim" dedi.

Milletvekillerinin bu konuşmalarının ardından mahkeme başkanı Muammer Ünsoy, milletvekillerine esas hakkında savunma yapıp yapmayacaklarını sordu. Milletvekilleri ise yapacakları savunmanın haklarındaki dava dosyası üzerinde hiçbir etkisi bulunmayacağı gerekçesiyle savunma yapmayacaklarını belirttiler. Hatip Dicle söz alarak "Karar çoktan verilmiştir. Verilecek cezayı özgürlüğün bedeli olarak seve seve çekerim. Savunma yapmayacağız" diyerek tavırlarını belirtti.

Daha sonra ara verildi. Aradan sonra Mahkeme Başkanı Muammer Ünsoy tarafından karar okundu. Okunan karar sonucu; DEP'li idamdan "kurtularak" 3 yıl 6 ay ile 15 yıl arası ceza aldılar.

125. maddeden yargılanan DEP milletvekillerinden Hatip Dicle, Leyla Zana, Ahmet Türk, Orhan Doğan ve Selim Sadak "örgüt üyesi" "suçuyla" 15'er yıl, Sedat Yurttaş TCK'nin 169. maddesi gereğince PKK'ye "yardım, yataklık suçundan(!)" 7 yıl 6 ay, Muş milletvekili Sırrı Sakık ve Şırnak bağımsız milletvekili Mahmut Alınak 3713 sayılı TMY'nin "bölücülük suçunu düzenleyen" 8/1. maddesi uyarınca 3 yıl 6'şar ay ağır hapis ile 60'ar milyon ağır para ceza(!) verildi. Karar, milletvekilleri ve izleyicilerce alkışlarla protesto edildi.

Kararın okunmasının ardından tutuklu milletvekilleri, askerler tarafından yaka paça salondan çıkarıldılar. Çok sayıda yerli ve yabancı izleyicinin gözleri önünde cereyan eden bu olay üzerine salondaki izleyiciler "Bizide yargulayın", "Hükümet istifa" sloganları atarak, zılgıt çekti. İzleyicilerin bu tavrını polisler engellemeye çalıştı.

Kararın hemen ardından bekleme salonunda bir açıklama yapan

Av. Yusuf Alataş, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvuracaklarını ve kararın kesinlikle ordan döneceğine inandıklarını söyledi.

Bu kararın ardından çeşitli yerlerden, dünya kamuoyundan ve Türkiye kamuoyundan çeşitli tepkiler gelişti. Hiç kimse, verilen cezayı onaylamıyordu? "PKK'yi meclisten attık"larını söyleyenler bile. DEP davası ilginç bir davaya dönüştü. Peki kim istedi? Hiç kimse istemediyse. Bu konuda tek "tutarlı"(!) tavır hakim sınıfların sadık bekçisi Ankara DGM Başsavcısı Nusret Demiral gösterdi.

Ankara DGM Başsavcısı Nusret Demiral, 1. Nolu DGM'nin DEP kökenli 7 eski milletvekili ve Şırnak Bağımsız Milletvekili Mahmut Alınak hakkında verilen hapis cezasını yetersiz ve hatalı bularak kararı yıldırdım hızıyla temyiz etti. Milletvekilleri için "Vatana ihanet suçu"nda ısrar eden Demiral, "Bu durumda bütün şartlarımızın kanı yerde kalyor demektir" diyerek, efendilerinin cesaret edemediği sınıf tavrını-üşak tavrını koyuyor.

Bu konuda en ilginç tavrı ise burjuva basın takınıyor. Daha önceki çeşitli yayınlarıyla Türkiye kamuoyunu ve meclisi kışkırtan ve DEP'lilerin meclisten atılmasında ve tutuklanmasında en etkin rol oynayan burjuva basın, birden "180 derece dönüş yaparak" verilen cezaları kinadılar. Bu tavırları onların sahtekar yüzlerini gizleyemedi. Onlara bu timsah gözyaşlarını döktürten, düşünce özgürlüğü ve insan haklarını savunmaları değil, esas olarak, T.C'nin Dünya kamuoyu karşısında dışlanmasıdır.

DEP avukatları birşey çıkacağına ummadıkları halde temyiz haklarını kullanarak verilen kararı Yargıtay'dan bozmayı hedefliyorlar. Ancak esas umutları Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'nda.

Şoförlerimiz, artık efendi!

Kartal/Özgür Gelecek- İstanbul Minibüs Şoförler Cemiyeti'nin aldığı kararla, minibüs şoförlerimiz deyim yerindeyse artık "damatlık kıyafetle" çalışacaklar.

15 Kasım'dan bu ya na minibus şoförleri kravatlı, aynı renkte takım elbiseler giyiyor. Kadıköy/Rıhtım'da bir grup şoförle, bu yeni gelen uygulama hakkında düşüncelerini sorduk. Şoförlerin genel düşüncesi şu: "Biz memnunuz. Yolcuyla şoför arasında artık bir mesafe var. Bir saygınlık söz konusu oluyor. Belediye otobüs şoförlerinin nasıl belirli kıyafetleri varsa, hemen belli oluyorlarsa, bizimde belli bir efendilikimiz oluyor. Şoförler hatırı sayılır dilliklerini söyle bir örnekle açıkladılar.

"Şimdi üzerimizde bu kıyafet var. Şurdan bir bayan geçse laf atamayız. Çünkü saygınlığımız var." Her ne kadar sorunun kıyafet değil, düşüncenin değişmesi gerektiğini vurguladıysakta ısrarla "efendi olduk, yolcular bize karşı daha saygılı, farklılığımız oluyor" dedi.

Minibus şoförlerinin yapmış oldukları bir espiride şu oldu: "Her ne kadar Özgür Gelecek diyoruzsun fakat biz takım elbiseyle, kravatlıda özgürüz diyorlar. Bu uygulama yılıbaşından itibaren geçerli olmasına karşın şoförlerimiz toplumda itibar görme arzusuyla, hemen uygulamaya başlamışlar. Kısacası şimdilik hiç bir sorunları yok.

PARTİZAN

- ★ YENİ ÇARLIK ÇİZMESİ ÇEÇENYA'DA
- ★ POLİTİKADA YARATICILIK VE İSRARCILIK BAŞARIYA, KENDİLİĞİNDENÇİLİK VE DURAGANLIK İSE YENİLGİYE GÖTÜRÜR!
- ★ İLLEGAL PARTİ ÇALIŞMASININ KURALLARI
- ★ DÜZENİN DÜNKÜ "ŞAMAR OĞLANI", BUGÜNKÜ HAS ADAMI MHP-2
- ★ CHİAPASTAN RAPOR: SİLAHLI CAMPESİNOALAR-3
- ★ ÖNCÜ PARTİZANIN DÜZMECE MAOCULUKLA PERDELENEN STALİN İNKARCILIGI-2

Partizan bürolarında ve bayilerde
UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD ŞTİ
Oğul Sokak No 16 Sultanahmet/İSTANBUL Tel: 516 25 38 Faks: 518 23 23

www.saygınlıkiznanarsivine.com

Tuzla Deri işçisi direnişte

Üretimden gelen güçlerinin bilincinde olan Deri işçileri, yumruklar havada, sloganlarıyla, kararlıca işverenin saldırılarına karşı alanlardaydı.

Kartal/Özgür Gelecek- Tuzla, Cihangil Deri fabrikasında sendika çalışması yaptıkları için işten çıkarılmasıyla ilgili olarak 50 deri işçisi direnişe geçti. İşveren Ergün Cihangil, kendi memleketinden getirdiği hemşerilerini fabrikasına yerleştirirken, sendikacı işçi sendromuna karşı set oluşturduğunu zanneder. İşçilerin ise yıkamayacağı, aşamayacağı set yok. İşyerinde yapılan çalışmalar sonucu, işçiler sendikacı olur. Bunun üzerine işçilere "işle- rim kötü, fabrikayı kapatıyorum" diyerek, işçileri kapı dışarı eder. Bu bedelin uzun mücadeleler sonucu kazanılacağına bilen Cihangil Deri işçisi, tek yürek, tek yumruk halinde direnişini sürdürüyor. İşçinin tek silahı üretimden gelen gücünü kullanarak elleri şal- tere götürmesi şu anda fabrikada üretim durmuş. Direniş çadırları fabrikanın önünde kurulu. Sendika hakkını almak için direnişe geçen işçilerle dayanışma için Tuzla Organize Deri- Sanayii'nde çeşitli destek eylemleri yapılıyor. Bunlardan ilki 15 Kasım günü kit- lesel olarak yapılan basın açıklaması. Yaklaşık 600 civarında işçi katıldı. Amaçlarını, kararlı olduk- larını deri işverenlerine göstermek için daha yüksek birlik, daha yük- sek mücadele çağırısı yapan Tuzla Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Selvi, işçiyi seslendi. Toplu sözleşme dönemlerinde iş- verenlerin tutumlarına karşı işçi- nin mücadeleye sıkıca sarılması gerekiyor. Sermayenin ve işveren- in saldırılarına karşı "ya hep ya hiç" sloganıyla bayrak çekilmesi Tuzla Organize Deri Sanayii'nde yakındır.

Cihangil Deri işçisi üzerindeki

Tuzla Deri işçileri, halkla elele omuz omuz işverenin saldırılarına karşı yürüdüler.

işveren baskısının yanı sıra, uşak avukatı "Ben MHP'liyim. Arkamda da 2-3 bin asker var. Bu- rayı sendikayı sokmam" çığır- kanlığıyla yirtiyor. Ayrıca avu- kat bey, "zorla sendikaya üye ol- dum" ifadesinin bulunduğu bir ka- ğıdı işçilere imzalatmak istemiş. Fakat Cihangil Deri işçisi bu sefer oyuna gelmedi. Ortalama 3 mil- yon maaş alan işçinin sosyal hak- ları, sigortası yok. Kendilerinin iş- veren tarafından baskıyla sindiril- diklerini söyleyen öfkeli bir işçi şöyle dedi: "Karşı hemşerim patron, bizi 3 yıldır baskılar ya- parak sömürdü. Etkisi altına alarak gerçekleri çarpıttı. Biz iş- çiler arkadaşlarla konuşarak, bir- çok şeyin farkına vardık. Ger- çekleri öğrendik, işçi arkadaşlar arasında öğrendik. Yasalar bize sendika hakkı tanımış. Hakları- mızı almak için, kazanmak için sendikaya üye olduk. Avukat bize engel çıkardı. Haklarımızı alamayacağımızı söyledi. Ama biz her türlü baskıya karşı ça- dırlarımızı kurduk. Sonuna kadar mücadele edeceğiz." Deri iş- çileri daha sonra dağıldı.

İŞVERENE UYARI

Tuzla Organize Deri Sana- yii'nde toplu sözleşme döneminin yaklaşması, özde direnişteki Cihangil Deri işçisinin sendikal mücadelesinin engellendiği için protesto eylemi yapıldı. İşverene karşı yapılan uyarı eylemi sendika işçilerinin kararlılığını ortaya koydu. İşveren ayağını denk al, uyarı eylemine yaklaşık 2 bin ci- varında deri işçisi, sendika temsil- cileri, DKÖ temsilcileri, avukat ve

Deri- İş Genel Merkezi katıldı. 8 aralık günü yapılan uyarı eylemi, saat 7:00 civarında toplu yürü- meyle başladı. Tuzla Organize Deri Sanayii içinde yapılan yürü- yüş saat 12:00 sularında bitti. Yürü- yüş boyunca işçiler çalışan fab- rikaların önünden geçerken, ıslık ve yuhalama sesleriyle ortalığı in- letti. Yürüyüşte "Birlik Mücade- le Zafer!", "Gelecek Ellerimiz- dedir", "İşçinin Katili Patron- Ağa Devleti!", "İşçi Kırımına Son!", "Sendika Hakkımız, Söke Söke Alırız", "Yaşasın Tuzla Di- renişimiz!", "Cihangil İşçisi Yalnız Değildir!", "Kahrolsun İşçi Düşmanları!", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!", "İşçinin Onuru Sermayeyi Yenecek!", "Atılan İşçiler Geri Alınsın!", "İşçiyi Kalkan Eller Kırılacak!", "Baskılar Bizleri Yıldırma- maz!", "Kahrolsun Sermaye Uşakları!", "İşçiyiz Haklıyız, Kazanacağız!" sloganları atıldı. Ayrıca "Sendika hakkımız söke söke alırız!", "İşçi Kırımına Son!", "Yaşasın Tuzla Direnişim- iz!" yazılı pankart ve dövizler taşıdı. Kitleye Cihangil Deri Fabrikası önünde bir konuşma ya- pıldı. Tuzla Deri- İş Sendikası Genel Başkanı Musa Selvi ve De- ri-İş Genel Başkanı Yener Kaya konuşmalarında işverenleri uyar- dılar. Sendikal mücadelelerin hiç kimsenin engellemeyeceği vurgu- landı.

Sıkı "güvenlik" önlemlerinin alındığı Tuzla Organize Deri Sana- yii'nde Cumhuriyet muhabe- rini subayın "Yatak senin odanın resmini çekiyor muyum? Ben as- kerlerimi teşhir ettirmem" sözlü saldırısına karşı, kendini yüksek rütbeli subay olarak tanıtan bir diğer "kaliteli" subay şöyle dedi. "Ben 70-80'li dönemlerde top- lum polisyidim. Güneydoğu'dan yeni geldim." "Kaliteli subayım- ız", görevlerini muhabire anlatırken, bir daha olmasın uyarısıyla, yapılan hakarettten dolayı sık sık askeri adına özür dileyip dur- du. Eylemin bitiminde bunlar ya- şanırken. Bir grup Deri işçisi sen- dika aracıyla, geri dönmek ist- erken Tuzla Organize Deri Sana- yii girişinde yolları kesildi. Kara- kol önüne arabayla gelen işçilerin kimlik kontrolü yapıldıktan sonra serbest bırakıldı. Anlaşılacağı o ki sıcak günlerin pek uzak olmadığı. Bir çok kez jandarmayla çatışan işçi, karakolluk olan işçiyi hiçbir gücün baskısı durduramayacak. Ne sermaye ne de sermaye işçi-

Dolaysızca

Ferhat Ali

Diktatörlük ve demokrasi

Teorik düşünme yeteneğini yitiren bazı kesim ve kişiler, "proletarya diktatörlüğü teorisini" Kautskyci biçimde bozma işini iyiden iyiyeye si- yaset bellemiş bulunuyorlar. "Ölü diriyi yakalar." Göbekbağı Kautskycilikten kesip atamayanlarda, "diktatörlük" ve "demokrasi" kavram- larının sınıf temellerinden kopararak burjuva ufuk çizirliğine yeniden çe- çiklendiğine tanık oluyoruz. Kişi, eğer bu işi yaparken, sınıftan yana oldu- ğunu iddia ediyor ve "devrimci Maoizm" kulvarını kullandığını okura yut- turmak istiyorsa, ve üstelik bu işi devrimci basında devrim adına yapıyor- sa, "teori" adı altında sürgün veren böylece böylece bilgelice açığa çıkarmak zorunludur.

Nedir "teori" adı altında çiçeklenen? Burjuvaziye de demokrasinin tanı- ması.

Kapitalizmden komünizme uzanan devrimci dönüşüm döneminde ve bu dönemde denk düşen proletaryanın devrimci diktatörlüğü koşullarında, sınıf olarak burjuvaziye de örgütlenme, seçme ve seçilme ve de çoğunluğun oy ile iktidarı proletarya sınıfından çekip alma "hakki"na sahip olmalıdır.

"Maoizm" adına seslendirenler bunlar. Marks'ın bir sözüne gönderme yaparak sorunu ele almak istiyorum. Marks, Kapital'de emek süreci bölümünü analiz ederken, "arı, peteğini kur- mada pek çok mimarı utandırır" demişti. Doğrusu bu teorik incilerin sahip- leri mimarı değil, ama Kautsky'yi utandırıyorlar. Kautsky bunların yanın- da bezleri içinde bebecik kalıyor.

Neydi devlet? Bir sınıfın diğer sınıf üzerindeki baskı makinesi.

Proletarya diktatörlüğü nedir? Sömürülen çoğunluğun sömürülen azınlık üzerindeki baskı aygıtı. Kısaca, proletarya diktatörlüğü burjuvaziye karşı, onu baskı altına almak, onun direncini kırmak, onda korku uyandırmak için uygulanan zor'dur. Diktatörlüğü var eden unsurlar, öğelerdir bunlar. Diktatörlüğün vazgeçilemez koşulu, zorunlu ve mutlak unsuru ve onun ni- telikli belirleyen başlıca öğesi sömürülenlerin, burjuvazinin zorla bastırıl- masıdır. Peki bu bastırma, sömürücülere demokrasi tanımakla olası mı?

Sömürülenlerin zorla bastırılmasın diktatörlüğün zorunlu koşulu olduğu ve bu olmaksızın diktatörlüğün olamayacağı bir durumda, sömürücülere demokrasi tanınarak proletarya diktatörlüğü mümkün müdür?

Yıllarca önce dönem Kautsky'nin kişiliğinde Lenin'ce çözümlenen bu so- runun bir kez daha ve Kautsky'den daha güçlü bir çözümlenmesi şu sıra- larla yeniden piyasaya sürülmesi ve bunun "devrimci Maoizm" adına ya- pılıyor olması, Maoizm'den utanç verici bir uzaklaşma ve proletarya dikta- törlüğü teorisinin Kautskyci biçimde bozulmasıdır.

Apaçiktır ki, proletarya diktatörlüğü, doğrudan doğruya zora dayanan bir iktidardır. Kime karşı? Burjuvaziye karşı. Peki Kautskyci yolu kulla- nanlar ne diyor? Burjuvaziye de demokrasi ve özgürlük! Ama bilinmez mi ki, baskı altına alınan sınıflara özgürlük ve demokrasi tanıdığı andan ki- baren proletaryanın devrimci diktatörlüğü varoluşu koşulu yitirir. Bilinir ki, devlet, devlet olarak varolduğu sürece, proletarya buna özgürlük için değil, hasımlarını, burjuvaziyi bastırma için gereksinim duyar. Bu, devlet- tin doğası gereğidir.

Burjuvaziye demokrasi talebiyle yola koyulanlar demokrasinin de bir sınıf karakteri taşıdığını yadsımış oluyorlar. Ve diyorlar ki, proletarya dev- leti demokrasi bazında burjuvaziden de öteyi görmeli ve ondan daha ileriyi temsil etmeli. Peki nasıl? Burjuvaziye de, her türlü düşüncenin örgütlenip iktidara sahip olmasında imkan tanıyarak. Evet, şu apaçık bir şey- dir. Demokrasi devlet biçimlerinden biridir; ve burjuva demokrasi, feodal demokrasiyeye göre tarihsel bir ilerlemedir. Ama bu demokrasi proleter de- mokrasi açısından artık tamamıyla geriyi temsil eder. Burjuva devlette bur- juva demokrasi sömürücüler için- dir. Ve devlet, sömürücülerin kendi ege- menliklerinin, ücretli emeğin sermayeye sömürülmesi ilgisininin sürgüt de- vem etmesini muhafaza eden, sömürülen çoğunluk üzerindeki baskı aleti- dir. Anlaşılır ki, bu durumda yalnızca sömürücüler için bir demokrasi ola- caktır. Proletarya diktatörlüğü devletin ise temelden farklı bir durum or- taya çıkar. Sömürülenler için, demokrasi, sömürülenler için diktatörlük. Proletarya devlete gereksinim duyduğu sürece, diyor du Engels, bunu düşman- larını ezmek için kullanır. Burjuvazinin ezilmesi, baskı altında tutulması, geri dönüş umudu girişimlerinin boşa çıkarılması vb. için varolan devletin proleter demokrasiyi burjuvaca genişletmesi, burjuvaziyi demokrasiden dışlaması (ya da köklü biçimde kısıtlama) yerine ona demokrasi bazında proletaryanın eski gibi davranma sınıflarını varolduğu bir düzende, hangi sınıf için demokrasi sorusu boşluğa kalır ve demokrasiyi sınıftan başışık tutar ki, bu proletaryanın sınıf egemenliğinin sonu demek olur.

Burjuva demokrasinin sahte güzelliklerine methiye dizecek, ama öte yandan bu demokrasiden milyon kez daha demokratik olan proleter de- mokrasiyi sis perdesi arkasına gömülü bırakmak, burjuva demokrasinin dar, i- ki yüzlü, canlı emeğin sermayeye emilmesi mekanizmasını aleti yüzünü görememek, salt onun biçimsel yanına (oy, seçme- seçilme vb. vb.) takıl- mak demektir.

Zamanında ne de güzel demiş Lenin: Proleter demokrasisi sömürücülerin üzerine, burjuvazinin üzerine çullanır; bu nedenle iktidarı değildir; o; ona- ra ne özgürlük vaat eder, ne de demokrasi; ama emekçilere gerçek demok- rasiiyi sunar.

Marksist proletarya diktatörlüğü öğretisini Kautskyci biçimde bozan Ka- utsky'nin iz sürücüleri burjuvaziye de demokrasi, farklı çizgilere de örgüt- lenme ve iktidara sahip olma demokrasisi nağrasiyla çok demokratik bir hava estiryor gözüküyorlar görünüşte. Ne var ki, kimin için demokrasi so- rusuna Marksist yanıt veremiyorlar. Öte yandan proleter demokrasinin bir yanıyla azınlığın çoğunluğa tabi olması ve sömürülen çoğunluğun sömür- en azınlık üzerindeki zor kullanmasını sağlayan örgütlenme, bir devlet biçimi- dir. Dolaysıyla demokrasi ancak sınıf temelinde ele alındığında anlam ka- zanır; ve böylece ancak sınıfsal demokrasiden söz açtığımız sürece "arı" de- mokrasi, sınıflar üstü demokrasi kavramlarının salt bir aldatmacadan iba- ret olduğunu görülmüştür.

Yok eğer devrimden uzun, çok uzun zaman sonra bile, sömürücülerin bir dizi önemli üstünlüklerini; eğitim, yönetim, parasal, uluslararası burjuva ilişkiler, teknik ve askerlik sanayi deneyleri vb. alanlardaki sözcütmöz üstünlüklerin koruduğunu ve kimin üstte kalacağı sorusuna devrimci dik- tatörlük boyunca çözüme bağlanmadığını da hesaba kattığımız halde, ha- la burjuvaziye de demokrasi diye tutturursak, bu proletarya diktatörlüğü- nün sonu demek olur. Burjuva demokrasisine öykünüp demokrasi, demok- rasii diye tempo tutuyorsak, unutulmasın ki, demokrasi kapitalist toplum- da daim "kapitalist sömürünün getirdiği dar sınırlar içine hapoldur." Onun güdüklüğü, sınırlılığı, biçimselliği, yüzeyliliği ve iki yüzlülüğünün fıskırdığı kaynak bu sömürü çerçevesidir. Ve dolaysıyla bu demokrasi ne sınıflarüstü ne de "arı"dır; yalnızca burjuva azınlıktır. Çünkü demokrasi her zaman sınıfsal karakterlidir. Proleter demokraside sınıfsaldır ve salt sömürülen çoğunluk içindir. Ve dahası sömürülen çoğunluk yararına sömü- ren burjuva azınlığın baskı altına alınmasını örgütlenmesidir.

Demokrasi bir devlet biçimi olduğuna göre, proletaryanın devrimci dik- tatörlüğü sönüp gittiğinde demokrasi de ortadan kalkacak, yok olup gide- cektir. Ama ondan önce demokrasiyeye (proleter) gereksinim olduğu sürece, bunun burjuvaziye zor uygulama örgütlenmesi olduğu asla gözardı edile- mez.

Ortaçağ Fransa'sında köylü arasında şöyle bir atasözü yaygındı: "Efen- disiz toprak olmaz!"

Anlaşılan bu atasözü eşliğinde hareket ediyor Kautsky'nin iz sürücüleri: "Burjuvazisiz demokrasi olmaz!" Ama bilinmez mi ki, bu, burjuvazinin ya- rarına proletaryayı silahsızlandırmak ve proletarya diktatörlüğünden vaz- geçmek demektir.

Proletarya diktatörlüğünün somut sorunlarını "eşitlik" ve "demokrasi" üzerine beylik söylemlerle çözmeye kalkmak, burjuvazinin bütün ilke ve te- orilerini aynen kabullenmek türündeki Lenin'in yarğlarını bir kez daha bu malum düğünce sahiplerine anımsatmak isterim.

Kapitalizmden sosyalizme diktatörlüksüz geçilebileceğini iddia etmek ah- makça bir ütopyadır.

Sendika yöneticilerine ceza talebi

İstanbul/ Özgür Gelecek - 5 Nisan kararlarının protesto edilmesi için İstanbul'da 14 nisan tarihinde de 9 yerde basın açıklaması yapılmıştı. Küçükçekmece Dispanseri önünde yapılan basın açıklaması nedeniyle TUM BEL- SEN 1 No'lu Şube Başkanı Hıdır Ateş ve Haber - iş 1 Nolu Şube Sekreteri Ali Küçükkoçkaya hakkında Sendikalar Kanununa muhalefet, 5 nisan kararlarını eleştirmek (!) suretiyle suç işlediklerini iddiasıyla cezalandırılması için Avcılar 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. Duruşmadan sonra görüşlerini aldığımız TUM BEL- SEN 1 Nolu Şube Başkanı Hıdır ATEŞ, "düşünce açıklama özgürlüğüne yönelik kısıtlamaları yaşıyoruz, ama burda özellikle 5 nisan kararlarına muhalefetin ön plana çıkarılması, trajik komik bir durumdur. 5 Nisan kararları Hammurabi kanunları mıdır ki eleştirmek suç teşkil etsin? emekçilerin aleyhine olan bu kararlara karşı mücadele etmek meşru bir haktır" dedi.

Lifli Rulo'da sendikali işçilere tehdit

Kartal/Özgür Gelecek - İzmit-Köseköy'de kurulu olan Lifli Rulo ve Levha Sanayii işverenleri, Deri-İş Sendikasına üye işçileri, sendikadan istifa etmeleri için, işten atma tehditi ve çeşitli baskılarda bulunmaktadır. İşveren, en son 1 Aralık günü 5 işçiyi sendikaya üye olduğu için işlerine son vermişti. İşveren her toplu sözleşme döneminde olduğu gibi, yine Deri-İş Sendikası'na savaş açarak, toplu sözleşmenin ikinci yıl zammı 1 Ocak 1995 tarihinde ve 1994 yılı enflasyonu oranında olması gerekirken, işveren enflasyon oranında zam yapmamak için önce sendikaya üye işçileri işten atma tehditi ile işten atmaya zorluyor. Daha sonra işçilerle II. yıl zammı için I. altı ay için % 40, II. altı ay için % 45 olmak üzere bireysel hizmet aktitleri yapmaya kalkıyor. Ama işverenin bu teklifi işçiler tarafından tepkiyle karşılandı. Bu durum üzerine sendika iş yavaşlatma eylemine gitti. Erişli Rulo fabrikası işçilerini desteğe gelen Tuzla Deri İşçileri attıkları sloganlarla Lifli Rulo işçilerine sınıf dayanışmasının güzelliğini gösteriyorlardı. Konuyla ilgili olarak 6 Aralık 1994 günü bir basın açıklaması yapan Deri-İş Sendikası Genel Merkezi Başkanı Yener Kaya; "Sendikamız işverene, bu yasalara aykırı tekliflerine ve kanunsuz uygulamalarına karşı noter kanalı ile bir ihtarname göndermiştir. İşverene II. yıl zammını vermekten kaçamayacağı 2822 sayılı Yasanın 6. maddesi ile Medeni Kanununun 2. maddesi belirtilerek hatırlatılmıştır. Bu amaçla işçilere baskı ve tehdit taahhütname imzalatmanın hiçbir yasal dayanağı olmadığı belirtilmiştir. Buna rağmen işverenin üyelerimize yönelik tehdit ve saldırıları devam etmektedir. İlgilileri ve yetkilileri Lifli Rulo işverenin yas dışı hareketlerini durdurmaya çağırıyoruz. Aksi takdirde doğacak olaylardan üyelerimiz ve sendikamız sorumlu olmayacaktır" dedi.

İşçilerden sendika ağalarına tepki

İstanbul/Özgür Gelecek - 13 Aralık 1994 günü saat 12.00'de Sümerbank, Tersane ve Tekel fabrikalarında çalışan yaklaşık 700 işçi İstanbul'daki Türk-İş 1. Bölge Başkanlığı önünde toplanarak, hem, özelleştirme yasa tasarısını, taşeronlaştırmayı, zamları, çıkacak olan SSK yasa tasarısını, hem de bu sorunlar karşısında duyarsız kalan Türk-İş yöneticilerini protesto ettiler.

Taksim Meydanı'nda yapılmış düşünülen basın açıklamasına polisler müdahale ederek, ancak Türk-İş Sendikası Gümüşsuyu Şubesi önünde yapabileceklerini, aksi takdirde kitleyi zor kullanarak dağıtacaklarını söyleyince, işçiler alkışlarla polisleri protesto ettiler. İşçilerin bu tavrı karşısında emniyet(!) müdürü, Çevik Kuvvet çağıracağını ve dağıtıp herkesi gözaltına alacağı şeklinde tehditler savurunca, işçiler Türk-İş Gümüşsuyu Şubesi önüne geldiler.

Bakırköy Sümerbank işyeri temsilcisi Çetin Yelken yaptığı konuşmada; çıkarılmak istenen SSK yasa tasarısının amacının işçiye mezar da maaş bağlamak olduğunu, işçi-

lerin buna razı olmayacağını 16-18 saat sigortasız olarak çalıştırıldıklarını, özel sektörde toplu sözleşme görüşmelerinin tıkandığını, halkın birikimiyle varolan kuruluşların bir yabancı sermayeye peşkeş çekilmekte olduğunu belirterek, Türk-İş yöneticilerine: "emeğin örütlerinde geçimini sağlayan sizler ne yapıyorsunuz? Bu yoğun saldırılardan bihaber misiniz, yoksa elinizi paketi arasına sıkıştırdığı ve sizlerle 2 dönem daha seçilme hakkı tanıyan hak karşılığında susmanız mı önerildi. Ya mücadeleden önüne geçersiniz, yada tarihin karanlığına gömülürsünüz" dedi.

Ayrıca işçiler, yapılan konuşmalarda sendika ağalarını eleştirerek, işçinin emeğinden yana mücadele etmeleri gerektiğini, oysa bugün işçi sınıfına yapılan saldırılar karşısında, sermayenin yanında saf tuttıklarını, böyle devam ederse 1955 yılının kongreler yılı olduğunu son kez hatırlattıklarını söylüyorlar.

Yapılan basın açıklamasının ardından işçiler "Susmak Onaylamaktır!", "Zamlar Yakıyor,

İşçiler, bir yandan hakim sınıfların, haklarına yönelik saldırılarını, diğer yandan Türk-İş'e çöreklenmiş sendika ağalarının sınıf uzlaşmacı tavırlarını protesto ettiler.

Millet Bakıyor!," "Sümerbank İşçisi Yalnız Değildir!," "Kahrolsun Sendika Ağaları!," "Ya Mücadelenin Önüne, Ya Ortaçağa-Karanlığa!," "Suskun Toplum İstemiyoruz!," "İşçiler Yollarda, Başkan Nerede!," "İş-

çi-Memur Elele Genel Greve!," "Uyuşuk Türk-İş İstemiyoruz!," "Türk-İş Şaşırma, Sabrımızı Taşırma!," "Singapur'u Bırak, İstanbul'a Bak!" sloganları atarak hükümete ve sendika ağalarına gözdağı verdiler.

Yerel yönetimlerde sendikalaşma konulu panel

Haber Merkezi - TUM BEL-SEN 1 Nolu Şubeye bağlı Çatalca belediyesinde başlatılan TİS süreciyle ilgili etkinliklerden biri 10 Aralık Cumartesi günü Çatalca Belediye tiyatrosunda gerçekleştirildi. Yüz kişiyi yakın kitlenin izlediği panelin konusu; yerel yönetimlerde sendikalaşmanın işlevi ve önemi idi.

Panelde Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube yönetim kurulu üyeleri, Çatalca Belediye Başkanı İ. Fırat AYKUT, Durusu Belediye Başkanı ve çeşitli kuruluşların temsilcileri destek ve katılım sağladı.

Kamu çalışanlarının sendikal mücadelesinin ve toplu sözleşmelerin hukuksal boyutunu, Tüm Bel-Sen Hukuk danışmanı Av. Ayhan ERDOĞAN anlattı. Erdoğan İLO sözleşmelerinin mecliste onaylanmasından sonra kamu çalışanlarıyla ilgili hukuksal boyutun tamamlandığına işaret ederek, yasallık

konusunda mahkemelerin ve yargıtayın sendikalar lehine verdiği kararlara rağmen ülkemizde ters bir hukuk mantığının işletildiğini dile getirdi. Yargı kararlarını işveren, icranın başı olan hükümet onaylamalı veya onların direktifleri doğrultusunda bir tavra giriyor ki bu çok tehlikeli bir durumdur diye konuşmasını sürdüren Erdoğan, sendikaların kendilerini yasal bir beklenti içine sokmalarına gerek yoktur. Örgütlü bir sendikanın TİS ve grev yapması önünde yasal bir engel yoktur ve bu konuda kararlı olmak yeterlidir diye noktalandı.

Kamu çalışanlarının sendikal hak ve özgürlükler mücadelesi sürecini 1 Nolu Şube Başkanı Hıdır Ateş değerlendirdi. Devlet erkinin ortaya çıkmasıyla ara bir sınıf olarak beliren "Memur"ların son yıllarda geldikleri noktanın mücadeleden başlatılmasında önemli yeri

olduğunu söyleyen Ateş 12 Eylül depolitizasyonun aşılması ve 89 bahar eylemleri süreci ateşlemiştir. "Hak verilmez alınır" şiranı kendilerine rehber eden kamu emekçileri sendikalarını kurup sınıf mücadelesinde yerlerin almışlardır. Yaşanan bazı sorunların aşılmasıyla grev ve TİS hakkında fiilen kullanarak alacaklarını ifade ederek Aralık ayında yapılacak eylemselliklerin bunda önemli bir yeri olacağını ifade etti.

Tüm Bel-Sen ve Çatalca'daki TİS sürecini Genel Merkez, Genel TİS sekreteri Veli Baydur anlattı. Baydur; G. Antep süreciyle başlatılan TİS sürecinde alınacak dersler vardır. Kamu sendikalarının toplu sözleşme yapabileceğinin kanıtlanması amacıyla belki iyi niyetli başlatılan bu sürecin; örgütlülüğün üzerine oturtulmasıyla doğru bir rotaya gireceğini dile getirip, uygu-

lanmayan TİS'lerle ilgili bir hukuk mücadelesi süreci başlattıklarını söyledi. Çatalca'da ki sürecin belli çalışmalarının üzerine oturularak işletildiğini bunun da ilerisi ve örgütlülüğü nitelikleşmesi için olumlu bir adım teşkil edeceğini ekledi.

Yerel yönetimlerin demokratikleşmesinin de sendikaların önemi üzerine Şişli eski başkan yardımcısı Av. Ayhan KIZILOZ konuştu. Kızıloz, bu konuda kamu çalışanlarının sendikalaşması önemli bir boşluğu doldurmak ve esas olarak denetim ve yönetimlerde yetkinin paylaşılmasını da sendikaların önemli bir işlev sağlaması durumunda hedefe ulaşmak mümkün olacaktır." dedi.

Tüm Bel-Sen Çatalca işyeri temsilciliğinde TİS süreciyle ilgili etkinliklerle yapılan TİS çağrısıyla bağlantılı görüşmeler devam ediyor.

Adana'da coşkulu miting

Adana/ Özgür Gelecek - Kamu çalışanlarının "Demokrasi ve Sendikal Haklar Mitingi" 11- 12- 1994 günü saat 10: 00'da Adana'da yapıldı.

Grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları alabilmek ve anti demokratik uygulamaları protesto etmek için düzenlenen mitinge Adana, Mersin, Hatay, Maraş, Antep, Adıyaman, Diyarbakır, Mardin, Urfa, Batman, Şırnak, Siirt ve Muş illerinden yaklaşık 5.000 kişi katıldı.

Miting alanı olan Hastane kavşağına gelen katılımcılar polis tarafından aranarak izin verildi. Saat 11:00'de İstasyon Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen memur ve işçiler, sık sık "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Özgür Ülke sürdürülmelidir", "İşçi Memur Elele Genel Greve", "Sokağa, Eyleme, Genel Greve" sloganları haykırdılar.

Mitingte ilk konuşmayı yapan Tertip Komitesi Başkanı Vehbi Yıldırım özette şunları söyledi; "Kamu çalışanlarını kapı kulu gören zihniyet 82 Anayasasını hazırlarken memurun, işçinin, emekçinin haklarını düzenleyen yasalari unuttu! (!) Kamu çalışanları ekonomik ve demokratik taleplerinden dolayı baskı altında tutulmuş Memur örgütlenmesi devleti telafi etmektedir."

Kamu çalışanları, grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakları ve anti demokratik uygulamaları protesto etmek için 8000 kişilik kitle ile alanlardaydı

Yapılan konuşma yapan Tertip Komitesi üyeleri Faruk Onuk ve Ali Dinigüzel devleti insan hakları konusunda duyarlı olmaya ve hükümeti istifaya çağırıldılar.

Yapılan mitinge daha sonra polis saldırarak 32 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan 12'si devrimci sosyalist basın çalışanıydı. Gözaltına alınandan sonra Greve Biz Özgür Gelecek ve Yeni De-

mokrat Gençlik okuru İlker Kaynak'a yoğun işkenceler yapıldı. Okurumuz TKP(ML) TMLGB üyesi olduğu suçlaması getirildi. İşkenceler bununla hem gazetemizi illegal hemde okurumuz illegal örgüt üyesi durumuna sokmaya çalışıyor.

Miting coşkulu bir şekilde sona erdi. Polisli saldırıların eylemin coşkusuyla kırılmadı.

Deri-İş Genel Başkanı Nusrettin Yılmaz öldü

İstanbul/ Özgür Gelecek - Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Nusrettin Yılmaz, geçirdiği kalp krizi sonucu 4 Aralıkta yaşamını yitirdi. Nusrettin Yılmaz için 5 Aralık günü DİSK'in Merter'deki Genel Merkez binası önünde bir tören yapıldı. Törende konuşan DİSK Genel Başkanı Rıdvan Budak, Nusrettin Yılmaz'ın ölümünün büyük bir kayıp olduğunu söyledi. Cenaze töreninde "Nusrettinler Ölmez!", "Yılmaz Başkan Aramızda!" şeklinde sloganlar atılırken, "İşçilerin Ali Hocası Yaşıyor" ve "Yaşasın Halkların Kardeşliği" yazılı pankartlar açıldı.

Nusrettin Yılmaz, 1952'de Ergani'de doğdu. Bursa Eğitim Enstitüsü'nü bitirdikten sonra deri işkolunda çalışmaya başladı. 1970 yılında Deri-İş Sendikası Bursa Bölge Temsilciliği ve 1980'de sendikanın başkan vekilliğini yaptı. 12 Eylül 1980'de DİSK davasından yargılandı. DİSK'in yeniden sendikal yaşama dönmesinden sonra Deri-İş'in başkanlığını yapmaya başladı. Yılmaz, Sosyalist Vatan Partisi kurucularındandı.

Emekçilerden 20 Aralık'a hazırlık

Ankara/Özgür Gelecek- Ankara'nın Sakarya Meydanı artık olağan hale gelmiş bir hava içerisinde KÇSP'nin basın açıklamasının zamanını bekliyordu.

Basın açıklamasının zamanından birkaç saat önce polisler alanın giriş ve çıkışlarını tutmuş, alana giren ve çıkanları arıyorlardı. Saat 12.30'a gelirken sendikaların Ankara şubeleri "İşçi-memur Elele Genel Greve!", "Devlet Güdümü Sendika İstemiyoruz!", "Sadaka Değil, Toplusözleşme!" sloganlarıyla meydana geldiler.

"Üreten Biziz, Yöneten de Biz Olacağız!" sloganıyla basın açıklaması okunmaya başlandı...

Bugüne kadar sendikal haklarını kazanabilmek, hayat şartlarını iyileştirmek, demokratik bir toplumsal yaşama ulaşabilmek için mücadele ettiklerini, bugüne grevli, toplusözleşmeli sendikal haklarını elde etmek, üzerlerindeki her türden ekonomik, sosyal ve siyasal baskının son bulmasını sağlamak, 95 bütçesi yani kamu çalışanlarına ceza bütçesini protesto etmek için

İşçi sınıfı ve tüm emekçi kesimler 20 Temmuz'dan edinmiş oldukları deneyimle 20 Aralık'ta sisteme daha güçlü vurmaya hedefliyor.

alanlarda olduklarını belirten memurlar;

"Bugüne kadar defalarca uyardık. Artık uyarıyoruz. Taleplerimizi hayata geçirmek için duymayanlara, duyurarak için "grev hakkı grev yapılarak kaza-

nılır" şiarından hareketle 20 Aralık'ta tüm Türkiye'de, tüm hizmet birimlerinde hayatı durduracağız. Hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanarak iş bırakacağız." diyerek memurlar alandan ayrıldılar.

Katon Export işçisi deneyimlerden öğrenmesini bilmelidir

İstanbul/ Özgür Gelecek- Merter'de Katon Export işçileri 9-12-1994 günü örgütlü buldukları DİSK'in tekstil işkolü sendikasında bir değerlendirme toplantısı yaptılar. Bir bayan işçinin bölüm şefi tarafından dövülmesi üzerine yapılan değerlendirme toplantısında patronun işyerindeki faşist uygulamalarını protesto ettiler ve bu tür saldırılara karşı neler yapılması gerektiğini tartıştılar.

180 işçinin çalıştığı, yerli ve yabancı 6 ortağı olan katon exportta gerici- faşist saldırılar işçilerin 2-3 aydır sürdürdüğü sendikalaşma mücadelesi ile daha da yoğunlaştı ve işçi çıkarmalar başladı.

12 kasımda fabrikada çalışan 2 öncü işçinin atılmasının ardından bunu takip eden 15 gün içinde 17 işçi daha işten atıldı. Bunun üzerine direnişen geçen işçiler fabrika önünde oturma eylemi başlatarak işlerinin geri verilmesini ve işyerindeki baskıcı uygulamalara son verilmesini istediler. Direnişteki işçilere çalışan işçilerin de destek vermesini patronun baskıları daha da katmerleşerek devam etti. Fabrika önüne köpek bağlandı, işçilerin yemek saatlerinde eylemci işçilerle konuşması yasaklandı. Amaç, eylem yapan işçilerle çalışan işçilerin bağını koparmak ve birlikte mücadele vermelerini engellemektir. Eylemci işçilere saldırılar yalnız bununla kalmadı. Patron, polis çağırarak işçilere gözdağı vermeye ve haklarından vazgeçirmeye çalıştı. İşçiler ise fabrikadaki uygulamaları şu şekilde anlatıyorlar: "İş-

yerinde davranışlarımız izleniyor. Kontrol ediliyor. Kendilerine ters gelen her davranışımıza karşılık, işveren tarafından tutanak tutuluyor ve işçiler hakkında tutanak tutanağın sayısı 3'ü bulunca işten atılıyor." İşe geç gelme vs. durumunda uygulanan bu tutanak, işçiyi köleleştirme uygulamaları yanı sıra fabrikaya yeni gelen müdürün faşist kimliğe ile işçilere baskı yapıyor. Emekli Albay olan bu müdür için işçiler "diktatör" nitesimini yapıyorlar.

Daha önceki yıllarda da sendikalaşma çalışmalarının olduğu Koton Export'ta hak arama ve örgütlenme mücadelesinin farkına varan patron tarafından işyeri kapatılmış daha sonra güvendiği işbirlikçi işçiler alınarak yeniden açılmıştı.

9 aralık günü bir bayan işçi sendikaya üye olduğu için, çeşitli bahanelerle yine bir bayan olan bölüm şefi tarafından dövüldü. Dövülen bayan işçi bu barbar saldırıyı şöyle anlatıyor. "Benim her hareketimi izleyen bölüm şefi beni bulduğum bölümden bir başka bölüme transfer etti. Ben o gün aşağıya su içmeye indim bana neden indigimi sordu ve inmememi söyledi. Bende elbetteki ihtiyaçlarımı karşılamak için inebileceğim burda esirimiyim dedim. Bunun üzerine Nurdan isimli bölüm şefi üzerime saldırarak, saçımı başımı yolmaya, küfürler etmeye başladı. Bu sırada da bir bayan işçi arkadaşımı olaydan etkilenerek bayıldı zorlukla zapt edilen bölüm şefi "bi-

rakın, onu öldüreceğim" diye bağırıyordu.

İşçiler üzerinde estirilen terörün yanısıra patron "buraya sendikayı sokturmam, siz ayrılığınızı alın şükredin" gibi sözler sarfederek daha fazla sömürü, kârına daha fazla kâr katmak için işçileri kölece ve hayvanca bir yaşama boyun eğmeye zorluyor. İşçiler ise, öfkeli, bu yoğun sömürü ve kölece yaşam koşulları altında esir muamelesi gördüklerini söylüyorlar. İşçilerin yapması gereken, üretimden gelen güçlerini kullanarak patrona ve sarı sendikalara karşı örgütlenip sınıf savaşımını yükseltmek olmalıdır. Fakat daha yeni yeni sendikalaşma hareketinin olduğu Koton Export'ta bilinçsiz işçiler, aşama koşullarının ağırlığı altında ezilmenin getirdiği içten içe isyanla başkaldırıyorlar. Sendikaya "biz orada işkencedeyiz elinizi çabuk tutun bir şeyler yapın" diyorlar.

Fakat sendikaların, işçilerin mücadelesine önderlik etmedeki kararlılığı sordumuzda ise, sarı yüzünü gizlemek üzere bizi işçi düşmanı ilan ederek işçileri kıskırtarak her zaman olduğu gibi doğrularak çarpıtarak işçilere aktardı. Sendika adına Kazım Doğan ise işçi sınıfının kurtuluşu ve proletarya diktatörlüğünü savunan bir sosyalist basını anlamamakta kararlı idi. Herşeye rağmen işçi sınıfı sınıf bilincine donandırdığı sürece sömürü düzenine ve reformist, revizyonistlere karşı mücadeleyi yükseltmesini bilecektir.

Gamak Metal İş kolunda grev

Kartal/Özgür Gelecek- Dudullu İMES sanayinde elektronik eşya üreten GAMAK işvereniyle işçiler arasında Temmuz ayından beri sürdürülen toplu sözleşme görüşmeleri işverenin, işçi düşmanı tavrından dolayı tıkanınca, işçilerin dayatmasıyla sendika grev kararı aldı. Bunun üzerine 650 işçi direnişen geçti.

Hak-İş'e bağlı Öz-Çelik İş Sendikasının ilk altı ay için %20, ikinci altı ay için %30-35 zam talebi var. İşveren ise ilk altı ay için %10, ikinci altı ay için %20 veririm diyor.

Sendikaların uzlaşmacı tavrından dolayı işçiler kaygılı, çoğunluk sendikaya güvenmiyor. Bir işçi: "Sen-

dika bize diyorki; 'eğer %30'un altında kabul ederseniz hemen iş-başı yapalım' biz bunun için mi grevdemiz? Üstelik hiçbir sosyal güvencemiz de yok" diye tepkisini dile getiriyor. Var olan sorunlar işçilerin devlete karşı güvenlerinde iyice yitmesine neden olmuş. İşçiler işverenleri kastederek "Yasalar onlar için" diyorlar.

Sendika ve grevdeki işçiler Dudullu'da genişletilmiş bir toplantı yaptı. Toplantı sonucunda "Grev devam" kararı alındı.

Bilindiği gibi, işçi sınıfının sendikal mücadelesini bölmek için kurulmuş olan H.K.İ.S.İ.İ. birliktirliyi

nünü dini istismalarla gizleyerek, dini duyguları ağır basın işçiler içerisinde ağırlıklı olarak örgütlenmiş durumdadır. Bu nedenle, Hak-İş'e bağlı işçilerde sendikal mücadelede ekonomik taleplerin dışına çıkmıyor. Tabii, bu sendika içerisinde sorunların bilincinde olan işçilerin olmadığı anlamına gelmiyor. Bir işçi, "Ben anlamıyorum, bekarım, yarın işsiz kalsamda bir şey olmaz. Fakat, evli-barklı insanların geçim sorunları ağır ve iş güvencesi yoktur. Daha güçlü bir şekilde direnirsek haklarımızı kazanacağımıza inanıyoruz" diyerek tepkisini dile getiyordu.

Kolektif / Tutsaklardan

İsyan Aslan

Çabalarımız, yarınımız, özgür geleceğimiz için

Proletarya Partisi saflarında ortaya çıkan, darbeci-tasfiye eylemine karşı pratik tavrı alan, ancak, aldıkları bu tavrı yakın tarihe kadar, kendiliğinden bir süreç içerisinde bölgesel düzeyde sürdüren MLM'ler, KÖK'ü oluşturarak, bu sürece bir son vererek, merkezliği sağladılar. Bu örgütsel aşamadan ileriye doğru atılmış bir adımdır. Ancak, bu adıma daha da anlamlı kılan, KÖK'ün Toplantısından çıkan sonuçları, bir önceki süreçte karşılaşılan belirsizlikleri aşmış olmasıdır. Bu sonuçlarda ortaya çıkan yaklaşım, hatalarını gizlemeyen, sancılı meselelerini örtbas etmeyen, kendini beğenmişliğe ve gurura kapılmayan özelliklere sahip bir partinin, Stalin yoldaşın deyimleriyle, "yenilmez bir partinin" yaklaşımıdır. Bu yaklaşımla ele alınan yaşadığımız geçmiş ve bugünkü sürecin değerlendirilmesinden çıkacak olan doğru sonuçlar, yeni sürece damgasını vuracak olan pratiğimizin çıkış noktası olduğu ölüde "yenilmez parti" yaklaşımı ete kemiğe bürünerek, somut gerçekliğimiz halini alır, süreç devrimci dönüşümlerle aşılacak ilerlerir.

Öyleyse bu yaklaşım, herşeyden önce ilerlemenin önünde iç belirleyici olması bakımından, aşılması hayati öneme sahip olan "hatalarımız" ortaya çıkarılmasında, ete kemiğe büründürülmelidir. "Yanlışlarımızı içtenlikle kabul etmek, nedenlerini arayıp bulmak, bu yanlışlığa yol açan koşulları tahli etmek, yanlışlığı doğrultma yollarını dikkatle incelemek, işte, ciddi bir partinin işareti bunlardır." (Lenin) KÖK'ün Toplantısından çıkan yaklaşımın bu "işareti" de taşıyor olması sevindiricidir, ancak, "yenilmez" ve "ciddi" bir partinin, karşı karşıya kaldığı sorunları çözerek, kendini yeniden üretmesi ve tarihsel misyonunu oynaması, bu özümlemeler herkeste yaratılması gereken etkiyle birlikte olumlu bir tepkiye dönüşmesiyle mümkündür. KÖK'ün tarihsel önemi hemen herkesin kendi pratikleriyle eski süreci aşarak yeni sürece dair değişim ve dönüşümleri gerçekleştirilmesi somut ifadesini tek tek bireylerin olumlu sınıramalarında bulmalıdır. "Tepeden" başlayan devrimin, buraya sınırlı kalmayıp "tırnağa" kadar götürülmesi, bu diyalektik yasaların gereğini uygun bir süreçten, niteliksel bir dönüşümle tamamlanması, önderlikte, her bir örgütlü bireyin, sözkonusu dönüşümü birlikte kendi payları oranında yaşamasıyla olmalıdır. Dünün, bugünden bir farkı da bu olmalı. Sorgulama bu noktada daha da derinleştirilmelidir. Bu da bir takım sorunların sorulması, bu sorunlara pratik cevapların verilmesini bağıdır: Bu süreçte benden istenilen nedir? Ne kadarmı verilebilir. Daha fazlası için, neler yapmalıyım? Değişimin söylem farklılığı olarak değil, öze ilişkin gerçekleşmesi, bireylerin kendi gerçekliklerini, sorumluluk bilinci ve bu bilincin arınma sürecindeki önemini kavrayarak ciddi anlamda sorgulamaları, bu ve buna benzer sorulara verecekleri cevapların samimiyetle ilgilidir. Kendini sorgulamayan, buradan yola çıkarak kendini değiştirip dönüştürmeyen bir birey, süreci, koşulları, partiyi, somut durumu ciddi anlamda sorgulayamaz. Zira, böyle bir ciddi sorgulamaya, bireyin kendisinin dönüşümünün zorunluluğuna gelip dayanır. Bu zorunluluğu kavramayan, buna uygun davranmayan bir insanın partide O'nun sorunlarına özümlemeler üretme iddiası ne derece samimi, içten, dahası bilimsel bir tutumu içerir? KÖK'ün Toplantısı eski süreci tamamlayıp, yeni sürecin ihtiyaçlarını belirleyerek, önderlik alanında yaşanan kendiliğindenliği aşmıştır, bugün sorun bu kendiliğindenliğin, söz konusu sorumluluk bilincine sahip çıkan herkesin kendisinde de aşmasıdır. Bu KÖK'ün tarihsel önemine uygun bir kitlesel katılımın, girişkenliğin, teorik-pratik üretiminin yaratılması, önderliğe, önderliğin belirlediği hedeflere ulaşmak yani, "hem düşmanla daha yoğun ve örgütlü savaşmak, hemde birlik-eleştiri-daha yüksek birlik anlayışıyla, ideolojik, siyasal mücadele ilkelerini sınırsızca bağlamak parti içinde tartışmak" için sahip çıkılması önemli açıktır.

KÖK'ün "yaşadığımız sürecin partimiz açısından yaşamsal önemi açıktır. Hepimize düşen buna uygun davranmaktır." şeklindeki çağrısının, pratik karşılığını bulması, sürecin önderliğini sunduğu perspektifle kavranılması, somut durumun ihtiyaçlarını karşılayacak, "yeni insanların" yaratılması olacaktır. Yeni durumu, yeni süreci, eski alışkanlıklardan, yaklaşımlardan "yöntemlerinden" arınmayarak, statükolarını koruyan, kısacası eskiyi yaşayan insanlara kavranılması, bu kavrayışa uygun hareket edilmesi mümkündür. Elbette ki değildir. Sürecin aşılması, sorunların çözülmesini, değişimin gerçekleşmesini dair önce şeyler söyleyen ama kendi statüsüne dokunmayan, kendini sürecin değişim bekleteninden özgür ilan eden insanlar geçmiş pratiklerini, yeni süreçte aşabilirler mi? Değişim sözde, biçimde değil, pratikte öze ilişkin olarak gerçekleştirilebilir mi? Gerçekleştirilmeyecekleri açıktır. Öyleyse süreç, üç "suçunun" cezalandırılmasına indirgenemez, tam aksine her alanda eski ile ciddi bir hesaplaşmanın, kopuşun, sınıramanın yaşanacağı düzeyde çıkarılmalıdır. Sorunlar basit değildir, basit yaklaşımlarla sınırlanamayız, ciddi yaklaşım zorundayız.

KÖK "Parti çizimimizi güncelle bütünlüğümüzün özü olan dogmatizmden kaynaklı kah sağ, kah 'sol' sapmaların partimizi, parti içi siyasal mücadelede statükocu bir rotaya sürüldüğünü", "Partimizin istikrarlı bir siyasal çizgi oluşturmadığını", "bu çizgi doğrultusunda önderlikler ve kadrolar yaratamadığını", "bu doğrultuda örgütlü şekillendirmediğini", "zorlu ve kritik ortamlarda ortaya çıkan sağ tasfiye" vb. sorunlarının altını çizmiştir. Koşullar, sorunları özümlemeleri birlikte kucaklar, dolayısıyla koşulların tahlihi, partimize ait bu sorunların özümlemeleri yönelik olarak atılması gereken birincil adımdır. MLM biliminin somutun tahlihiyle birleştirilmesinde bu somuta uygun özümlemeler ortaya konulması içindir. "İdeolojide açıklığa, yoldaşlar arasında birliğe" soyut tanımların karşısına, soyut tanımların konmasıyla değil, ciddi araştırmaya incelemeye dayalı pratiği aydınlatan, doğru hedeflere yönelen, nesnel gerçekliğe denk düşen somut özümlemelerin gerçekleştirilmesi mümkündür. Öyleyse ideolojik sorunlara titiz bir yaklaşımla ciddi bir araştırmaya ve incelemeye dayalı bilimsel bir tutumla yaklaşmalıyız. Duyguların, önyargıların, yüzeysellikten, subjektivizmden uzaklaşmamız ölçüde, bu yaklaşıma sahip çıkabilir, bilimsel bir tutum benimseyebiliriz. Bu tutuma, arınmayı önümüze koyduğumuz bu süreçte her zamankinden daha çok ihtiyacımız olduğu unutulmamalıdır.

"Düşmanla daha yoğun ve örgütlü savaşmak" ideolojik, siyasal mücadele ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalarak, doğruların, yanlışların ayrışarak her defasında daha yüksek bir birliğe ulaşmış, bir arınma sürecinin başarısıyla doğrudan ilgilidir. Savaşçı bir parti olma gerekliliği "ideolojide açıklığa, yoldaşlar arasında birliğe" varan bir parti içi mücadeleyi şart koşar, iki çizgi mücadelesi kendi gerçekliğimizde bu amaca uyarlandı, bu "birliğe" hizmet ettiği anda, dahası, düşmanla olan savaşında en az kan kaybına yol açarak bütüncül güçlendirdiği, dolayısıyla gereksiz bölünmeleri, gereksiz güç kayıplarını önlediği anda böylesi, bir örgütsel politikaya etmesi gerektiği ölçüde, doğru bir perspektifle savunulup uygulanmaya değerdir. Ancak tarihimiz tersi uygulamalara varan yanlış liberal-sekter yaklaşımlara, yanlışlara tanıklık. Bu yaklaşımlarla (iki çizgi mücadelesi) nin doğru ilkeleri arasında çok net ayırım çizgileri konmalı bu alanda teori alabildiğine berraklaştırılmalıdır. "İki çizgi mücadelesi" bölünmeleri teorik bir gereksizden daha çok, kan kaybını, gereksiz bölünmeleri önleyerek bölünmeleri önleyerek, yapıyı güçlendiren, örgütsel birliği, ideolojik arınmayı sağlayan, esas amacına uygun işlev görmelidir. Bu nokta önemlidir, sorgulanması, ihtiyaçtır.

Diğer yandan ideolojik kaos giderek yerini berraklığa, örgütsel deprem ise "yoldaşlar arasında birliğe" bırakmalı, süreç esas olarak bu doğrultuda ilerlerken aynı zamanda, uzun yürüyüşün içinde kısa vadeli çıkarılabilir yer alan geçici yol arkadaşları açığa çıkarılabilir, dönüşümler, ilerlemenin, sırayın ayak bağı oldukları, açıkları geçirendin hareketle bu yönüde tam bir arınma yaşanmalı, pragmatizme prim verilmemelidir.

Sonuç olarak, KÖK'ün tarihsel bir adım olmakla beraber bir ilk adım olduğu gerçeğini bir an olsun unutmadan, yaşamın her alanında bu adıma, yarıcı üretken bir çabayla belirlenen doğru hedeflere taşınmalıyız. Her türlü hata, eksiklik, yetersizlik ve yanlışlığımızı aşmış sürece hiçbir yarar olmayan gereksiz yüklerimizi boşaltıp, KÖK'ün bizlerden beklediği tarihsel sorumluluğumuz devrim hamallığını büyük coşkusuyla yüklediğimiz anda zoru başarmanın ilk adımı, yeni başarılarla taşıyacağız.

Partimizin yarınımız Özgür Geleceğimiz için.

Ortadoğu'daki son süreç

SSCB'nin dağılmasıyla birlikte, Ortadoğu'daki dengeler ve politikalar da değişmeye başladı. Yeni yeni arayış ve ittifaklar giderek arttı. "Barış" söylemleri, emperyalistlerin yürüttüğü Ortadoğu politikalarının ana temasını oluşturdu. ABD başkanı Clinton'un son Ortadoğu gezisi de bu çerçevede ele alıp değerlendirilmelidir.

SSCB'nin dağılmasıyla birlikte emperyalistlerin "Yeni Dünya Düzeni" adı altında yürüttükleri politikanın, geçmiş politikalarının bir tekrarı olduğu; Körfez krizi pratiğinde, Somali vb. ülkelerin işgalinde daha bir açığa çıktı. Çünkü, emperyalizm var oldukça işgal hareketleri, bölgesel savaşlar, hatta genel paylaşım savaşları kaçınılmaz olur. Barış ve özgürlük kavramları, emperyalizmin doğasıyla bağdaşmaz. Bu kavramların yer küremizde maddi bir güç, yani gerçek bir olgu haline gelmeleri, emperyalizm canavarının yok olmasıyla mümkündür.

O halde şu gerçeklerin altını rahatlıkla çizebiliriz: Dün olduğu gibi bugünde emperyalistler barışın değil, savaşın, özgürlüğün değil, köleliğin yaratıcılarıdır. Çıkarları için her türlü işgal ve çınayeti işlemekten asla çekinmezler. **Özcesi, değişen emperyalizm olgusu değil, değişen emperyalizm olgusunun değiştiğini söyleyen dönemler ve burjuvalardır.**

ABD Başkanı'nın son Ortadoğu gezisinin amacı, varolan egemenlik alanlarını daha bir genişletme diplomasisidir. İsrail-Urdün görüşmesi, Clinton'un Suriye'yi ziyaret etmesi bunun en somut örnekleridir. Dahası, Ortadoğu'da başlatılan bu süreç giderek daha yeni ittifaklar ve anlaşmaları gündeme getirecektir.

Yazımızın başında belirttiğimiz gibi Ortadoğu ve diğer çeşitli ülkelere ilişkin yeni politikalar, özellikle SSCB'nin dağılmasından sonra daha bir ağırlık kazandı. Bu yazımızda biz bu yeni süreçteki politikaların Ortadoğu'daki yansımaları üzerinde özellikle duracağız. Yeri gelince Baltık ve Kafkas Cumhuriyet-

lerine ilişkin yürütülen politikalara da değinmeler yapacağız.

Arap-İsrail çatışmasının özünde Filistin sorunu yatıyor. ABD; Ortadoğu'daki yaramaz çocuğu olan İsrail'i, yalnızlıktan kurtarmak için, kuklası durumunda olan Arap ülkeleriyle diplomatik ilişkiler kurdurmaya çalıştı. **Bundaki esas amacı; Arap ülkeleri arasındaki ittifakı bozmak ve sorunu Arap-İsrail çatışmasından çıkarıp, Filistin, İsrail çatışmasına indirgemektir.** Diğer bir anlatımla, İsrail'i yalnızlıktan kurtarmaktır. **Ki bunda da epeyce başarılı oldu.**

İlk barış antlaşması 1991 yılında Ürdün-İsrail arasında oldu. Körfez krizi sonrasında başlayan bu süreç Ortadoğu'da giderek ivme kazandı. Kuşkusuz ABD'nin Ortadoğu'daki güvenilir müttefiği olan Mısır ile İsrail arasında 1979 yılında yapılan barış antlaşmasını da unutmamak gerekir.

ABD başkanının katılımıyla son yapılan Ürdün-İsrail barış antlaşması dünya kamuoyunda oldukça ilgi gördü. Yüzü aşkın ülkenin temsilcisi katıldı. Yaser Arafat ise imza törenine katılmadı. Nedeni ise; yapılan anlaşmanın Doğu Kudüs'teki Filistin haklarını çiğnediği iddiasıydı. Ki, FKÖ ve Hamas örgütünün çağrılarına uyan Batı Şeria ve Kudüs'te yaşayan bir milyona yakın Filistinli genel greve giderek, yapılan antlaşmayı protesto etti.

Ürdün'den sonra, İsrail'in Suriye ve giderek Irak'la da süreç içinde ilişkilerini düzeltebileceği gerçeği asla unutulmamalıdır. Öteden beri ABD tarafından terörü destekleyen ülkeler arasında gösterilen Suriye'yi ziyaret etmesi kimi çevreler tarafından şaşırtıcı olarak görünmesi, ABD'nin yeni süreçte Ortadoğu'da yürüteceği politikayı anlamayıp kavramamalarındandır. ABD'nin ilişki kurduğu Suriye ile doğal olarak İsrail de ilişki kuracaktır. Ki, buna ABD'den çok İsrail'in ihtiyacı vardır. İsrail'in giderek Hamas örgütüne başı belaya gireceği bir gerçektir. Suriye'nin kısmende olsa Hamas örgütüne belli destekler sunduğu iddiasında bir başka

gerçek. **Dolayısıyla İsrail Suriye ile diplomatik ilişkiler kurarak Hamas ve diğer radikal örgütlere sunulan desteği engellemeye çalışacaktır.** Aslında Suriye, Hamas gibi örgütlerin süreç içinde kendileri için de ciddi bir tehdit oluşturduğu gerçeğini bilmiyor değil. Ama koşullar bugün esasta böyle davranmaya zorluyor. buna zorunlu tercih de diyebiliriz.

Kuşkusuz sunulan yardım bir yanda İsrail'i zor duruma sokmayı hedeflerken, diğer yandan Hamas gibi örgütler üzerinde siyasi etkinlik kurmayı da hedeflemektedir. Suriye öteden beri Kürt sorununda da aynı politikayı izlemiştir.

Keza SSCB'nin dağılmasıyla birlikte Suriye'nin uluslararası diplomasi desteği zayıfladı. Suriye bir yandan Ruslardan destek alırken, diğer yandan bazı Ortadoğu ülkelerine karşı gerekse çeşitli emperyalist ülkelere karşı hep Lübnan, Filistin ve Ürdün kartını kullanmıştı. Esat son süreçte bu kartların hepsini yitirmiş durumdadır. Özcesi Suriye artık kendini eskisi gibi güçlü hissetmiyor.

Tüm bunlara rağmen başta ABD olmak üzere batılı emperyalistler Ortadoğu'daki istikrarsızlık ve kaygan zemini eve özellikle de gelişmekte olan radikal İslamcı hareketlerin yaratacağı tehlikelerden dolayı, Suriye vb. ülkeleri hedef almaktansa yeni süreçte yanlarına çekip aşırı uçlara karşı kullanmaya çalışacaklardır. Dahası, bu noktada çıkarları da çakışmıyor değil. **Önümüzdeki süreçte Hamas gibi radikal örgütlere karşı emperyalistler ılımlı islam örgütleri ve devletlerini destekleyip ayakta tutmaya çalışacaklardır.**

Bugün bunun en somut örneği FKÖ şahsında yaşanmaktadır. ABD'nin desteği ve onayıyla İsrail ve FKÖ'nün 1993 Eylül'ünde Washington'da ve bu yıl da Kahire'de imzaladıkları barış antlaşmalarına karşı başta Hamas olmak üzere diğer radikal İslamcı hareketlerin gösterdiği tepkidir. **Emperyalistler, dün terörist dedikleri FKÖ ile bugün teröriste karşı antlaşmalar imzalamaktadırlar.** Artık emperyalistler ve İsrail si-

yonistleri FKÖ vb. ılımlı güçleri barışın teminatı olarak görüyorlar. Tarih bundan böyle FKÖ ile Hamas'ın çatışması-nada tanık olmaktadır. İsrail siyonistleri ve emperyalistlerin radikal İslamcı güçlere karşı ne kadar FKÖ'yü koruyacaklarına süreç içinde hep birlikte tanık olacağız. Daha bugünden ABD başkanı Clinton'un Ortadoğu barış sürecinin başarısının, Filistin Devlet Başkanı Arafat'ın terörü engellemesine bağlı olduğunu söylemektedir. Yani Arafat, Hamas vb. güçlerin işini bitirmesize "terör sürecektir". Bu örnek dahi bize emperyalistlerin bundan böyle Ortadoğu'da hangi atlara oynayacaklarının açık bir kanıtıdır.

Diğer bir nokta ise bugün ufukta bağımsız bir Filistin devleti olgusunun görünmemesidir. Dahası "özerk Filistin yönetimi" Ürdün ile İsrail arasında sıkışmış durumdadır. **Bütün bu gelişmeler bize "bağımsız bir Filistin devletinden" ziyade Ürdün-Filistin konfederasyonu olasılığını daha güçlü kılmaktadır.** Kuşkusuz bu olasılıkları Ortadoğu'daki genel gelişmelerden bağımsız olarak ele alıp değerlendiremeyiz.

Bugün ABD, Ortadoğu'daki siyasal etkinliğini giderek artırmaya çalışıyor. Clinton'un Ürdün-İsrail barış antlaşması sürecinden sonra Mısır, Ürdün, Suriye, İsrail, Kuveyt ve Suudi Arabistan'da ziyareti etmesi bunun en somut kanıtıdır. Kuşkusuz Fransa, Almanya ve Japon emperyalistleride boş durmuyor. Kısacası önümüzdeki süreçte emperyalistler arası pazar kavgası Ortadoğu'da daha bir canlılık kazanacak. Nede olsa kısa vadede ABD ve batılı emperyalist güçleri geçici de olsa bir araya getirecek bir komünizm tehlikesi yoktur. Fakat radikal İslamcı güçlerin gelişimi onları zaman zaman ittifaklara zorlayacağı olgusunuda asla unutmamak gerekir.

YENİ SÜREÇTE KÜRDİSTAN'DAKİ GELİŞMELER VE TÜRKİYE'NİN ROLÜ

TC'nin özellikle SSCB'nin dağılması döneminde Türk Cumhuriyetlerine ilişkin yaptığı demagoji, attığı palavraların güvütlüsü henüz kulaklarımızda yankılanıyor. Geline aşamada yapılan ve söylenenlerin birer faşist demagojiden ibaret olduğunu herkes daha rahatlıkla görebiliyor. Ortada TC. lehine ne "ekonomik bir patlama" nede "Adriyatik'ee uzanan bir Türk imparatorluğu" vardır. Ki olamaz da.

Neden böyledir? Çünkü:

1- **Türkiye emperyalizmin yarı-sömürgeci'dir.** Ve ekonomik olarak da zayıf ve güçsüzdür. **Yeni açılan pazar alanlarında emperyalist efendileriyle rekabet edecek bir güce sahip değildir.**

2- Başta Kürt sorunu olmak üzere birçok noktada egemen sınıflar çaresizlik içinde çare arıyorlar. **Egemenler artık günlük politikalarla vaziyetli idare etmeye çalışıyorlar. İşte bunca sorun yaşayan bir ülke uluslararası pastadan pay alamaz. Pastadan pay alması için, siyasi olarak bağımsız ve ekonomik olarak güçlü olması gerekir.** TC. bu iki öğeden yoksun olduğuna göre Ortadoğu ve Kafkas Cumhuriyetlerinde yapacağı pek fazla birşey yoktur-olamazda.

TC'nin Ortadoğu'da ve yeni Türk Cumhuriyetlerindeki rolü figüranlıktır. Yani TC. bugün emperyalistlerin (özellikle ABD'nin) çıkarını korumakla yükümlü olan bir figürandır.

ABD Başkanının Ortadoğu gezisinin

1994 Noel Barış Ödülü'ne layık görülen FKÖ Lideri Yaser Arafat, İsrail Başbakanı İzak Rabin ve Dışişleri Bakanı Şimon Peres, Oslo'daki töreninde

olası gelişmeler üzerine

hemen arifesinde Çiller'in İsrail'e gitmesi tesadüfî bir olay değildir. Oteden beri İslam ülkelerinin tepkisini daha fazla almamak için İsrail'e resmi düzeyde ilişkilerini mümkün olduğu kadar sınırlayan TC. Arap-İsrail ilişkilerinin yumuşadığı şu süreçte hemen harekete geçti. Dahası İsrail ile olan gayri resmi ilişkilerine resmiyet kazandırdı.

TC'nin Ortadoğu'da yaşanan bu yeni süreçte kuşkusuz belli beklentileri vardır. Birincisi İsrail ile ilişkilerini daha bir düzelterip, uluslararası Yahudi lobilerinden ekonomik ve siyasal destekler almaktır. Yahudi lobilerin özellikle ABD politikası ve ekonomisi üzerinde (etkileme ve yönlendirme anlamında) önemli ölçüde etkisinin olduğu bilinen bir gerçektir. Açıkçası, TC. İsrail'in uluslararası diplomasi gücünden yararlanmak istiyor.

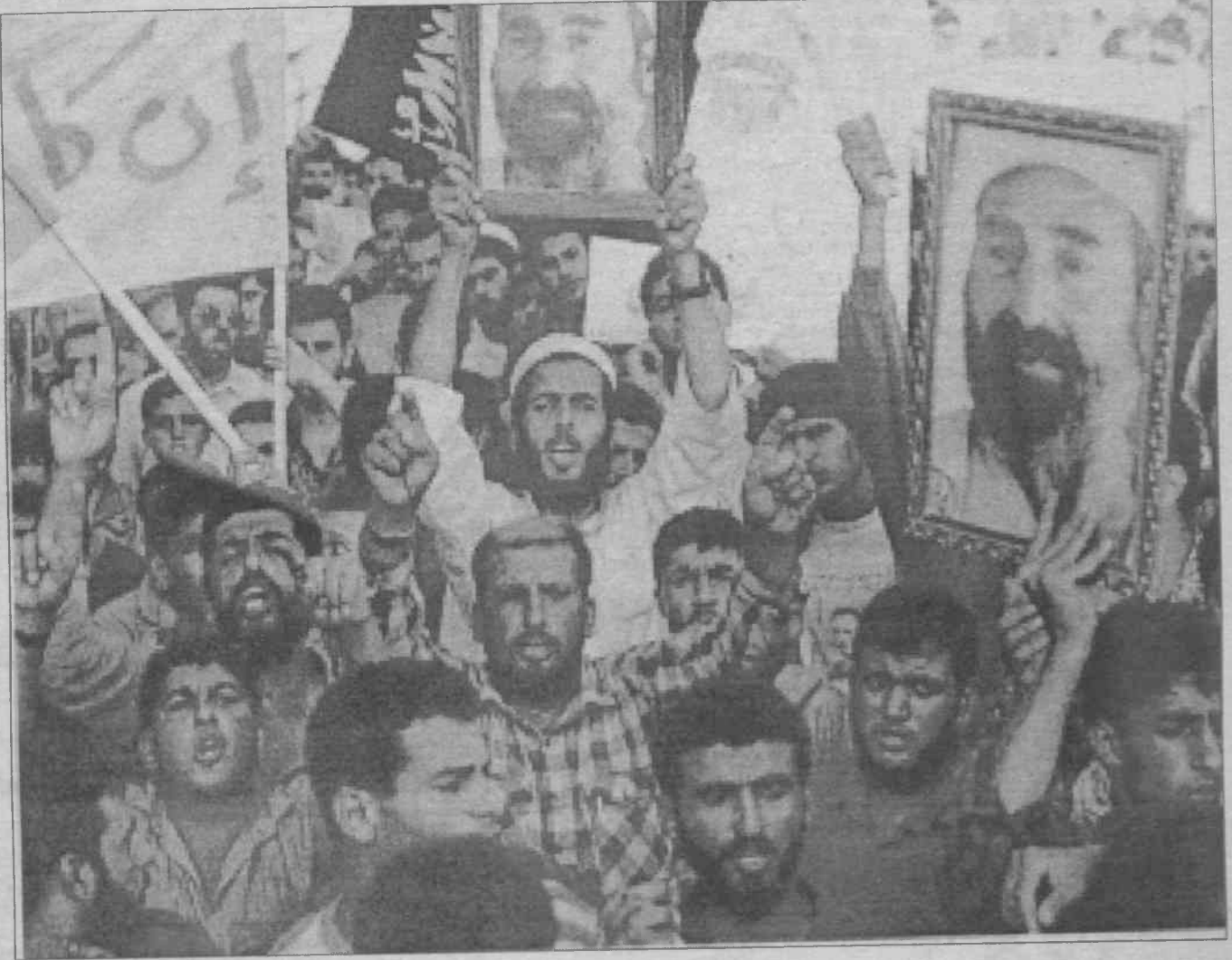
TC'nin, ekonomik yatırım anlamında ciddi bir atak yapamayacağı ortadadır. Buna rağmen bu yeni süreçte, özellikle inşaat sektörü alanında kendine pazar arıyor. Ki kısmen de bulabilir. Ayrıca, sınıfsal ve ulusal mücadeleye karşı yürüteceği devlet terörü noktasında İsrail tecrübesinden yararlanmaya çalışacaktır. Bu noktada resmi ve gayri resmi düzeyde İsrail hükümetiyle sürdürülen ilişkiler herkesçe bilinmektedir. Önümüzdeki süreçte bu ilişkinin nasıl bir biçim alacağını şimdiden tam olarak kestirmek mümkün değildir. Ancak bugünden şöyle bir olasılıktan söz etmek mümkündür:

Radikal İslamcı güçler ile İsrail arasındaki çatışmalar şu veya bu şekilde devam edecektir. Dahası radikal güçlerin yalnız İsrail ile değil, ılımlı İslami ülkeleri ve örgütleriyle de çatışmaya gireceklerdir. Bu durum İsrail ile bu ülkeleri daha bir yakınlaştırabilir. Bu yakınlaştırma beraberinde ekonomik ve ticari işbirliğini gündeme getirebilir. Böylesi bir gelişme Arap petrolü ile İsrail teknolojisinin işbirliğine yol açabilir. Böyle bir gelişme doğal olarak TC'nin Ortadoğu'daki rolünü daha bir etkisiz kılacaktır. Çünkü uluslararası politikada ve ilişkilerde belirleyici olan ekonomik güç ve siyasal etkidir. Bu güçten yoksun olan ülkelerin ne politik ilişkilerde ne ekonomik rekabette yapacakları pek fazla bir şey olmaz-olması düşünülemez.

Bu gerçek olgudan hareketle soruna yaklaştığımızda bugün ve önümüzdeki süreçte gerek yeni Sovyet Cumhuriyetlerinde, gerekse Ortadoğu'da ekonomik ve siyasal rekabet ABD, Japonya, Almanya, Fransa, İngiltere ve Rusya arasında giderek daha bir artacaktır. Bu rekabetin beraberinde yeni bloklaşma ve işbirlikleri gündeme getirebilme olasılığını da gözardı etmemek gerekir.

Kürt sorunu bugün Ortadoğu'da çözüm bekleyen en acil sorunlardan biridir. Emperyalistler ve gerici-faşist devletler tarafından bölüp-parçalanıp ve yok sayılan Kürt halkının bugün yürüttüğü haklı mücadelesi neticesinde uluslararası politik arenadaki yerini almış durumdadır. Dahası Ortadoğu deyince Kürt sorunu da akla gelmektedir. Emperyalist haydutların cebinde birer Kürt kartı da vardır. Yapılan tüm hesaplarda Kürt faktörü de gözönüne alınmaktadır.

Emperyalistler bugünkü koşullarda Ortadoğu'da mevcut olan statükonun (harita olarak) değişiminden yana değiller. Kuşkusuz bu, bütün emperyalistlerin Kürt sorunundaki politikalarının her bakımdan bütünsellik arzettiği anlamına gelmez, gelmemelidir. Fakat mevcut durumda hiçbir emperyalist güç bağımsız bir Kürt devletinin kurul-

Gazze Şeridi'nde, şeyhlerinin tutuklanmasını protesto eden HAMAS militanları

masından yana değildir. Ancak Kürtlerin mevcut statüyü kabuletmeyerek geliştirdikleri mücadele sonucu emperyalistleri mevcut politikalarını yeniden gözden geçirmeye zorlamıştır. Uşak takımlarının Kürt sorununa yaklaşım tarzları üzerine daha bir yoğunlaşarak yeni öneri ve tedbirler sunmuşlar ve tecrübe aktarmışlar.

Bugün emperyalistler, Kürdistan'ı denetiminde bulunduran faşist ve gerici yönetimlere sundukları somut net projeler olmamasına rağmen şu gerçeklerin altını çizmeden de duramıyorlar:

1- Mevcut politikalarınızla Kürt sorununu çözemezsiniz.

2- Bağımsız Kürdistan'a hayır, yani bizde haritanın değişiminden yana değiliz. Artı, bağımsız Kürdistan şiarıyla yola çıkan ulusal güçlere karşı yürüttüğünüz mücadelede sizinle birlikliyiz.

3- Radikal ulusal güçleri etkisiz hale getirmek, kitle desteğini zayıflatmak için reformlara, yani kör-topal kültürel özerkliklere hazır olun. Kamuoynuzu şimdiden buna hazırlayın. Aksi yaklaşımlar ekonomik ve siyasal olarak sizi çöküntüye ve yalnızlığa götürür.

Özcesi emperyalistlerin bugünkü politikaları ikili bir karakter taşımaktadır. Bir yandan ulusal hareketleri zayıflatmak, gücün düşürmek için uşak takımlarının karşı devrimci politikalarını esasla onaylatıp, askeri yardımlar sunarken; diğer yandan uşak takımlarını kültürel özerkliğe hazırlamakta zaman zaman kendilerine bu yönlü baskılar yapmaktadır. "Özerklik" operasyonu benzeri girişimler ileride Kürdistan'ın diğer parçalarında da gündeme gelebilir. Bugün TC. PKK'ya karşı yürüttüğü mücade-

lede destekleyen emperyalistlerin, yarın PKK, kültürel özerklik düşüncesine hazır olduğu andan itibaren tavır değişikliği içine girecekleri gerçeği asla unutulmamalıdır. Ki gelişmeler de o yöndedir.

Emperyalistlerin Kürdistan'a ilişkin projelerini daha iyi anlayabilmek için Filistin hareketinin geldiği aşamayı iyi irdelemekte fayda vardır. Filistin sorunu 1948 yılından itibaren Ortadoğu'da şu veya bu şekilde gündemdeki yerini korudu. Emperyalizm ve siyonizm karşı mücadele içinde şekillenen Filistin hareketi uzun dönem sosyalist söylemden söz ederek, ilerici ve sosyalist güçlerin desteğini de almayı başardı. Bu durum başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçleri ve İsrail siyonistlerini oldukça rahatsız etti. Emperyalizm destekli İsrail siyonistleri bu rahatsızlıklarını katliamlarla, sürgünlerle gidermeye çalıştı. Ama Filistin halkı bu onurlu savaşımını can bedeli sürdürdüğü sürece emperyalistlere korkulu anlar yaşatırken dünya halklarına umut ve cesaret verdi.

Emperyalistler Filistin halkının radikal mücadelesini etkisizleştirmek için bir yandan İsrail siyonizmine sınırsız destekler sunarken, diğer yandan masa başında buluşturmaları için diplomasi trafiğini yoğunlaştırmayı da elden bırakmadılar. Sonuçta gereken başarı sağlandı. Yani süreç içine yayılan masa başı diplomasi trafiği kitleleri bir beklenti içine soktu. Bu beklenti ekonomik ve siyasi sıkıntılarını giderek artmasında yol açtı. Açlık, sürgün vb. olumsuz gidişat kitlelerde "çözülün nasıl çözülsün" anlayışını geliştirdi. Dahası radikal mücadeleye karşı kitlelerin tepkisi arttı. Başsıcıl çözümden söz etmek bir erdem haline geldi. Bu gelişme emperyalist-

ve gericilerin işine yaradı. Çünkü masa başında çözülecek bu sorunun mimarları emperyalistlerin kendileri olacaktı. Diploması sonuç itibarıyla bir güç olayı olduğuna göre, ortaya çıkacak sonucun, esasta emperyalistlerin lehine olacağı muhakkaktır. Bugün Filistin sorununda yaşanan tam da budur. Bu sorunun Filistin halkını özgürlüğe ve bağımsızlığa değil, iç didişmelere ve çatışmalara sürükleyeceği asla unutulmamalıdır. Bugün yaşanan HAMAS ve FKÖ çatışması sadece bir başlangıçtır.

Bizler yaşanan tarihi tecrübelerden ders çıkarmak zorundayız. Bugünkü Filistin tecrübesinin, emperyalistlerin Kürdistan'a ilişkin projeleri konusunda aydınlatılması gerekir. Çünkü böylesi bir çözüm, emperyalistlerin lehine, Kürt halkının aleyhine olacağı muhakkaktır. Kuşkusuz FKÖ ile Kürdistan'daki ulusal güçlerin yapısı her bakımdan birbirine denk düşmüyor. Ama ortak yanları oldukça fazla. İdeolojik ve siyasal olarak aynı zemin üzerinde yükseliyorlar. Ki Irak Kürdistanı'nda yaşananlar açıkça ortadadır. Türkiye Kürdistanı'ndaki gelişmelerin ana yönü de (siyasal çözüm) parolasına yönelmiştir. Söz edilen siyasal çözümün ne menem birşey olduğunun ipuçlarını bugünden görmek ve anlamak pekala mümkündür.

Sonuç olarak Ortadoğu'yu kuşatan emperyalistler ulusal ve sınıfsal başkaldırıları etkisiz hale getirmek için terörizm ve reformizm silahına sarılmış durumdadır. Bu konuda geçici de olsa hayli başarılar elde etmiş durumdadır. Bu olumsuz gidişata dur diyecek yegane güç sınıf bilinçli proleterya'dır. Sınıf bilinçli proleterya bu tarihsorumluluğunu yerine getir-

İlkokulda okuduğumuz dönemlerde devlet kavramı bizim için bir yüceliği, azameti ifade ederdi. Haksızlıklardan bizi koruyan, dar günümüzde yanımızda olan baba gibi düşlemiş olacağız ki devleti "devlet baba" tanımlamasını kullanmışız.

Süreç içinde ufkumuzun açılmasıyla ve yaşanan pratiklerinde etkisiyle devlet kavramını derinlemesine tanımaya başladık. Olaylar ve olgular gösterdiği devlet sınıflı toplumlarda, sınıflardan bağımsız, sınıflar üstü bir yapı değildir. Ülkemiz somutunda komprador patronların ve büyük toprak ağalarının örgütlü gücünün birliğini ifade ediyor devlet. İşte bu örgütlü güç iktidarını devam ettirmek için zor kullanıyor. Kendi örgütlülüğü için tehlikeli gördüğü her hareketi ve örgütlenmeyi en kanlı, en vahşi yöntemlerle yoketmeye çalışıyor. Bu da faşizmdir. Devrim yapmak için yola çıkan düşünce ve akımların devleti tanımlamadaki tahlilleri hayati önem arz ediyor. İşin bu yönünü başka yazılara bırakıp güncel dönemi.

Peki devlet bu faşist yüzünü saklamak için ne yapıyor? Gerçek kimliğini kamufla edecek çeşitli politikalar ve kombinezonlar ortaya sürüyor. Ülkemiz somutunda devlet baba kavramı, parlamento, göstermelik kurum ve kuruluşlar hep devletin gerçek yüzünü maskeleymektedir. Böyle bir düzlemde, burjuva reformist-akım ve düşüncelerin muğlak ve ikircikli tutumlarında yardımcı olunca dönem dönem politikalarında başarılı oluyor devlet. Yaşamın gerçek pratiği can damarına bastığı anda "baba" maskesinin altında gerçek yüzünü tereddütsüz gösteriyor. Son dönemlerde yaşanan yolsuzluk, rüşvet ve siyasi skandallar, devlet çarkını elinde tutan egemenlerin içine düştüğü ekonomik kriz ve bunalmalar devlet üzerindeki giz perdesini hızla kaldırıyor. Egemenlerin burjuva feodal devleti çözülme sürecine girmiştir. İşçi sınıfının ve yoksul halkın dönen çarkın ayırıcına varıp yavaşta olsa sınıfsal mücadeleyi dalgalandırmaları, Kürt halkının haklı talep ve istemleri doğrultusunda ulusal mücadeleyi yükseltmeleri ve çözülme sürecini hızlandırmaktadır. İşte tamda bu noktadan, kaçınılmaz sonun gelişini geçiktirmek, tarihin akışını durdurmak için bütün gücüyle yüklenmektedir egemenlerin devleti.

Botan ve Amed'den sonra Dersime yönelmeleri bunun içindir. Zaten devletin sicili daha

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Kimin devleti?

önce köylülere dışkı yedirmek, Hitler Almanyasında görülen temerküz kamplarında toplu gözaltılarda bulunmaktan lekeliydi. Dersime bir karabasan gibi girip kısa bir sürede yirminin üzerinde köyü yakıp yıkan devletin kolluk güçleri yiğit Dersim halkı tarafından suçüstü edildiler. Toplumun duyarlılığı ve Ankara'ya gelen muhtarların tutuklanma ve yargısız infazları göze alan kararlı tutumları devlet büyüklerini deyim yerindeyse komik durumlara düşürdü. Özel savaş yöntemlerinin tümünü kullanarak bölgeyi insansızlaştırmak, denizi kurutup balığı yaşamsız bırakma taktikleri dün olduğu gibi bugünde Dersim halkı tarafından boşa çıkarılacaktır. Dersim gerçeğini boyalı basının mehtemcik yorumcuları ve köşe yazarları karartamayacaklardır. Suçlu devlettir. Bölgede operasyonları yöneten askeri yetkilinin söyledikleri açık ve nettir. Yetkili her köyün her evinde bir terörist bulunduğunu ifade ederek bölgenin tüm halkını potansiyel suçlu ilan etmiştir. Son alınan haberler Ankara'ya gelen muhtarların gözaltında tutulduğu ve bir muhtarında yargısız infazda katledildiği, köy yakmalarının devam ettiğini gösteriyordu. Dersime giden heyette bölgeye sokulmadan geri dönmek zorunda bırakıldı. Bu telaş neden? Gelenlerin anlattığına göre köye ilk gelen askerler "köylerinizi çabuk boşaltıp terkediniz. Arkadan Kayseri komandoları geliyor. Onlar bizim gibi davranmaz." Fazla söze ne gerek? Herşey apaçık ortada.

Hani köylü millet efendisiydi? Hani devletin görevi vatandaşın can ve mal güvenliğini sağlamaktır? Hani Demirel'in deyimiyle "Tunceli kanunları" uygulanmayacak? 12 Eylül paşalarına "Bana Tunceli kanunu çıkartırmazsınız" karşı koyuşunu kendisine bir mezi-

yet sayan Demirel, bugün cumhurbaşkanı ve partisinin hükümeti Dersime kasıp kavuruyor, yakıp, yıkıyor!

Bütün bunlar korkunun belirtileridir. Korkuyorlar ve bu korku psikozu içinde canavarlaşıp saldırıyorlar.

Bu nedenledir ki hak arayan kamu emekçisini copluyor, açığa alıyor, sürgün ediyor. Özelleştirme adı altında sınıfın örgütlülüklerini dağıtmak istiyorlar. Dürüst sınıftan yana sendikacıları cezaevlerine doldururken, sınıfın başına çöreklenmiş sarı sendika ağalarının sırtlarını sıvazlamaktan geri durmuyorlar.

İşte bu nedenledir ki; Kürt halkıyla Türk halkının kardeşliğini engellemek için katliamlar, soykırımlar düzenliyorlar. Eşit kardeşlik temelinde kimliğini, dilini, kültürünü, geleneklerini korumak isteyen Kürt halkını vahşiyane bir katliama ve zulme tabi tutuyorlar. Attıkları kardeşlik naralarının izi silinmeden köyler bombalanıyor, yakılıyor. Gerçekleri karartmak için Kürt halkının sesi ve emekçilerin ortak soluğu olan ÖZGÜR ÜLKE gazetesini kundaklayıp yerle bir ediyorlar. Sosyalist basını susturmak için yeni yeni tuzaklar hazırlıyorlar.

Maske düşüyor. Hayatın pratiği herşeye kadir. Halkımız, işini, aşını korumak isteyen Aras Kargo işçilerinin, karşısına toplu tüfekli militarist güçlerini yığan devletin gerçek yüzünü teşhir ediyor. Gecekonduları başlarına yıkılan yoksul insanlarımızın çığı, parçalıyor, zulmün karanlık duvarlarını. Özgürlük mahkumlarının şanlı direnişleri aydınlatıyor pahlı karanlık zindanları. Kürdü, Türkü öğrenci gençliğimiz, milyonlarca işçimiz, emekçi kadınlarımız, yoksul köylülerimiz, örgütlü işçimiz, kamu emekçimiz kavgadaki yerlerini alıyorlar.

Çırpındıkça batıyor egemenlerin devleti. Özel orduları, kontraları, korucuları ve MHP'li faşist hampaları da kurtaramayacak egemenleri ve onların devletini. Çünkü halka zulüm, ölüm, işkence, zam ve yoksulluktan başka bir şey vermedi. Sahte demokrasilik oyunları artık halkı kandıramıyor. Sonun gelişine yaklaşıyor. Bu baskılar, katliamlar ve saldırılar özgür bir geleceğin ve güzel günlerin habercisi.

Çünkü sabahın bir sahibi vardır.

"Adil" düzencilerden, "adil" kıyak

Kartal/ Özgür Gelecek- Refahlı Pedik Belediyesi "Adil" bir davranış(!) ta bulunarak, 18 bayan çalışanını çöp toplama işlerine verdi.

"Adil Düzen" Refahlı Belediye Başkanı'nın yıldırım için çöp toplama işine verdiği bayan işçilerle görüşmek için Güzelyalı'ya gittik. İşçileri çöpleri temizlerken bulduk.

Bayanların, RP ve MHP'nin yoğun olduğu bölgelere verilmesi ilgi çekiciydi. Bayanlar 5-6 yıldır, Pendik Belediye'sinde bilgisayar, muhasebe vb. bölümlerde çalıştıklarını, Refahlı başkanın gelmesinden sonra, kendilerine siyasi bir tavır takınılarak, bilinçli olarak temizlik işlerine verildiklerini belirtiyorlar. Gerekçe olarak RP'li başkanın kendilerine işçi-memur fazlalığını gösterdiklerini, ama bunun yalan olduğunu, 100'e yakın işçinin işe alındığını ve bu alınanların kendi adamları olduğunu belirtiyorlar.

Bayan çalışanlar, temizlik işine verilen iki bayanın hamile, bir bayanın ise trafik kazasından dolayı felç olma durumuyla karşı karşıya oldukları halde, yinede bu bölüme verildiklerini ve kendilerinin esas olarak bu arkadaşlarını düşündüklerini söylüyorlar.

Temizlik işlerine verilen 18 bayandan sekizi eski işlerine geri dönmüşler, bunun nedeninin onların torpil ve raporlu olmaları. Bir bayanın eşi Milli Gençlik Vakfı'na üye olması nedeniyle bu bayan eski işine geri döndü.

Bayanlar; "Bize, bilinçli olarak Ülkü Ocakları, Milli Gençlik Vakfı ve camilerin önlerini temizletiyorlar. Bu şekilde yılmamızı ve ayrılmamızı düşünüyorlar; ama yılmayacağız."

Biz herşeyden önce insanız, bunlarda insanlığın bir parçası dahi yokmuş. Bunların din ve ahlak anlayışları buymuş demek. Böyleleri insanlığın yüz karasıdır."

Lüleburgaz Oto Cam'da direniş

Kırklareli/Özgür Gelecek- Her toplu sözleşme döneminde diğer iş kollarında olduğu gibi Cam İş kolunda da, işverenler, saldırılarını yoğunlaştırarak toplu sözleşme görüşmelerini tıkadılar.

İşveren, işçilerin sendikal haklarını ellerinden alabilmek için taşeronlaştırmayı yaygınlaştırmaya çalışıyorlar

En son, 30 Kasım 1994 tarihinde, Şişe Cam işkoluna bağlı Lüleburgaz B. Karıştırıcı bölgesindeki Otocam Fabrikası'nda, işveren, taşeron işçileri sendikal işçilerin bulunduğu ünitelerde çalıştırmak isteyince, sendika İşyeri Baş Temsilcisi tarafından bu durum engellenmek istenmiş, ancak işveren tarafından zor kullanılarak fabrika dışına çıkarılmış. Bu olay üzerine, işçiler fabrikadaki üretimi durdurdu.

Şişe Cam işkolundaki Kırklareli Cam Fabrikası işçileri Otocam işçilerini desteklemek amacıyla Otocam Fabrikası'na yürüyüş ya-

parak E -5 Karayolu'nu trafiğe kapadılar. Ayrıca, Trakya Cam Fabrikası işçileri de 1 Aralık 1994 günü yürüyüş yaparak desteklerini sundular.

Tüm bunlara rağmen sendika genel merkez yönetiminin direnişlerini desteklemediklerini, ziyaretlerine bile gelmediklerini belirten işçiler, "Sarı sendika ağaları gerçek yüzlerini bir kez daha göstermiş oldular. Eylemlerimize destek vermedikleri gibi, işverenin taşeronlaştırma çalışmasına seyirci kalmış ve işçilerin eylemlerini pasifize etmek için işverenle işbirliği yapmaktadırlar" diyerek tepkilerini dile getirdiler.

İşverenin, üretim alanına taşeron işçi almasını durdurması sonucu, işçiler eylemlerine son verdiler. Ancak üretim alanı dışındaki alanlarda (temizlik, bahçe vs.) işveren 2 yıldan bu yana taşeron işçi çalıştırmaya devam ediyor.

Eğit-Sen bölge toplantısı Malatya'da yapıldı.

Malatya/ Özgür Gelecek- Eğit-Sen bölge toplantısı 4-12-1994 günü saat 15:00'de Tek Gıda İş toplantı salonunda gerçekleştirildi.

6 ilin katılımı gereken toplantıya, hava şartlarının kötü olmasından dolayı sadece Malatya ve Elazığ şubeleri katıldı.

Toplantı, Eğit-Sen Genel Merkez Örgütlenme Sekreteri İknur Birol'un yapmış olduğu açılış konuşmasıyla başladı. İknur Birol yapmış olduğu konuşmada egemenlerin, Kürt halkı üzerinde estirmiş olduğu baskı, zulüm ve katliam politikalarını eleştirerek, bu savaşın bitmesi gerektiğine; işçi sınıfının ve kamu emekçilerinin üzerinde baskıların yoğunlaştığına, Kamu çalışanlarının sendika haklarının kabul edilmemesine değinerek, "Ülkenin içinde bulunduğu bu zor durumdan, sermayenin kendi adına ilan ettiği kurumu savasınla çalışanlar cephesinde say-

lattığı topyekün saldırıya eğitim emekçileri hizmet üretiminden gelen gücünü kullanarak 20 aralıkta işe gitmeyerek cevap verecektir" dedi.

İknur Birol konuşmasının sonunda, sendikali, sendikasız herkese çağrı yaparak herkesin protestolara katılımı gerektiğini, hiçbir sendika alana çıkmasa bile Eğit-Sen olarak alana çıkacaklarını, kamu emekçilerinin işçi sınıfıyla bütünleşerek bir genel grev örgütlenmesinin kaçınılmaz olduğunu ve tüm sorunların güçlü bir toplumsal mücadeleyle aşılacağına ve bunu 20 aralıkta göstereceklerini vurguladı.

Malatya ve Elazığ Eğit-Sen şubeleri yaptıkları açıklamalarda Özgür Ülke'ye yapılan saldırıyı kınadıklarını, bu saldırıyla Kürt halkının haklı mücadelesinin sesinin susturulamayacağını dile getirdiler.

Tütünün acısını emekçi, parasını emperyalizm

16 Kasım 1927'de toplanan I. Tütün Kongresi'nin ikincisi 67 yıl aradan sonra 16-18 Kasım 1994 tarihinde yine Akhisar'da toplandı. Şark tipi tütün üretiminin ve Türkiye tütüncülüğünün önemini koruduğu bir kez daha ortaya çıktı. Yıllardan beri tütün üreticisinin sırtından asalak gibi geçinen tefecitüccar ve komprador burjuvazi tütünden elde edilen artı-değerden hiçbir zaman vazgeçemeyecektir. Çünkü 1993 yılı tütünden elde edilen gelir 750 milyon dolardır.

Tütün üretimimiz yüzyıllara dayanır ki Osmanlıların yayılmacı, askeri sömürgeci yapısından beri ilk tütün üretimi 1600'lü yıllarda Selanik dolaylarında yapılmış olup IV. Murat döneminde üretimine ve kullanımına yasak getirilmesine rağmen engellenememiş, 1874 tarihinde Mithat Paşa tarafından tamamen serbest bırakılmıştır. Tütün tekeli kapitülasyonlar dolayısıyla 1884 Müsterek-ül Menfaa İhbarı Dühan-ı Devlet-İ Aliyye-İ Osmaniyye adlı şirkete (Öznelde ise Fransız rejimine) verildi. 1923'e kadar bu şirket Anadolu'daki tütüncülüğü kendi tekelinde tuttu.

Devlet bünyesinde ise yine Fransız Rejisi önderliğinde 1925'te oluşturuldu. Tütüncülükteki sömürüye karşı ilk örgütlülük ise Drama, İskeçe, Selanik, Kavala'da kurulan Tütün Amale Federasyonu olmuştur.

1927'den günümüze Fransız Rejisinden millî ekonomiye yeni politikalar sloganı ile Akhisar Belediyesi ve AKSEK (Akhisar Sağlık Eğitim Kültür Vakfı) önderliğinde II. Tütün Kongresi organize edildi.

Kongrenin açılış konuşmasını yapan Akhisar Belediye Başkanı tütün ve tütün üreticisinin sorunlarından anlıyormuşçasına "Tütüncümüzü ve Akhisarlılarımızı ezdirmeyeceğiz" demesi (Gerçekte ise yerel seçimler öncesi kota uygulaması yok deyip, seçimlerden sonra kota uygulamasının getirilmesinden dolayı) üreticilerde büyük şaşkınlık yarattı. Çünkü utanmadan aynı yalanı yineliyor.

ANAP milletvekili Ekrem Pakdemirli'nin davetli olarak geldiği kongrede grad-randum uygulama masası ile kendi dönemlerinde üreticilere çok para verdiklerini söylemesi üreticilerde kızgınlık ve tepki yaratarak "Geri aldıkları yetmiyor mu yoksa, önceden Akhisar'da açıklanan tütün baş fiyatları şimdi Ankara'dan açıklanıyor" deselerde nitel bir protestoya dönüşmedi.

Manisa valisi, Türkiye Ziraat Odaları Birliği başkanı Manisa, İzmir, İstanbul'dan gelen ziraat mühendislerinin ısrarla Türkiye tütün üretiminin fazlalığından dolayı kota uygulamasının haklılığını göstermek istemesi halbuki devlet desteğiyle yaratılan ticaret burjuvazi tarafından, Türkiye'de de üretilemeyecek kadar çok tütün (Şark tipi tütün) ithalatı ve Amerikan tipi (Wirjinya ve Vörlen) tütün ithalatından doğan fazlalığın egemen güçlerin işine gelmediğinden dolayı unutmış olmaları gerek. Alternatif ürün ekim tavsiyeleri kongrenin ikinci ve üçüncü günü üreticilerin katılmayarak protestosuna dönüştü. Gerçek protestosunun kongreye katılmamak değil, katılımın daha da artırılıp her yönüyle platformun ele geçirilmesiyle kongre gerçek amacına ulaşabilir. Örgütlülük ve önderliğin olmayışı bir mevzinin daha boşa harcanmasına neden oldu.

Panelde yapılan konuşmaların ağırlık noktası kota uygulaması, alternatif ürün ekimi, ihracat ve ithalatta meydana gelen sorunlar olurken, ikincil planda kalmasına rağmen tütün eksperler derneği tarafından Tekel eksper çalışanlarının akademik, demokratik, ekonomik sorunları adeta yalvarıncasına istenmektedir. Halbuki "hak verilmez, alınır" şiarını unutanlar ezilmeye mahkum kalacaklarını unutmamalıdır.

Tek Gıda-İş Sendika temsilcisi Orhan Balta tarafından Tekel bün-

yesinde çalışan işçilerin sosyo-ekonomik sorunları çözümü ve tek sektörünün özelleştirilmesine karşı kampanya başlatılmasının gerekliliğini vurgulayarak sektördeki 12.000 işçinin grevi-toplu sözleşmeli sendika haklarının olmadığını, 5 nisandan bu yana Türkiye genelinde Tekel sektöründe çalışan 4.000 işçinin çıkarıldığını önümüzdeki günlerin işsizlik, sefalet getireceğini söylemesi, salonda büyük alkış ve kongrenin en etkili konuşması oldu.

Türkiye'de ki şark tipi tütün üretimi ve ihracat alanında Akhisar %99'luk oranla birinci sırada yer alması Doğu ve Güneydoğu tütün üretiminde kısıtlama getirilmesi talebiyle bölgecilik yapıldığı hemen dikkati çekti. Doğu ve Güneydoğu'daki üretilen tütünlerin iyi harmanlama ve doğru tespitlerle değerlendirilebileceği, uygulamada ayırım yapılmayacağı, sorunların aynı olduğu tepkisi oluşturulduğunda konu hemen kapatıldı.

1970'li yıllardan beri hala bitirilmeyen, halka ise her seçim döneminde umut vaat edilen, Akhisar sigara fabrikası yien gündem maddesi oldu. Her seçim döneminde temel atma töreni yapılır. (tam altı kez temel atma töreni yapılmış), iki sene içerisinde bitirilip Akhisar'ın işsizliği önlerim vs. söylemleri dilden dile dolaşa dursun, Tekelin kendi elindeki sigara fabrikaları ilkel biçimde üretim yapıyor. Tekel sektöründe özelleştirilerek Amerikan emperyalizmine peşkeş çekilmesi, ticaret burjuvazisi sayesinde emekçi halkımızın üzerindeki sömürü mekanizması katmerleşerek arttırılmaktadır. Tokat sigara fabrikasında üretim yapılan Tekel 2000 sigarası tamamen Amerikadan ithal edilen tütünlerle yapılır, kendi yaprak tütünlerimiz kullanılmamakta. İhracatta ise Ön-Asya ve Doğu Avrupa kullanılmakta. Tütün üreticileri ise "kongre havanda su dövülmekte", yıllardan beri belli olan sorunlarımızla ilgili hiçbir karar ve uygulamanın çıkmayacağı daha ilk günden belli oldu. Bunlar biz kandırmaya gelmiştir. Hükümet yetkililerinden hiç kimse yok. Olayları biz zaten bilmekteyiz. Randıman tebsitlerinde alım-satım döneminde birçok entrikalar dönüyor. Bunlar önlensin. Akhisarlı sarraf, doktor, avukat, tüccar bir çok zengin yaratıcılığa tütün ekimi yapıyor. Bunlara yasak getirilsin. Gerçekte el emeği ile geçinen bizleriz. Onlar parayla para katar ken, bir şey yapmaz. Kota halkın ali,

tüccara denetim gelmelidir. Mehmet Kavala adlı tüccar 1993 yılı ürünlerin bedelini daha yeni ödedi. 1966'da çıkan 1177 sayılı yasa bile uygulanmıyor ama devam ediyor. Vergilerde çok, bir seneden fazla çalışıyoruz vergisi hemen kesilir, kodamanlara geldimi vergisini alamaz. Sorunlarımız hiç kimse care getirmiyor" derken, bazı üreticiler "kooperatifi yada sendika kurulması gerekir. Ama insanlarımızda korkaklık ve pasiflik var. Akhisar'da 28.000 koçan kaydı var, bu 200 bin dolayında insan demektir. Kooperatife kayıt 1000 dolayında yeterli değil, önderlik gerekiyor" demektirler.

Akhisar çevre köyleri tütün Tarım Satış Kooperatifi Başkanı Yılmaz Hasgül tütün üreticisinin yıllardan beri örgütsüzlüğünün acısını çektiğini, tepeden inme kuruluş ve örgütlülük yaratıldığı için başarısız olduğunu kaydetti. 12 Eylül öncesi Türkiye genelinde 28 adet kooperatif olduğunu, bugün ise 7'si Denizli'de, 3'ü Manisa'da olmak üzere on-onbir tütün tarım satış kooperatifi kurulmuştur.

Kongrenin bütün yönüyle olumsuz geçtiği ilk gününde salonda istiklal marşı okunur iken dışarda bekleyen Eksperslik Yüksek Okulu'ndan bir öğrencinin hazırlada durmadığı gerekçesi ile gözaltına alınan, tütün üreticilerinden katılım az olması, 1989 yılı tütüncü eyleminden büyük bir ders çıkarılmış olsalar gerek ki, resmi ve sivil polis aşırı yoğunluğu vardı. Gelen üreticilerin ise "bunlarda mı üretici ne işi var burada" diyerek kısmi olarak tepkilerin oluştuğu gözlemlendi.

Hiçbir üreticiye söz hakkının verilmemesi kongrede (Kurum ve kuruluş adına konuşma hakkının konulmasından dolayı) soru kartlarıyla sorular yöneltiliyse de yanıtları geçiştirilerek verildi.

Akhisar II. Tütün Kongresi genel olarak amacından uzak, hiçbir kararın çıkmadığı, temenni ve istemlerin bol olduğu bir kongre olarak tarihe geçti. Şunu bilmeyiz ki bizim sorunlarımız tepeden inme kararlar ile çözümlenemez. Üretimden gelen gücümüzü kullanarak, kendi sorunlarımızı kendimiz sahip çıkmalıyız. Üretimden gelen gücümü kullanarak, üretin biz yönetende biz olmalıyız. Gelecek güzel yarınları ve kesin çözümleri kendi ellerimizde Demokratik Hak Devrimi, Sosyalizm ve atun çağ yolu da ur

Rekabet ve tekeller

Bazı kavramlar gerçekten de alımlı ve kulağa hoş gelir. Fakat bu kavramları kullananlar farklı, uygulandığı alan farklıysa o zaman içi boşaltılmış ve hatta olmaması gereken oluyor.

"**Rekabet**" sözcüğünde bunlardan biridir.

Biz komünistler özünde insan için mücadele yürüttüğümüzden, rekabet sözcüğünü kullanırken kişinin kendisiyle ve doğayla rekabeti olarak kullanılır ve insanın yetkinleşmesini, vasıflı hale gelmesini, uzmanlaşmasını hızlandırması temelinde algı-larız.

Burjuvazi ise sadece ve sadece daha fazla kazanmanın mücadelesini yürüttüğünden, rekabet deyince altetme, ezme, sindirme ve sömürmeyi anlar.

Dolayısıyla, kulağa hoş gelen "**serbest rekabet**" sözcükleri de kapitalist rejimde, orta halli ya da küçük işletmelerin, büyük işletmeler tarafından yutulması veya yok edilmesi, pazarda tekelleşmenin olması şeklindedir. Zira, serbestçe rekabet etmek, gücünün zayıfı yutması demektir ve emperyalizmde serbest rekabet sisteminin ürünüdür.

Bazılarını çökerten, bazılarını da zenginleştiren serbest rekabetin sonu, üretimin yoğunlaşmasına üretimin yüzlerce ve binlerce işçi çalıştıran en büyük işletmelerde toplanmasına varır. **Üretim yoğunlaşması gelişmelerin belirli bir aşamasında tekeli doğurur.** Yoğunlaşma emperyalist aşamada en uç noktaya varır.

Üretim yoğunlaşmasına paralel olarak sermayenin merkezileşmesi izlenir. Yani, bir çok sermayenin "birleşerek" tek sermaye olarak çıkmasıdır. Bu da ya anlaşma yolu ile ya hisse senetleriyle kurulan şirketler yolu ile ya da zorla olur. Tabi ki zorla olması "serbest rekabetin" doğasından kaynaklıdır. Yani rekabet savaşımı sırasında küçük kapitalist işletmeleri yıkıp yutması ile olabilir.

Rekabet, her kapitalisti, büyük kapitalistlerin belirlediği ürünlerin fiyatına uymaya zorlar. Küçük kapitalistler rekabete dayanamazlar ve yıkılıp giderler.

Büyük işletmeler ise rekabet savaşımında, birbirini yenmekte zorluk çekerler. Bu koşullar altında, büyük kapitalistler, sürüm alanlarını, hammadde kaynaklarını paylaşmak, tek tek fiyatlar saptamak vb. amacıyla zorunluluktan dolayı zaman zaman anlaşmaya giderler.

Tekel; şu ya da bu ürünlerden en büyük bir bölümünün üretimini ya da pazarını ellerinde toplayan kapitalistlerin anlaşma ya da gruplaşmalarıdır. Bu gruplaşmaların şekilleri ne olursa olsun, hepsi de tek ve aynı amacı güderler: En fazla kârı elde etmek.

Burjuvazinin ideologları, tekellerin her türlü rekabeti kaldırdığını iddia ediyorlar. Fakat tekeller yaratan zaten rekabettir ve rekabetle varolurlar. Ancak yeni olan serbest rekabet değil, tekeller arasındaki azgınlık rekabettir.

Dolayısıyla kapitalist sistemde tekelleşmenin olmaması doğasına aykırıdır. Zira rekabet varolduğu sürece, gideceği yerde tekelleşmez. Buradan hareketle, geçtiğimiz dönemde yasallaştırılan "özelleştirme yasası"na konulan ek maddelerle tekelleşmenin önüne geçildiği açıklandı. Herşeyde olduğu gibi bunda da çirkefçe yalan söylüyorlar. Çünkü kendileride biliyorlar ki tekelleşmenin önüne ancak rejim altilerle geçilebilir.

Serbest rekabetten doğan tekel, serbest rekabeti ortadan kaldırmır. Tekeller egemenliğindeki rekabet, özellikle azgın ve soyguncu bir nitelik alır. Hasımını ezme için, her türlü hileye, şantaja, mali tertiplere, şiddete başvurmaktan kaçınmaz.

Engels'e göre "rekabet modern burjuva toplumunda, insanları birbirine saldırtan dörtbaşı mamur bir savaşın ifadesidir."

Benerci kendini niçin öldürdü?

Daha önce sürmüştü kurşunu namlu-ya Benerci; "kalbi hudut haricinde." Ve sonra... Sonrası, "kötü edebiyat yapılmasına yaramayacak kadar sade, alelade!"... Üstadın bir sözünü hatırladı: "BOŞ GECELERİNİ DEĞİL, BOYDAN BOYA ÖMRÜNÜ VER İNKILABA..."

Yalnız Benerci ve "kendi içinin içinden" Somadeva'nın görebildiği hasretle uzanan en yakın kolların, "en büyük, en iyi, en sevgili, kahreden ve yaratan Kalküta'nın fırlattığı taşlara"; "kara gömleklili bir İtalyan faşistin bile duyması arzulanmayan azaba" rağmen, namludan çıkarmıştı kurşunu, "dehşetli güzel günlere saklamak üzere"... Benerci kendini niçin öldürdü?

"Emperyalizm aleyhine yazılan ve emperyalizmi temellerinden yıkmak için nefislerini feda edenlerden bahseden bu kitap", kavgaya baş koymanın anlamı üzerine derinlemesine düşündürüyor; "devri-me boydan boya ömrünü verenlerden" sözeden tüm kitaplar gibi...

- Saat kaç?
- Altı buçuk.
- Ala... Dinle. Ferdin tarihteki rolü malum. Akışın istikametini değiştiremez. Yalnız tempoyu hızlaştırabilir, yavaşlatılabilir. İşte o kadar. Tarihte fert denilen nesne, keyfiyetin değil kemiyetin üstünde tesir edicidir. Bütün bunlar senin için, benim için, bizim için bilinen şeylerdir.
- Doğru.
- Öyleyse, bunu şimdi benim şahsıma tatbik edelim.

... Ellerim lüzumundan fazla titriyor. Akıntıda dümen tutamayacak bir hale geldiler. Akışın temposunu hızlandırmak nerde? Onu yavaşlatmam muhtemeldir. İstemedim, irademim dışında, yanlış adımlar atacağım. Biliyorum, hareket belki beni altı ay sonra, bir sene sonra bir safa gibi fırlatacaktır. Fakat o beni fırlatıp atana kadar, ben ona fren olacağım. Halbuki ben kemiyette bile, bir sene değil, bir gün bile, irademim dışında bilerekten ona ihanet edemem. Anlıyor musun? Diyeceksin ki, yanılmayan yalnız tembellerdir, budalalardır. İş yapan, yürüyen adam yanılır. Mesele yanlışın idrakindedir. Fakat, ya bu yanılma nesnesi katarın başında yürüyen adam için kaide haline gelirse. Ve o adam katarın başında gidemeyeceğini bildiği halde, yerinde durmak için bir saniye olsun ısrar ederse. Bu bir ihanet değil midir? Ben bir saniye olsun, ihanet

edemem. Bu benim uzviyetimde yok... Benerci yine durdu. Sonra birden bire gülerek...

- Hem ben bu meseleyi arkadaşlarla konuştum. Hallettik. Sana halletmek düşer, dedi. Sen saate bak, kaç?

Devrim ve karşı-devrim, kavga ve ihanet arasındaki sınır öylesine kalın ve net ki, tarihteki rolünün bilincine varan ve artık özgürlüğü, büyük akışa uyum ve onu, nesnellikle kuşatılmış iradesiyle hızlandırma yükümlülüğüne zincirlenmiş insan için, tüm kayramlar yeni baştan buluyor anlamını... Ölüm, bir coşkuyla koşulan ya da yaşananın dayanılmazlığı karşısında bir kurtarıcı gibi kollarını açmışken, "üstü kalsın, yeter" deme rahatlığını teperek, yenilen/alt edilen oluyor. Ve anlam derinleştiğiçe, sınırlar netleştiğiçe, kendiliğinden olandan "daha hayret verici, daha kudretli, daha esrarlı ve kocaman" yükseliyor insan...

Rusça'da "özgürlük" ve "irade" aynı kelime ile ifade ediliyormuş. Hayatı kavramada ne büyük bir kolaylık bu! İster istemez "ne kadar özgürüz?" sorusunu "hayat karşısında ne kadar iradiyiz?" biçimiyle sormak geliyor insanın içinden. Ölüm ve yaşam arasındaki çelişki, doğanın devindiricisi ve özgür/iradi olabilmek, her somutta bu ikisinden, tarihi ileriye taşıyacak olanı seçerek hakim hale getirmek demek. Akışın önünde duranı, onu yavaşlatanı, çürüten, eskiyeni ÖLDÜRMEK; yeni, doğruyu, güzeli büyütme, üretme, YAŞATMAK.

Öyleyse, "kavgaya baş koydum" demek, "kahpe bir kurşun tenime değdiğinde ölmeyi göze alıyorum"un çok çok ötesinde. Gerektiğinde ölümü alt etmek, gerektiğinde ölmek ve hatta "topraktan ışık" gibi bol, renkli ve ılık bir yaz sabahının ışıkları gözlüklerinde pırl pırl yanarken, fazla uzatmadan, gerektiği gibi "kendini öldürmek" demek.

Bünyemizin, akışa karşı duran, onu yavaşlatan yanlarına karşı ne kadar acımasız? Ne kadar kendimizi öldürüyoruz?

Dönüşmenin ilk adımı, bünyemizde yaşamayı/gelişmesi gerekenle, ölmesi gerekeni doğru tespit etmek. Eğer yeterince soru sorma cesaretimiz varsa, genel olarak bu sorulara doğru yanıt verebilecek yeterlilikteyiz hepimiz. Ve iş öldürebilecek kadar "acımasız" olmaya; yaşatmak, büyütme için emek vermeye kalıyor o zaman. Kendi kendimize karşı yeterince "acımasız" olabilmek, çirkinliklerimizden

yeterince nefret etmemize bağlı, yani çizgiyi kalın çizmeye; ve emek verdikçe daha çok bağlanacağız güzele... Feda ruhu, böyle gelişecek.

"Yeni insan", "komünist kişilik" dediğimizde-eksik ya da yüzeysel-doğru şeyler şekilleniyor kafamızda. Peki kendi kendimizi ne kadar tanıyoruz? Omuz omuza savaştığımız yoldaşımıza ne kadar yardımcı oluyoruz kendisini tanımada? Ne kadar eleştiriyoruz? Yeni demokrat gençler, yeni insana kendiliğinden evrilmeyecek; tam tersine, yeni insan olma yolundaki bilinçli çaba, kendiliğindenliğin kabuğunu kırdıkça yeni insanın bilinci yaratılacak.

"Hareketsizlik, karamsarlık, uyuşukluk ve durumundan hoşnut olma gibi şeyler yanlıştır. Yanlıştır, çünkü bunlar ne son bir milyon yıllık toplumsal gelişmenin tarihi gerçeklerine uymaktadır, ne de .. doğanın bugüne kadar bilinen tarihi gerçeklerine" diyor Mao. Yeni yaratılacak, genç olmanın hakkını vermeliyiz; kafamızla, yüreğimizle, bedenimizle sürekli hareket halinde olmak. Dar pratik içinde koşturmak, kısır döngüler yaratmak; tam da "akışa karşı durmanın" somutumuzdaki ifadesi. Pratiğe anlam veren bilinç unsurudur. Pratiği sürekli sürekli sorgulayan kafalar olmadıkça eller iş üretmez. Gerçek anlamda sorgulayabilmek için amaç net olmalı; bayrağımızda "komünizm" yazdığını her an hatırlayalım ve kendimizi değerlendirirken varacağımız hedefe olan uzaklıktan başka bir kıstas tanımayalım. Eğer kendimizi dün ile kıyaslıyorsak, farklı örgütlerle ya da P'nin başka alanlarına bakarak değerlendirmeler yapmaya başlıyorsak; "durumumuzdan hoşnut olma" psikolojisi yerleşiyorsa; iktidara alternatif değil muhalefet, "üçken beş olan, gelişmeye çalışan bir örgüt" ruhuyla hareket ediyorsak kendiliğindenliğin bir çizgi olarak oturmasının zemini yaratık demektir.

Birey olarak ayaklarımızın üzerinde durmadıkça, kolektife pek bir şey katabamayız. Her birimiz, yarın "katarın başında" gitmeyi koymalı önüne, bunun sorumluluğuyla yargılanmalıyız kendimizi. Çünkü komünist olmanın, komünist partisinin parçası olmanın yüklediği misyon budur. Bu elbette bir süreç gerektiriyor ama sorun hata yapmak değil, hatalarımız karşısında takındığımız tavrı. İşte Benerci'den öğreneceğimiz de bu ve bunu yaşama uyguladığımız ölçüde "onun kanlı delik şakağına dokunmaya" hak kazanacak ellerimiz.

Üçüncü kısım Birinci ve Sonuncu Bap

Gözüme altın bir damla gibi
akan
yıldızın ışığı
ilk önce
boşlukta

deldiği zaman karanlığı,
toprakta göğe bakan
bir tek göz bile yoktu...

Yıldızlar ihtiyarlılar
toprak çocuktu.
Yıldızlar bizden uzaktır
ama ne kadar uzak
ne kadar uzak...

Yıldızların arasında
toprağımız ufaktır
ama ne kadar ufak
ne kadar ufak...

Ve Asya ki
toprakta beşte birdir.
Ve Asya'da

bir memleketir Hindistan,
Kalküta Hindistan'da bir
şehirdir,

Benerci Kalküta'da bir insan...
Ve ben

haber veriyorum ki size:
Hindistan'ın
Kalküta şehrinde bir insanın
yolu üstünde durdular.

Yürüyen bir insanı
zincire vurdular...
Ve ben

tenezzül edip
başımı ışıklı
boşluklara kaldırmıyorum.

Yıldızlar uzakmış
toprak ufakmış
umrumda değil,
aldırmıyorum...

Bilmüş olun ki, benim için
daha hayret verici
daha kudretli

daha esrarlı ve kocamandır:
yolu üstünde durulan
zincire vurulan
İNSAN...

N. HİKMET

İzmir Mezopotamya Kültür Merkezi'ne polis baskını

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir polislerinin Kürt halkının kültürünü geliştirmek ve yaygınlaştırmak amacıyla kurulmuş olan kültür ve sanat merkezleri üzerine saldırıları devam ediyor.

Önce ASya Kültür Sanat Merkezi'ni basarak kapattı. 1 Aralık'ta ise İzmir polisi Mezopotamya Kültür Merkezi'ni basarak çalışanlarını gözaltına alırken, içerdeki bütün eşyaları kırıp talan etmiş durumda.

Halkın Demokrasi Partisi İzmir İl Başkanlığı ve İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi konuyla ilgili birer basın

Muzaffer Oruçoğlu'na ve Bakış'a dair

Okurlarımız gelişmeleri yakından biliyor. Önceki sayılarımızda yayınladığımız yazı ve açıklamalarda, yazarla gazete arasındaki ilişki konusunu okurların bilgisi dahilinde tartıştık.

Biz M. Oruçoğlu'nun, yazıları, bilmem kime hizmet ettiği gibi samimiyetsiz bir gerekçeye sahip değiliz. (Partizan Şeş'inin, zaten M. Oruçoğlu'nun Özgür Gelecek'te yazdığı süreçte yazılarını yayınlamaya başladığı gerçeği orta yerdedir.) Ya da niçin farklı bir fikre sahip olduğu sıkıntısı da bizim değildir. Biz hak-hukuk ve yöntem sorunu üzerinde duruyoruz.

Yaptığımız açık tartışmadan da anlaşıldığı gibi, yöntem konusunda ve bu yanlış yöntemde ısrar noktasında M. Oruçoğlu-

lu'ndan istediğimiz özelleştiriy'e hâlâ bir yanıt alamamış değiliz. Bu noktada tutarlı bir özelleştirme sorunu çözücü olacaktı, ancak yapılmayınca yanlış bir rotada yürümek mümkün değildir. "Ben yazar yollarım isterseniz yayınlar, isterseniz yayınlamazsınız" yaklaşımı ise zaten düzenli bir köşe için uygun bir tarz değildir.

Gazetemize yolladığı yazıları kuşkusuz yine değerlendireceğiz, ancak bu açıktır ki düzenli bir köşe açılması yöntemine uyan bir ilişki değildir. Bu nedenle Oruçoğlu'nun yazdığı "Bakış" köşesinin sürmesinin olanağı ve anlamı kalmamıştır. Bundan böyle elimize geçecek yazılarını değerlendirecek, uygun bulduğumuzda yayınlayacağız.

Grup Kızılırmak mahkemelik

Haber Merkezi- Egemenlerin, her güzel şeye olduğu gibi türkülerimize olan tahammülsüzlüğü her geçen gün kendisini daha da hissettiriyor.

Bir çok devrimci- demokrat sanatçı yapmış olduğu müzikten ve söylediği türkülerden dolayı TC mahkemelerinde yargılandı, yargılanıyor.

En son, Grup Kızılırmak'ın solisti İlkay Akkaya Adıyaman'da düzenlenen bir konserde söylediği türkülerden dolayı "bölücülük" yaptığı gerekçesiyle mahkemelik oldu.

Aynı şekilde grubun gitaristi Tunçay Akdoğan'da konserde "Özgür günlere doğru" dediği için yargılanıyor.

İlkay Akkaya'nın avukatı Muharrem Çöpür, grubun bir kaç kasetinin bulunduğunu bu kasetler üzerinde yasaklama olmadığını, dava konusu edilen konsere söylenen türkülerin bu kasetlerden seçildiğini söyleyerek, egemenlerin kendi yasalarına uyma ve uygulama noktasındaki çelişkiyi ortaya koydu.

DUZELTME

Geçen sayımızda gazete- yazar ilişkisi başlıklı yazımızda koyduğumuz tarihin doğrusu 14-11-1994 olması gerekirken yanlışlıkla 14-1-1994 yazılmıştır.

Ateşe karşı ateş, Partizan'da birleş!

Çoşkular ve sevinçler, heyecanlar ve umutlar ve bütün satır aralarına gizlenmiş ihtilal oyunları, azdırılan ateşin kızgınlığında aydınlanırlar.

Kolkola girilir fabrika önlerinde, omuz başına bir inançlı omuz yaslanır; yollar çatlar ayak seslerinden, partizan güllü açar, dünya aydınlanır.

Toprak, kızıla doğru döner bozkırlarda. Ekinler, kurtarılmış hasat günlerinin bereketiyle bütün bir ömrü sorgular. Çar'lar saltanatı, modern zamanın en üst boyuttaki parti kurumunun o akıllara durgunluk veren örgütlenişi ile yerle

bir edilir.

Ağır ağır, yavaş yavaş,ilmek ilmek dokunur partizan kilimleri. Ölünür, yenilir, umut aşağılara çekilir, küçülür ateşin boyu bir küçük göz kalır bir avuçta.

O göz, o elde yanar içten, el yanar, yürek yanar; savrulur kupkuru dağlara. Ateş! daha çok ateş! diye boyun damarları patlarcasına bağırır bir ülkenin ortasına düşer. Bir ülke yanar. Bir halkın kucağında büyür, elden ele beslenir Ateş.

Bütün silahların ucu göğsümüze döner. Sırtımızda tank paletlerinin derin izleri kalır. Onur, soluksuz hücrelerin de-

mir parmaklıklarını eritir. Mart gecesi kuşları Metris'ten uçar bir gece, özgürleşir. Ateş, kanla beslenir.

Yeraltının sonsuz güzelliklerinde hücre hücre partizan günlerinin aşkı yaşanır. Proleteryanın bakışlarında özgür geleceğin ışıklı yolu şifrelidir. Aşk, dolu dizgin isyanlardır. İsyân, ateştir.

İklimler iklimlere düşer, günler günler. Dünkünden daha cesur bir tavırla meydanlara taşar partizan. Yürüyüşlerin önünde gerillaya selama durur. İlgallerin içinde bütün "bir"leri ikiye böler. Uç bela'nın üstüne üstüne elde ateş, elde

namlusu kinli bir silahla yürür.

Yüzyıllık ağır uykunun yükünü atar sırtından toprak kokulu eller. Gözlerini, partizanın büyümlü gözlerine döner. Elini, eline değer; can kırığı bakışlardaki müddeleri sever. Öper ateşi. Yanan dudaklarında aşkın güzelliğini bulur. Ardında bütün gönençli dağlar, kentlere doğru bir koşu başlar.

Zincirler kırılır. Sınırlar aşılır. Partizan ateşi kentlere de düşer.

Bir gerilla güler kentin kapısında, bir halk güler, bir ülke ...

Bir devrim güler...

T.C'nin ipliği pazarda

Paris'te bir pazar. Beşiktaş ya da Kadıköy pazarlarından biraz daha farklı. Daha ucuz ve çeşnili.

Muz, portakal, patlıcan, biber, balık, çiçek, nane, maydanoz, marul tezgahlarının yanında birdenbire kitapçık ve broşürlerle dolu bir tezgah ve tezgahın hemen ardında, Fransızlara özgü kibar ve şık giyimleriyle orta yaşlarda üç Fransız kadını, önlerenden geçen Arap, Zenci, İspanyol, Portekiz, Fransız, Asyalı, Latin Amerika kökenli halktan kalabalığa ellerindeki broşürleri göstererek kampanyalarına katılmalarını davet ediyor.

Broşürün kapağında italik harflerle yazılı Turquie (Türkiye) sözcüğü hemen dikkatimizi çektir.

Türk olmanın içgüdüleriyle yaklaşmış sorduk, bilgi vermelelerini istedik.

Saçlarında beyazlar oldukça belirgin yaşlıca olanı, bize kitap ve broşürleri uzatarak, Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü) adına Türkiye üzerine yürüttükleri kampanya

kapsamında, Türkiye'de insan hakları ihlalleri, siyasal cinayetler, işkence ve kaybolmaları şiddetle kınayan yazılı metinlerini, T.C Başbakanlığı'na hitaben yazılmış mektubu göstererek imzalamamızı, kampanyalarına katılmamızı önerdi.

Şaşkınlığımızı gizlemek mümkün değil. Aksanımız ve bozuk Fransızcamızdan yabancı olduğumuzu anlayıp neleri olduğumuzu soruyor.

Türk olduğumuzu söyleyince, bu kez şaşırmanın sırası onda. Kampanyanın bütün Paris pazarlarında sürdürüldüğünü umutlu sonuçlar beklediklerini, ancak Türkiye'nin insan hakları ihlallerinde birinci sırada olduğunu biraz sıkılarak bize anlatıyor.

Bir parça kızarıyoruz. Kırmızı biber, patlıcan sandıklarının yanbaşımda, ülkemizin utancı kitapçık ve broşürlere dönük bakışlarımızla.

Pazar yerinden ayrılırken ülkemiz gerçekleri balık misali pazara çıkmış, uzun zahmetli yolculuğunu sürdürüyor.

Paris 09.12.1994

İBRAHİM KAYPAĞKAYA kartpostalları çıktı!

Bürolarımızdan
temin edebilirsiniz.

Mücadele dolu yeni bir yıla merhaba!

1995 yılı takvimi çıktı!

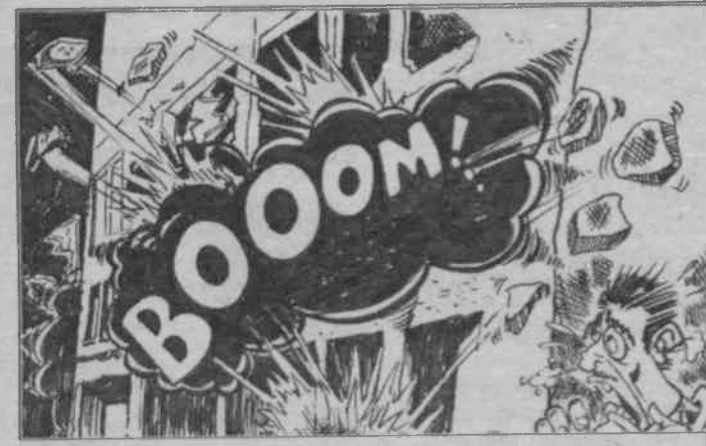

Bürolarımızdan temin edebilirsiniz.

ÇİZGİLERLE

MANUEL TEKİN

Değinmeler

Ali D.Kardeş

Ülke bombalanıyor

Özgür Ülke gazetesinin merkez binası, Çagaloğlu'ndaki bürosu ve Ankara bürosu bombalandı. Bombalamada Ersin Yıldız ağır yaralananlardandı. Onlarca yaralıyla birlikte hastaneye kaldırılan Ersin, doktor müdahalesiyle iyileştirilebilecekken, polis müdahalesiyle öldürüldü. Sirtına saplanan cam parçaları; polis sirt üstü yatırtıp, "gözetim" alma girişimi sonucu, bir güzel insanı candan etti.

Bombalama olayında suçlu kendini gizlemedi.

Onlar bu olayda da pişkin, arsız ve namussuzdular. Olayı tertipleyenler, olayı "kınayanlar" oldular! "Provakasyonlara kapılmayın" diye halka mesaj sundular! Tüm basın; olayı ne yazık ki pişkinlerin ağzından sundu. Hürriyet, Milliyet, Sabah gibi "büyük" basın burununu dibindeki olayı göremedi, manşetlik olayı iç sayfalarda verdiler!

Eh, bunca bomba sesinden sonra ölü uykusundan uyananlar da olmadı değil!.. Uyanıklıklar devam edecek mi bilinmez? Sevgili "aydınlarımız", "sanatçılarımız"!

Biz olaya dönelim: Bombanın etkisiyle çıkan yangında, kullanılan tüm teknik donanım da yandıktan gazete çıkamaz duruma geldi. Bombayı atanlar hep bunu planlamıştı. Ancak; gazete çıkıyor. Devrimci dayanışmanın gücüyle hem de...

Tüm sosyalist dergiler elbirliğiyle "Özgür Ülke"nin yayınlanmasında çaba sarfediyor, fedakarlıklarda bulunuyor.

Bombalamanın suçlusu bunu hazmedemedi ve saldırıya devam etti. Yangın yerinde haber takip eden gazetecilerden özellikle Özgür Ülke muhabirleri gözaltına alınmaya çalışıldı. O gün gazeteden gözaltına alınanlar da oldu.

Gazetenin çıkması için canla başla çalışan emekçilere destek ziyaretine gelenler de polisi "gardiği" için tehditlerden nasibini aldılar. Gazeteyi ziyaret edenler polis tarafından aranarak; gazete "korunmuş" oldu?!

Sonuçta, gazete çıkmayı engellenenler; ne yaparlarsa yaparsınlar gazete çıktı...

Emeği geçenlere yürekten selam.

Gazeteciliğin özü devrimcidir. Yıllardır bunu gizlemek için çırpınıp durdu sömürenin düzeni.. Ancak; eninde sonunda gerçeğin bilinmesinde emekçiden yana gazetelerin öne geçişine tanık olacak insanlık. Bu açıdan; halka tek satır da olsa "gerçek" gösterebilen gazeteleri -daha çok gazetecileri- önemsiyorum. Çünkü hakim sınıfının anlayışı "gerçekten" korkar. Halkın bilgi sahibi olmasından, düzenini altüst etmesinden korkar... Bu nedenle özellikle günlük gazetelerde kendilerine aykırı görüşe yer vermez, verdirmez. Bu tarz görüşler için çıkan; Özgür Gündem, Aydınlık, Özgür Ülke gibi gazeteleri de yasaklamanın, yaşamını önlemenin yolunu arar, durur...

Ama güneş balçıkla sivanmaz...

Hataları, eksikleri bir yana emekçi sınıflardan yana yayınlanan bu günlük gazeteler güneşin aydınlığını gösterdiği sürece yanında olmalı, destek verilmelidir.

Bombalanan "Özgür Ülke"nin yanındayız.

Bombalanan ülkenin yanındayız.

KONUŞAN FOTOĞRAFLAR

"Tören" le kına yakıldı!!....

- İt Sürüleri Haber Ajansı- Özgür Ülke isimli yurtsever gazetesinin namussuzca bombalanmasından sonra bir takım it sürüsünün ve eniklerinin, yaptıkları "tören"le "uygun" yerlerine "Hint Kınası" yakıldıkları öğrenilmiştir.

Edinilen bilgilere göre, başta Ankara'nın Çankaya, Bakanlıklar ve Kızılay semtlerindeki yerlere, kan gölü olan yurdumuzun çeşitli yörelerinde "Çiftliğin Zoraki Sahipleri" (!) ne atılan kemiklerle ve ısırıkları insanların akan kanlarıyla beslenen konsolos köpekleri, Bögürtü ve Uluma Orkestrası eşliğinde yapılan ve özü, panik ve zavallık olan bir "tören"le kına yakmışlardır. Bombalanan yurtsever gazetesinin diğer vahşetlerde olduğu gibi, failinin fena halde "meçhul" (!) olması yüzünden bir türlü bulunamaması (!), o bu konsolos köpeklerinin sevinç ulumalarına ve kuyruk sallamalarına neden olmuş ve bu da dikkati bilinen bir noktaya çekmişti. Bunun üzerine, konuyla ilgili olarak görüşleri alınan "kahyalar"ın ve TKP(ML)'nin cevabı şöyle:
Gen. Kasım Paşadayısı:

N'aapalım ulan! Hadi ikile burdan, yaylan!

Sönmez kökükuru: Özgür Ülke'nin bombalandığını daha yeni, sizden duydum.

Mehmet Zağar: Münferit mi ne diyorsunuz, işte ondan; ama çok olağan...

Süleyman Çobanköpeği: Binaaneyleh bana "Gazeteyi devlet bombaladı" dedirtemezsiniz.

Tansu Ciltkanserisi: (Sevinecek) Ay hakketten mi, ay inanasım gelmiyo!

Nahit Kapıku: Cık... Cık! Ne ayıp şey!

TKP(ML) KÖK'nden bir yetkili: Hiçbir şeyi unutmadığımız için hesap sorduk soracağız! Kızıldumuz TIKKO, bütün it yuvalarını dağıtmaya devam edecek!

Öte yandan, Veteriner Fakültesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Bilgin Gerçekçi'nin açıkladığı gerçeklere göre, it sürüleri, nişadırı kına sandıkları, esasında "uygun" yerlerine nişadır sürdükleri belirtilmiştir.

Pardon

— Özgür Ülke toplatıldı
H Bombalamak yetmeyince...

— Bombalar, Mumcu'yu katledenle aynı tür
H Zaten bombalayanlar da "aynı tür."

— Güreş: Ordu, en çağdaş kurum
H "Çağdaş" (!) katliamlarından belli.

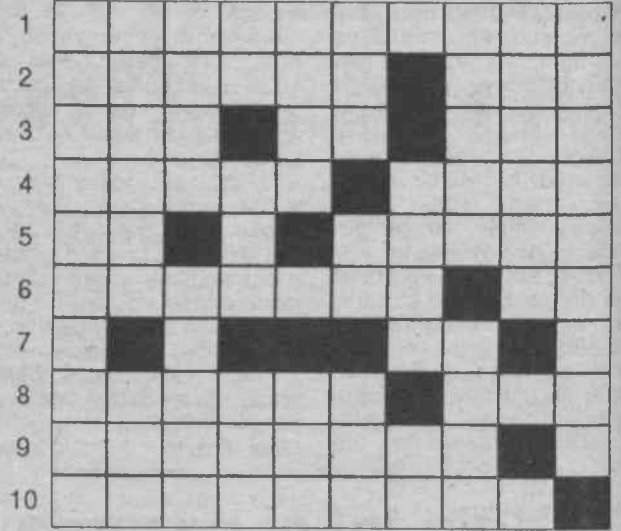
— Köylüoğlu, Meksika'da görgüsünü artırdı.
H Soylediğimiz zaman kimse inanmamıştı.

— RP kapatılabilir
H Canım kapatılsa nee, kapatılmasa ne...

— Almanya'da doğanlar Alman vatandaşı olsun
H Anladık! Kürdistan'da doğanlar niye "Türk" oluyor, burayı anlayamadık (!)...

BULMACA

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

SOLDAN SAĞA

1- Bilgi teorisindeki sansüalizm ile etik'teki hadonizmi birleştiren; hedonizmi yaşamın en yüce amacı olarak görmekte birlikte, insanın kendisini en büyük nimet olan "entelektüel zevk"e vermesi gerektiğini ileri süren; ama yazıları kaybolan, Kynunu (hedonizm) okulunun kurucusu ve Sokrates'in öğrencisi olan İ.Ö. 435-355 yılları arasında yaşamış filozofun ismi. 2- Modern matematiksel mantığın gelişimine önemli katkılarda bulunmuş, ilişkiler mantığını geliştirerek mantık sembollerini dilini mükemmelleştirmiştir. Ona göre felsefenin konusu doğa bilimleridir, görevi ise, doğa bilimlerinin ilke ve kavramlarını açıklamak ve analiz etmektir, özü ise mantıktır. Bilgi teorisinde Agnostik olan, materyalist bilgi teorisini reddederek yerine şüpheciyi koyan 1872-1970 yılları arasında yaşamış Bertrand ünadlı İngiliz filozof ve mantığın soyadı. Büyüklük, ileri gelenler. 3- Kızıl Siyasi İktidar'ın kısa yazılışı-Bir nota- Kolay olmayan. 4- Hal-kimizin "başlıca" yiyeceği- Ters, T. Kürdistan'nda bir bölge adı. 5- Bir nota- Ters, sosyal bilincin ve insan aktivitesinin, realiteyi artistik imajlar biçiminde yansıtan ve dünyayı estetiksel tarzda kavrama ve temsil etmenin en önemli araçlarından biri olan spesifik forum. 6- Bir canlının kendisi yaşamına son vermesi- Televizyon'un kısa yazılışı. 7- Bağışlama. 8- Tufeyli-Üst'ün tersi. 9- Genelde varlığın, varlık olarak, varlığın doktrini ve bu anlamıyla da, metafizik ile eşdeğerli olup bir spekülasyon ve tümel varlık belirlemeleri sistemi olan, Marksizm-öncesi felsefede "Birinci Felsefe". 10- Kapitalist üretim

sistemini yıkılması ve proletarya iktidarının kurulmasıyla; Devlet ve Kamu mülkiyeti olmak üzere, iki mülkiyet biçimi üzerinde kurulan ve başlıca sloganı "Herkesin kendi yeteneğine ve kendi emeğine göre" olan sosyal sistem.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1- II. Akademia'nın (ki özelliği, Platon'un fikirlerinden, şüpheciğe geçiş) kurucularından olup, etik'te, ruh sü-künü durumuna indirgediği Platon'un coşkunluk teorisini değişik bir şekilde yorumlayan (i.Ö. 315-241) eski Yunanlı filozofun adı. 2- Sosyal eşitsizlikten kurtulmanın yolunun, halkın eğitilmesi ve ahlaki yetiştirilmesinde olduğunu söyleyen, ve ataerkil zanaatçı üretimi yeniden diriltmeye çalışan Oxford Üniversitesi profesörlerinden (1819-1900) John ünadlı İngiliz estetsiyen ve eleştirmenin soyadı. 3- Ad-Tersi, bazı yarışmalarda "çıkış, başlangıç" anlamında kullanılan İngilizce sözcük. 4- Nazi hücum kitabı-İlavesi-Tersi, gidilen yer, güzergah. 5- Ayrılış, bırakış-Karışık renkli. 6- Bir bağlaç-Uzaklık ifade eder-Bir organımız. 7- Tartılacak malzemenin kap ağırlığı-Bir hece. 8- Bir kumaş türü-Yatırılan veya verilen paraya eklenen zam. 9- Bir süreç, bir aksiyon, ya da bir işlemi, insanın doğrudan iştiraki olmaksızın inşa eden teknik bir cihaz. 10- "Vedalar" dönüş" ve eski Aryan dininin diriltilmesini vaaz eden ve reformcu bir Hint dermeği olan Samaj'i kuran; putperestliğe, politeizme vs. ya karşı çıkan Dayamanda Mulşankar (1824-1883) Takma isimli Hintli idealist filozofun adı.

SOLDAN SAĞA

1) BUTAVADA, 2) İLAHİYAT, 3) LUÇ-TEMAŞA, 4) İS- MATA- AD, 5) GEL-REKE, 6) ÇIRKIN-SOM, 7) ADI- ZOM- LI, 8) LE- AMÇA- MA, 9) TALU- ALMA 10) İLUT- BELKI

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) BİLİNÇALTII, 2) ULUS- IDEAL, 3) TAÇ-GRI-LI, 4) AH-MEK-AIT, 5) VITALİZM, 6) AYET- NO-CAB, 7) DAMAR- MALE, 8) ATA- ES- ML, 9) ŞOKOLMAK, 10) AKADEMIA

SÖZÜN ÖZÜ

Manuel TEKİN

Şanssız (!) çocuk

Özgür Ülke-gazetesinin geçtiği bir habere göre 14 yaşındaki bir erkek çocuk, İngiltere'nin West Yorkshire kentindeki bir kasabanın yaptığı hirsizliklerle altını üstüne getirerek bazı firmaların kasabadan ayrılmasına neden olmuş ve 130 defa suçlu bulunarak 88 defa tutuklanmış.

Bu çocuk Türkiye'de fakir bir

ailenin çocuğu olsaydı; eğer birinci tutuklanmasında "kaybolmamışsa", ikinci tutuklanmasında kesinlikle "kaybolacağı" için, üçüncü defa asla tutuklanmazdı.

Yok bu çocuk Türkiye'de zengin bir ailenin çocuğu olsaydı var ya, "imanıma" tam da TC. yöneticiliği için biçilmiş kaftandı.

Delikanlıca (!)

TC'nin hangi yetkilisi olursa olsun, konuşmalarında, yazışmalarında, açıklamalarında, hiç gereği yoksa da, allem edip, kalem edip bunların anısına mutlaka "delikanlılığı" sokuşturuyor. Yaptığı bütün işleri; ekonomiyi, siyaseti, sanatı, katliamları, vd. v.d. hep "delikanlıca (!) yapıyor. İşte biz de bunlardan yola çıkarak TC'nin "delikanlı" (!) bir devlet

olduğuna karar verdiğimizden 2 soruya cevap isteyeceğiz:

1- Devrimci Ayhan Uzala'yı neden gözaltına aldınız, şimdi nerede?

2- Özgür Ülke gazetesinin bombalanması emrini verenler ve uygulayanlar kimlerdir?

Hadi "Delikanlı" (!) ve "erkek" (!) TC; öster "delikanlılığını" !..

Yeni tipte insan olma ve yoldaşlık ilişkisi üzerine

Ben kimim, beni diğer sıradan insanlardan ayıran, beni onlardan farklı kılan benim ne? Ya şu karşımda duran insan kim, onunla aramdaki bağın gücü nereden geliyor, neden onu en yakınım en güvendiğim olarak görüyorum? Bu soruları kestirme bir cevap olarak; çünkü ben bir komünistim, çünkü o bir komünisttir, ve bizim diğer tüm insanlardan farkımız komünist kişiliğimizdir diyebiliriz. Oysa en büyük erdemlilikler komünistlerde olduğu gibi, en büyük ihanetler de komünistlik adına yapılmıştır/ yapılıyor. O halde bu iki zıt çelişkinin nasıl bir arada bulunabileceğini de irdelememiz gerekecektir.

Diğer insanların bir birleriyle olan ilişkileriyle kıyaslandığında bizim birbirimizle ilişkilerimiz tabiki çok daha düzeylidir. Bunu göz ardı etmek mümkün değil. Peki ama yeterli midir? Dışımızdaki sıradan bir insanın gözü ile baktığımızda ilişkilerimiz çok sıcak görülecektir, hatta bu görüntü o insanda bir imrenme bir tatlı kıskançlık dahi aratacaktır. Çünkü ilişkinin görünen dış yanı esas olarak görüldüğü gibi olduğundan böyle kabul görüyor. Oysa bu her ha-

lukarda böyle değildir. Yani dış görüntü salt dışımızdaki insanları değil bizi de aldatan bir görüntüdür. İşte burada üzerinde asıl olarak durmamız gereken durum da budur. Yanlışlamaları, diğer bir deyişle yapmacıklığı ortadan kaldırmak. Bunu başara bildiğimizde kendimize işte ancak o zaman gerçekten de komünist sıfatını yakıştırabiliriz, işte ancak o zaman yukardaki soruların cevapları yerli yerine oturmuş olacaktır.

İnsan yaşamını önemle etkileyen, içinden geldiği sınıf karakteridir. Yani hangi sınıftan geldiğimiz çok önemlidir. K. burjuva, köylülük, milli burjuva, büyük burjuva vs. vs.'lerin hepsinin karakteri başlangıçta değilse de sonuçta hep aynı kümede bir araya gelir. Benim köylü olmam, senin k. burjuva olman, onun milli burjuva olması ya da diğerinin büyük burjuva olması nitelik olarak aynıdır. Değişim ve dönüşüm çok sonra meydana gelir. Bu durumda kişi ancak kendi sınıfına ihanet edip kendi sınıfından koparak, onunla tüm bağlarını keserek bir başka sınıfa dahil olur. Ve tabii bu onun bir bütün olarak o sınıfın şekillenmesini üzerinden attığı anlamına gelmez. Zira bu durum tamamen sürece bağlı bir şeydir ki farklı bir sınıfa (proletarya sınıfını kast ediyoruz) geldiğinde ister davranış şekliyle olsun isterse düşünce bazında olsun zaman zaman

eski sınıf karakteri kendini zaf olarak ortaya koyar. Demekki sınıf karakterimizin değişmesi üç şeye bağlıdır: a- kendi sınıfımıza ihanet ederek, ondan koparak, b- sürece bağlı olarak yeni sınıfın (bizim için yeni olan) ideolojisini içimize sindirerek, özümseyerek, c- Bu mücadeleyi içimizde durmaksızın sürdürerek.

Komünist kişiliğin zor elde edilmesinin nedeni de işte budur. Eğer KP'lerde yer alan bireylerin tümü proletarya sınıfından gelmiş olsalardı bu durumda yapılacak olan şey, pek de zor olmayacaktı. Fakat bizim gibi ülkelerde KP'lerde toplum gerçekliğinden dolayı doğal olarak çok az sayıda proleter vardır. Bunun sonucu olarak da KP'lerde farklı bireylerde zaman zaman ortaya çıkan burjuva düşünceler, bunun yansıması olarak da burjuva davranışlar görülür! Ve yine bundandır ki KP'lerde ideolojik hastalıklardan söz ederiz. Bir diğer etkense, içinde yaşadığımız toplumun burjuva feodal bir toplum olmasıdır. O halde kapitalizm var oldukça saf komünist bir kişilikten söz etmemiz mümkün değildir. Hatta sosyalizmde de bundan söz etmek olanaklı değildir. Çünkü sosyalist toplumda her ne kadar kapitalizmi yitirdiğimizi, onu yerle bir ettiğimizi söylesek de birkaç on yılda insanların kafasından burjuva düşünceleri sökmüş olmamız pek de kolay olmayacaktır. Bunun bir eğitim sorunu olduğunu ve KP'ler için olmazsa olmaz kesinlikte uygulanması gereken bir görev olduğunu bize başkan Mao öğretiyor.

Evet! şimdi başlangıçtaki ben kimim sorusu sorununa artık cevap verebiliriz; ben, yeni tipte insan olmak için ileriye adım atmış bir devrimciyim. Karşımdakinin de sorunu aynıdır. Ve ikimizi de diğer tüm sıradan insanlardan ayıran farklılığımızda işte budur. Biz farklı olmak mecburiyetindeyiz. Çünkü bizim dünyayı değiştirme, feodal -kapitalist sistemi yıkmaya ve komünizm denilen altın çağa ulaşmaya gibi çok önemli bir derdimiz var. Bunu yapabilmek içinse önce kendi içimizdeki düşmanı (burjuva feodal düşünceleri) öldürmeliyiz. İlk adım bu olmalı. İkinci adımsa kendisine yoldaş diyebildiğimiz ya da diyebileceğimiz insanın kendi içindeki düşmanı öldürmesine yardımcı olmaktır. Devrimi tek başımıza yapamayacağımıza göre başkaca seçeneğimiz yoktur.

Yoldaşlarla beni birbirimize bağlayan güç, devrimdir, komünizm, ülküdür. Bu üç şey çıkarılmaz bir bütündür.

benle onun arasında hiçbir bağlayıcılık -insan olmanın ötesinde kalmayacaktır. O halde benim yoldaşım olan ilişkimin diğer tüm sıradan insanlarla olan ilişkisinden bir ayrıcalığı olacaktır, olmak zorundadır. Anne, baba, kardeş akraba ilişkileri yoldaşlık ilişkisinden çok sonra gelir, gelmelidir. Bunu uygulamadaki başarımız yoldaşlık ilişkimizdeki kıstas olacaktır.

En yüce erdemlilikler komünistlerde vardır diyoruz, neden? Çünkü bizim ilişkilerimiz proletarya sınıfının çıkarları üzerine kuruludur. Her davranışımız, her tavrimiz proletaryanın çıkarlarına hizmet etmek zorundadır. Yoldaşlarımızla olan ilişkilerimizde de ölçü bu olmalıdır. Ve işte erdemlilik bu anlamda değer kazanır. Çünkü erdem soyut bir kavram değildir, somuttur. Mesele parti ve devrimse eğer devrimci fedakarlığın sınırı da tartışılmaz, sınırsızdır. Bunu kimin için yapacağız? Yoldaşımız için. O en güvendiğimiz, en bağlı olduğumuz ve uğruna canımızı vermekten kaçınmadığımız insan olan yoldaşımız için; yani örgütümüzün insanı için, partimiz için.

Sınıf düşmanlarımıza karşı ne kadar çok sabırlıyız aslında, öyle değil mi? Çünkü sınıf savaşımı uzun bir süreçtir, devrim üç-beş günlük bir mesele değil, ülkemiz özgülünde uzun süreli halk savaşının verilmesiyle gerçekleşecek bir durumdur. Bu süreç boyunca yüzlerce, binlerce ve hatta milyonlarca şehitler vereceğiz, veriyoruz da. Onlarca yıl düşmanın zindanlarında tutulanlarımız, bu savaşta yaralanıp sakat kalanlarımız var, olacaklardır. Ama biz yine de acele etmiyoruz. Tüm bu olumsuzlukların mücadelenin doğal bir sonucu olduğu gerçeği ile sabırlı davranıyoruz. Niye? Çünkü bu kavga tarihsel bir kavga olduğunu ve er ya da geç zaferin bizim olacağını biliyoruz.

Biz, düşmanlarımıza karşı bu denli sabırlı davranmayı peşinen kabullenmişken, neden aynı yolda ve üstelik de aynı örgütlülük içinde birlikte yürüdüğümüz yoldaşımıza karşı sabırlı davranmayalım? Bizi yoldaşlarımıza karşı-çeşitli hata ve yanlışlarından ötürü- sabırlı davranmaktan ne alıko- yabilir? Hiçbir şey, evet hiçbir şey!

Gözümüze kaçan tek bir toz zerreciğin gözümüzü incittiğinde o tozu gözümüzden çıkartırken ne kadar hassas ne kadar nazik davranıyorsak, aynı şekilde yoldaşlarımız da bizim gözümüzde- göz bebeğimizdir. Göz'süz nasilki birçok şey yapamayız, yoldaşlarımız olmadan da hiçbir şey yapamayız. Biz onlarla, onlar bizimle vardır.

O halde yoldaşımız bize nasıl ihanet eder, böyle bir şey mümkün müdür?

İlişkilerimiz proletaryanın çıkarları üzerine şekillendiğini söyledik. Ve ayrıca saf komünist bir kişiliğin mümkün olmadığını da söyledik. Bu durumda, ihanet de tıpkı erdemlilik gibi soyut bir kavram değil somut bir olgudur. Kişisel kaygı ve çıkarlarla hareket edildiğinde o hareket alanı içerisinde yoldaşlık ilişkisinden, yoldaş bağlılığından artık söz edilemez. İşte devrime, örgüte ve sınıfa ihanet tam da bu noktada başlar!

İhanet olgusunun çerçevesi dar bir alanla sınırlı değildir. Ancak kesin olan şudur ki: İHANETİN TEMEL DAYANAĞI KİŞİSEL ÇIKARDIR. Bu temelden yola çıkıldığında ihanetin bin bir çeşidini bulabiliriz. Bunlardan ilki ve en önemlisi; kişinin kendi kendisine olan ihanetidir.

Komünist kişilik onurunu ayaklar altına alan bir birey, doğaldır ki kendi kendisine olan saygısını daha o anda tüketmiştir. Bunun sonucu olarak da böyle bir kişilikten insanlık adına güzel şeyler beklemek ahmaklıktır. Bir çatışmada kendisini yoldaşına siper edeceğine, yoldaşını kendine siper eden bir kafaya sahip kimse daha o anda tüm iyi ve güzel değerleri hiç etmiştir. VE İHANET, İHANETÇİ İÇİN CANIN YONGASIDIR.

Evet! komünist kişilik, sınıflar var oldukça zor elde edilebilecek bir kişiliktir, ancak sınıflara rağmen, ihanet olgusuna rağmen, tüm burjuva feodal hastalıklara rağmen, kısaca tüm olumsuzluklara rağmen yine de yeni tipte insan olmak, yeni tipte insan yaratmak mümkündür.

Komünistin, en önemli özelliklerinden biri de ZOR'u başarmaktır. Ve bin zor'u aştığımız oranda komünistleşiriz ancak. Zor'u aşacağız!

KAMUOYUNA

AYHAN UZALA serbest bırakılmalıdır.

Kısa süre önce gözaltına alınan Avukat Faik CANDAN hunharca katledildi. 29 Kasım da evinden çıkışında gözaltına alınan A. Uzala' da faşist diktatörlük tarafından katledilmek isteniyor. Tüm devrimci-demokratik kuruluşları duyarlı olmaya ve Ayhan Uzala'ya sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Sağmalcılar Cezaevi TKP(ML) tutsakları adına

Cemal RAKİP

Büyük Öğretmen Stalin Doğdu

(21 Aralık 1879)

Stalin'in yaşamı bir çok kez tutuklama, hapis ve sürgünlerle geçen çetin bir yaşamdır. Aynı zamanda teorik ve pratik faaliyeti ile çağımıza ışık tutan bir yaşamdır. Devrimimiz açısından deneyim ve tecrübelerle dolu bu yaşamdan öğrenmemiz gereken çok değerli öğretiler mevcut. Bu öğretiler Sovyet halkına ve bütün ülkelerin emekçi halklarına dünya durumunun kökten değiştirilmesinde yol gösterici oldu ve hala olmaya devam ediyor. Stalin, Lenin'in ölümünden sonra sosyalist bir toplumun inşasına önderlik etti. Marksist-Leninist teoriyi kapsamlı bir şekilde geliştirdi, Lenin'in "kapitalizmin eşitsiz gelişme yasası

Kavganın Güncesi

teorisini ve bir ülkede sosyalizmin zaferinin olanaklılığı" teorisini geliştirdi. Kapitalist sistemin genel buhranı teorisini geliştirdi. Parti inşası teorisini ilerletti. Azınlıklar ve ulusal sorun teorik ve pratik çözümlerini yaptı. UKH önderliğini yıllarca yürüttü. En önemlisi ölümüne kadarki dönem içerisinde dünya ölçeğinde sosyalizmin prestij kazanmasını, ezilen sınıfların ve halkların daha fazla birleşmesini, ulusal kurtuluş hareketlerinin yükselmesini sağladı.

Bugün Stalin'in şahsında Marksizm-Leninizme yapılan saldırıları göğüslemek, Stalin savunulmadan Marksizm-Leninizmin savunulamayacağı gerçeğini bilinçlere kazımak MLM'lerin vazgeçemeyecekleri görevidir.

Marksizmin beşinci kılıcı; Mao doğdu

(26 Aralık 1893)

Mao Zedung yoldaşın yaşamı, Çin'in emperyalist sömürütçüler ve yerli işbirlikçilerinden kurtuluşuyla, Sosyalist Çin Halk Cumhuriyeti'nin inşasıyla, sömürge ve yarı-

sömürge ülkelerinin verdiği Halk Savaşı stratejisiyle özdeşleşmiştir.

Mao denince devrimin özellikle yarı-sömürge devrimlerinin uzun süreli olacağını, devrimle, karşı devrimin savaşı içerisinde olduğu, isyan etmenin meşruluğu, akıntıya karşı yüzmeye cesaretine sahip olunması gerektiği, bir kıvılcımın bütün bozkırı tutuşturabileceği, iki çizgi mücadelesini, yüz çikerek açsın yüz fikir yarışsın, siyasetin herşeyi kumanda etmesi, revizyonist parti karargahlarının bombalanmasını ve kültür devriminin görkemi aklımıza gelir. Bütün bu öğretilerin sonucu olarak Mao, ML'ye, ekonomi-politik alanında, çelişkiler meselesinde, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde devrimin yolu olarak Halk Savaşı Stratejisi üzerine, sosyalizmde sınıflar mücadelesi ve geriye dönüşler ve proleterya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi vb. bir dizi noktalarda ML'ye nitel katkılarını olmuştur.

Stalin yoldaştan aldığı bayrağı yükselterek dünya devrimini ve ML'i Maoizmle taçlandırmıştır.

İbrahim diyor ki

Türk işçi ve köylüleri üzerindeki egemen ulus milliyetçiliğinin etkilerini inkar etmeyelim

Safak revizyonistleri "Kürt halkının (!) mücadelesini ("ulusal baskı ve eritme politikasına karşı" mücadeleyi, "demokratik haklar, milliyetlerin eşitliği ve kendi kaderini tayin için" mücadeleyi) **Türkiye'nin bütün işçi ve köylüleri destekliyor**" diyorlar (abç)

Burada somut gerçek süslü cümlelere feda edilmiştir. Önce bir kere şu hatayı düzeltelim: "Türkiye'nin bütün işçi ve köylüleri" bir yana, Türkiye'nin sınıf bilinçli proleteryası dahi "kendi kaderini tayin için" mücadeleyi (tayin hakkı için mücadeleyi değil) her koşul altında desteklemez; ayrılmayı ancak her somut durumda proleteryanın sosyalizm için yürüttüğü mücadelenin çıkarına uygun düştüğü zaman destekler, değilse Kürt ulusunun ayrılma isteğine saygı gösterir ve ayrılmalarına razı olur, ama ayrılmayı aktif olarak desteklemez. Bu noktaya ilerde gene döneceğiz.

Öte yandan, "Türkiye'nin bütün işçi ve köylüleri"nin bugün Kürt ulusunun en haklı ve ileri isteklerini dahi desteklediğini iddia edemeyiz. Bu sadece arzu edilen bir şeydir ama, ne yapalım ki, gerçek değildir. Türk işçi ve köylülerinin bilinçleri, Türk egemen sınıfları tarafından milliyetçilik ideolojisiyle geniş ölçüde karartılmıştır. Egemen ulus milliyetçiliği, değil köylülerin, proleterlerin en ileri unsurlarının bile gözlerini az çok karartmıştır. Yani özellikle Türk komünistlerinin önünde Türk milliyetçiliğini yıkmak görevi, işçi ve köylüleri burjuva milliyetçiliğinin her türlü kalıntılarından temizlemek görevi vardır. Bu görevi ihmale veya önemsememeye yol açacak her belirleme sınıf mücadelesi açısından sadece zararlıdır. Lenin yoldaşın Rusya için söylediği şu sözler bizim için de aynı ölçüde geçerlidir:

"Şimdi bile ve herhalde daha uzun bir zaman için proleter demokrasisi (ona tavizde bulunmak anlamında değil, onunla mücadele etmek anlamında) Rus köylüsünün şoven milliyetçiliğini hesaba katmak zorundadır" (Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı, S.127)

Şafak revizyonistleri bu gerçeği hesaba katmamakta, komünist hareketin Türk milliyetçiliğiyle mücadele etmek görevini unutturmaktadırlar.

İ. K Seçme Yazılar, sayfa 243-244
UMUT YAYIMCILIK

Maraş Katliamı

(24 Aralık 1978)

Bazı olaylar vardır ki, o olayların izleri toplum yaşamından sökülüp atılmaz. Etkisini uzun süre devam ettirir. Hatta o ülke tarihinin yazılışında bu olayların atlanması veya ihmal edilmesi mümkün olmaz. Tarihin bir sayfasını işgal etmiştir artık. Bu tür olayların unutturulmasına çaba sarfedenlerin karşısında mutlaka onu unutturmamaya çalışan güçler ve onların mücadelesi vardır. İşte 22 Aralık 1978'de sivil faşistlerin ve T.C güçlerinin gerçekleştirdiği Maraş katliamı da bu olaylardan birisidir.

Katliamlar, sınıfların oluştuğu, toplumların ezen ve ezilen şeklinde kesin olarak bölündüğü ve ezilen sınıfların karşısına devletin şiddet aracı olarak çıktığı toplumsal sistemlere özgüdür. Bu nedenle sömürütçü sınıflar kendi iktidarlarını sürdürülebilmek amacıyla halka karşı kullandığı en kanlı ve vahşi yöntemdir. Özellikle de katliamlar, karşı-devrimci sınıfların kullandığı ve onun sınıfsal karakterini yansıtan olaylardır. Maraş katliamı komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları iktidarının savunmasız halka karşı çocuk, yaşlı, kadın gözetmeksizinin gerçekleştirdikleri yok etme hareketidir.

Kuşkusuz egemen sınıfları bu katliama iten, zorunlu kılan, ekonomik, siyasi nedenlerin yanı sıra sınıf mücadelesinin ulaştığı seyirin küçümsememesi bir payı vardır. Hatırlanacağı üzere 12 Mart darbesinin ardından kısmi ekonomik istikrar, giderek 75-76'larda yerini istikrarsızlığa imişti, burjuva klikleri arasındaki çelişkiler daha da artmış, işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesi boyutlanmış, devrimci örgütlerin kitleselleşmesi, sivil faşist teröre devrimci şiddetle karşılık verilmesinden ötürüdür ki MHP'nin ve diğer burjuva kliklerinin teşhirini ve gerilemesini getiriyordu. Buda faşizmin daha önce etkili olduğu alanlarda güç kaybetmesine neden oluyordu. İşte bütün bu etkenlerin toplamı olarak Maraş katliamı vuku buldu. Egemen sınıfların lanse etmeye çalıştığı gibi, Maraş katliamı Alevi-Sünni çatışması olmayıp sınıflar mücadelesinin bu alandaki tezahürüdür.

Maraş'ta 19 Aralık 1978'de Çiçek Sineması'nda "Güneş Ne Zaman

Doğacak" isimli anti-komünist bir film oynatılırken, tahrip gücü çok düşük olan bir bomba patlatılır. Böylece zaten uzun bir zamandır hazırlık ve organizasyonu yapılan katliamın provokesi hazırlanmış oldu. Solcuların sinemayı ve camiye bombaladığı propagandasını da yapan faşistler, 20 Aralık'ta solcu ve alevilerin yoğun olduğu Akın Kırathanesini bombaladı, 21 Aralık'ta TÖB-DER'li öğretmenlerden Hacı Çolak ve Muzaffer Yüzbaşıoğlu tabancayla vurularak öldürüldüler. Sonrasında öğretmenlerin cenaze törenine saldıran gözü dönmüş caniler burada 3 kişi daha öldürdüler. Artık olayların önü alınamıyordu. Katiller gittikçe saldırganlaşıyorlardı. Şehrin çeşitli mahalleleri kalabalık gruplar halinde basılarak özellikle önceden tespit edilen evler yakılıyor, çocuk-çocuk, yaşlı, hamile kadın ölümlerine çıkan herkesi öldürüyorlardı. Kadınlara tecavüz edildi. Hamile kadınların karnındaki çocuk dahi öldürüldü. İnsanlar ağaçlara çivilendi. Maraşta tarihte eşine az rastlanırlar vahşetlerden birisi, kendisine "halkın kurtarıcısı" payandası kesen Ecevit hükümeti tarafından yapıyordu. Katliam sonucunda resmi rakamlara göre 111 ölü, 1.500 yaralı, yakılan ve yıkılan 210 ev ve 70 işyeri. Tabii devletin faşist kolluk güçlerinden korkan, hastanelere gitmeyen, kendi imkanlarıyla tedavi olan yüzlerce yaralı olduğu da bir gerçek. Çünkü, Maraş katliamı, devletin açık ve gizli kurumları, resmi devlet güçleri, kolluk kuvvetleri ve MHP'nin odaklanış sivil işbirlikçi hareketi ol-

ganizasyonu gerçekleşmişti. Bu yüzden halkın, bu katliamcı güçlerin insafına sığınması beklenemezdi. Ecevit hükümeti sıkıyönetim ilan etti. Fakat katilleri cezalandırılacağı yerde, saldırıya uğrayan masum halk cezalandırılıyordu.

Katliamla birlikte binlerce aile diğer illere göç etmek zorunda kaldı. Bugün ise Maraş katliamının failleri milletvekili sıfatıyla mecliste. Buda çetecileri bizzat devletin örgütlediğini ve katliam uyguladığını gösteriyor.

Böylesi katliamları ve insanlık dışı tüm uygulamaları sınıfsal çıkarı için uygulamaktan çekinmeyen karşı-devrimci sınıfları devrimle altede rek ve katliamların başmimarı emperyalizmi yerin dibine sokarak bir daha dirilmeyecek şekilde tarihin çöplüğüne atmak MLM'lerin tarihsel görevidir. Halkın adaleti bir gün muhakkak katilleri cezalandıracaktır.

Altınçağ yolunda yeşermek üzere toprağa düşenler

Ali Yılmaz, Raci Yılmaz, İbrahim Kır, Sedat Özkaradağ, Abdurrahman Meral, M. Ali Polat, Ali Ali Kepez, Suna Yıldırım aralık ayı içerisinde şehit düştü. Şehitleri anıztığımız bu günün mücadelesinde aileleri başta ağz.

Yeni dünyada kadın

İçinde bulunduğumuz toplumun kadına bakış açısı bir çok kez yazıldı. Kadına yazgı olarak kabul ettirilen toplumdaki yerini artık yazmaya gerek kalmıyor. Çünkü günümüzde ikinci sınıf vatandaşlık sadece kadınlardan oluşmuyor. Bir kitle, bir sınıf var, bu ikinci sınıf vatandaşlığın içinde işte o sınıfın içinde kadında, erkekte, çocukta, yani o sınıfı temsil eden insanlar topluluğu var. Bununla beraber kapitalizmin, burjuvazinin bu hakimiyeti yaşadığımız topluma kurallar, yasalar ve yasaklar getirmiş, getirmiş ki saltanatlığa gölge düşmesin.

Peki kadınlarımız yaşadığımız toplumu, bu toplumun tabularını, yasaklarını düzenin yaşam biçimini nasıl buluyor? Yani kadın kendi dünyasında NASIL BİR TOPLUMDA YAŞIYOR, NASIL BİR TOPLUMDA YAŞAMAK İSTİYOR....

Yaşadığımız günlerin tahlilini yapmak pek güç olmasa gerek, sosyal hakların tam anlamıyla kazanılmadığı bu ortamda emekçi kitlesinin ezilmişliğinin yükünü ortaklaşa çekmekte, üretimde kadının karşılaştığı güçlükleri yaşadığımız şartlarda gözden geçirelim. Ücretler, çalışma saatleri, mesailer, düzensiz ve sistemsiz çalışma şartları, sigorta, sendika ve gasp edilen diğer sosyal haklar doğum ve süt izinlerinin yetersizliği ve çocuklar umudumuz deyipte sakındığımız çocuklarımız, çalışan anaların kreş özlemi. İşte bir insan olarak içinde yaşanan eşitsizlik kavramlarını görebilmek, verilen mücadele salt kadınların kurtuluşu ile sınırlandırmak okyonusta sal da boş kürek çekmek gibi bir şey. Toplumsal kurtuluşun sağlanmadığı bir toplumda böylesine bir özgürlüğü düşünmek hayalciликten ileri gitmeyecektir. Fakat bunun yanısıra diğer kurtuluş hareketlerinde olduğu gibi kadınlarda bazı ilkel talepler getirerek kurtuluş hareketinde ilk adım olarak kabul edilebilir. Örneğin; eşit iş, eşit eğitim şartları, eşit ücret, devletçe finanse edilen ancak topluluk tarafından denetlenen çocuk bakım merkezleri vs.. Kadınlarımızın cinslerin eşitliği eşitsizliğinden önce kazanılması gereken en doğal haklarımız..

İşte bu hakların kazanılması alanında verilecek olan mücadele kadının

politik olmasını gerektiriyor ki, kadının toplumdaki yerinde bu özelliği ile var olma savaşında ilk adımı atmış olacak. Günümüzde sadece seçmen olmak kadına verilmiş bir hak değildir ki, (burjuvazi genellikle bununla övünür) seçilecek olan insanlar için bir ihtiyaçtır. Onlarda biliyorlar ki, dünyanın neresinde olursa olsun nüfusun yarısını erkek, diğer yarısını kadınlar oluşturmaktadır. Diğer yandan kadınlara verilen hukuksal haklar ise uygulamada yetersizleşiyor. Tabular, töreler çoğu yerde hukuk üstünlüğünden yaralanmalarına engel olabiliyor.

Toplum yapımızın, kültürümüzün ve ekonomimizin belirginleştiği yasa ve yasaklar bazen üstünlüğü korumakta. Örneğin; hukuk gözüyle bakıldığında mülk varislerinde her ne kadar kız-erkek çocuk eşit görünüyorsa da genellikle babadan oğula devretme yani mülkten erkek çocukların yararlandığı görülür. Burjuvazi bu toplumsal yargıyı geliştirmeye taa beşikten başlar. Örnekleri çoğaltmak mümkün. Eşlerin evlilikleri bitiş noktası, yani boşanmalarda kadın ve erkeğin eşit hakları kazanılmış olması için medeni kanunumuz geliştirilmiş, peki toplumsal yargı (!) işte kadın yine burjuvazinin oyunundadır. Kadının gelecek ile ilgili güvençesi yok iken, ekonomik bağımsızlığını kazanamamışken ve tüm bunların yanı sıra dul bir kadına yakıştırılan adım ağırlığı, yani tabular varken medeni kanunda eşitlik durumu yine erkekten yana gözüküyor.

İşte bunlar hergün yaşanan güncel olaylar yüzyüze geldiğimiz ve haksızlıklara başıksıklık kazandığımız gerçekler. Çünkü, hukuksal kavramlar içinde bulunduğu sınıfın, toplumun koruyuculuğunu yapar. Kadınlara, kadın oldukları için bir sınıfı oluşturmazlar. Onlar içinde buldukları sınıfın birer fertleridir. Onlar için özel kanunlar çıkarılmaz.

Sonuç olarak; içinde bulunduğumuz düzenin, yasaların, törelerin, baskısının yanısıra emekçi bir yığın olarak baskının ve ezilmişliğin altında işte bunun farkına varabilmek önemli. İçinde bulunduğu yaşam biçiminden haberdar mı? Ve nasıl bir yaşam biçimi düşünebiliyoruz. Yine gerçek olan şey, yeni bir dünya ve

Yeni dünyada kadın; çalışan, üreten, yöneten kadındır.

yeni bir yaşam için kafamızda canlandırabileceğimiz bir alternatifimiz var mı! Hani şu kadercilik var ya! Hani şu böyle gelmiş, böyle giderlik. İşte bunu silmek gerek. O alternatif dünyamızı yakalayabilmek için...

Nedir Bu Alternatif Dünya; Yeni toplumun amacı, proleter durumu sürdürmek değildir. Yeni toplum yüksek uygar hayat yaşayan bireylerin çoğalmasını ister. Amacı, bu bireylerin yalnız maddi ihtiyaçlarını gidermek değil, onlara bilim ve sanat eğitimi, yaratma yeteneklerini geliştirmek için her çeşit fırsatı vermektir.

Yeni gelecek olan toplum yeteneğine göre iş alanı seçme koşullarını sağlayacaktır. Böylece insanlar zamanlarının bir bölümünü fiziki işlere bir bölümünü öbür istedikleri işlere harcayacaklardır. Zamanlarının bir bölümünü incelemelere, sanata, toplumsal ilişkilere ayırabilecekler.

Eğitimde eşitliğin geliştirilmesi bu yeni dünyada gençlerin iyi öğrenim görmesi bu yeni toplumun en birincil görevlerindedir. Her yeni doğan çocuk topluma hoş gelmiştir. Toplum çocukta kendi devamının, gelecekteki gelişmenin olanaklarını taşır. Bu nedenle yeni gelene ait görev ve sorumluluklarını bilir.

"Çocuğa karşı göstereceği ilk özen " çocuğu taşıyana anneye göstereceği özendir." Rahat ve huzurlu çevre, analık ihtiyaçlarına cevap verecek kurumlar kendine çocuğuna karşı gereken bakım, toplumun özen göstereceği ihtiyaçlar arasındadır.

Kadınlara çocuklarını hastanelerde doğurmanın en sağlıklı ve rahat olduğunu doktorlar ve bilim adamları söylemekte. Ancak şu andaki yaşanan koşullar ne denli farklı; Anadolu kadınına doğum şekilleri köy yollarının olmayışı nedeniyle yolda ölen bebelerimiz ya da analarımız, ekin tarlasında doğum yapıpta çakıl taşlarıyla kesilen göbek bağları.

Şunuda unutmamalym ki; bugün dünyaya gelen çocukların beşte dördü uygurlukla alay eden en ilkel koşullar içinde doğarlar.

Burjuva dünyasındaki bu evden kuruca geçişde her alanda olduğu gibi bugünkü toplumun gelecekteki evrimin tohumunu taşıdığını gösterir.

Eğitim sistemlerinin değişmesiyle birlikte eğitim gücünün artması gere-

kir. Gelecekte her on çocuğa bir öğretmen ayırmak ancak amaca varılır. Her okulda eksiksiz, araç-gereçli iş atölyelerine, bahçıvanlık ve tarıma, teknik çalışmalara çokca önem verilecektir. Okullarda iş olduğu gibi çeşitliliğe gereken ilgi gösterilecek eğitim ve öğretimde cinsiyet ayrımı gözletilmeyecektir.

Bu yeni dünyada; eğitim sistemi daha yüksek sonuçlar verecektir. Yeni toplumda çocuklar büyük bir düzen içinde, denetim altında gençlik yaşına kadar bu eğitimde parasız devam edecektir. "Her iki cinsde hayatta yapacakları işler için tam bir surette hazırlanacak haklardan yararlanacaktır.

Bu yeni dünyad kadını! Bu yeni toplumda kadın ekonomik ve toplumsal olarak tamamen bağımsız olacaktır. Hiç kimseye bağlı olmayacak, hiç kimsenin sömürüsüne katlanmayacaktır. Her insan gibi özgür, erkekle eşit alını yazısına sahip yaşayacaktır. Öğrenimi, erkekle eşit olacak, yalnız cinsel fonksiyonların farklarının zorunlu kıldığı bazı işlerden ayrılacaktır.

Kadın işini kendi isteğine, eğilimlerine ve yeteneklerine göre seçer. Evlilik birliğine hiçbir neden ya da çıkar kaygısıyla değil, duygularının itmesiyle girer. Bu birlik özel bir anlaşmadır. Resmi makamların hiçbir şekilde karışması söz konusu değildir.

Bu yeni dünyada; insanlar doğaya (tabiata) dayandıkları zaman, gerçekten özgür olacak ve kendi gelişmelerini bilinçli bir şekilde kendilerini yönetecekler. Bütün geçen dönemlerde insanlar üretim ve dağıtım sistemlerine göre yaşamış ve hareket etmişlerdir. Yeni toplumda insanlar kendilerini yöneten gelişim kanunlarını bilerek bilinçli ve metodu bir şekilde yaşayacaktır.

Bu yeni dünya ideolojimiz insan ilişkilerini her alanında uygulanan bir bilimdir.

Bu ideolojimiz herşeyden önce işçinin ve kadınındır.

Ve ben bir insan olarak vereceğim mücadelede karşı cinse karşı açılan savaşın ötesinde böylesine güzel ve yeni dünyanın varlığını öğrenmeliyim. Çünkü benim kurtuluşum bu yeni dünya ile kazanılacaktır.

Kapitalizmde ise kadın; üretimden kopuk, cinsel meta, süs bebeği ve horlanan ikinci sınıf insandır.

Akdeniz Üniversitesi'nde faşist saldırı

Haber Merkezi- Akdeniz Üniversitesi'nde 5-12-1994 günü kalabalık bir grup sivil faşist grup tarafından devrimci-demokrat öğrencilere saldırı düzenlendi. Okul yemekhanesi önünde oturan 5 devrimci-demokrat öğrenciye 45-50 kişilik sivil faşistlerce yapılan saldırı sonucu 2'si ağır 5 öğrenci yaralandı. Konuyla ilgili bilgi veren öğrenciler, bu olayın burjuva basında "kız meselesi" şeklinde saptırıldığını, saldırının esas amacının devrimci-demokrat öğrencileri sindirmek olduğunu ama, sinmeyeceklerini ve direneceklerini dile getiriyorlar.

Ege üniversitesi öğrencilerine polis saldırısı

İzmir/Özgür Gelecek- Özgür Ülke gazetesi'nin İstanbul ve Ankara bürolarının bombalanması büyük tepkilere yol açarak, Türkiye'nin birçok yerinde protesto edilirken, İzmir'de Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi önünde de forum düzenlenerek protesto edildi. 12 aralıkta yapılan foruma yaklaşık 300 kişi katıldı. Özde Özgür Ülke gazetesine, genelde bütün sosyalist basına yapılan saldırılar kınanarak, çeşitli sloganlar eşliğinde forum sona erdirildi. Atılan sloganlar polislerin kefini kaçırınca, polisler, silahlarını çekerek öğrencilerin üzerine saldırarak biri Alinteri muhabiri, diğeri de Milliyet muhabiri olmak üzere toplam 30 kişiyi gözaltına aldılar.

Eylemden sonra devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler adına bir basın açıklaması yapılarak şunlara değinildi; "Bu bombalamayı protesto eden sloganların atılmasından sonra öğrenciler sessizce dağılırlarken karşılarında yine devletin faşist sivil polis gücünü buldular. Savunmasız öğrencilerin üzerine silahlarını çekerek saldıran polisler, arkadaşlarımızı döverek ve yerlerde sürükleyerek gözaltına aldılar. Fakülte kapılarına kadar öğrencileri silahlarıyla kovalayan polisler İnsan Hakları Haftası'nda kanlı ve vahşi yüzlerini bir kez daha göstermiş oldular."

TBMM İnceleme Heyeti'ne Dersim yasağı

Haber Merkezi- Dersim'de TC'nin kolluk güçlerince gerçekleştirilen köy yakmaları yerinde incelemek için oluşturulan TBMM İnsan Hakları İnceleme Heyeti hala Dersim'e gitmek için "vize" alamadı. köy yakmalarını gündemde olduğu süreçte, İçişleri Bakanlığı'nın "Bize biraz izin verin, 15 gün bekleyin" talimatı üzerine bekleyen heyet, ikinci başvurularında da Tunceli Valiliği'nin "İklim koşulları nedeniyle güvenli sağlamak çok güç" gerekçesi üzerine tekrar incelemeyi ertelemek "zorunda" kaldılar. Komisyon üyeleri son başvurularında da bu kez Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nin engeline takıldılar. Bu gidişle bu "kararlılıkla" bu "ciddiyetle", "istekle" daha çok takılacaklara benziyorlar.

Sistemin doğurduğu hava kirliliği, insanı ve doğayı katlediyor

Haber Merkezi- Son günlerde İstanbul'da başta olmak üzere Türkiye'nin birçok yerleşim bölgelerinde hava kirliliği insan sağlığını tehdit eder boyutlara ulaştı. Öyleki İstanbul'da kirlilik, Dünya Sağlık Örgütü'nün öngördüğü 150 mikrogram/m³ sınırını da aşarak metretekte 1000-2000 mikrogram gibi çok yüksek rakamlara ulaştığı kesinleşmiştir. Halbuki havadaki yabancı partikül oranının 900 mikrogram/metretekte üzeri bile ölümcül olabilmektedir. İstanbul ve çeşitli kentlerimizde hava kirliliğinin ulaştığı boyutların tespit edilen uluslararası standartların 2 kat üzerinde seyretmekte olduğu gözlem sonuçlarından anlaşılmaktadır. Durum bunu arzetmekte olmasına karşın yetkililer hiçbir önlem olmaksızın seyirci kalmaktalar.

Hava içerisinde bulunan gazların oranları şöyledir;

Azot (O ₂)	- 78.084
Oksijen (O ₂)	- 20.946
Argon (Ar)	- 0.934
Neon (Ne)	- 0.001

Hava çok küçük oranlarda da Helium (He), Metan (CH₂), Kripton (Kr), Hidrojen (H) ve Azot oksit (N₂O) gazları ihtiva eder. Buldukları bölgeye ve zamana bağlı olarak değişen gazların en önemlileri ise yine küçük oranda su buharı, (H₂O), Ozon (O₃) Karbondioksit (CO₂), Kükürtdioksit (SO₂), Azotdioksit (NO₂) gazlarıdır.

Havanın ihtiva ettiği bu gazlar atmosferik açıdan belli bir dengeyi oluştururlar. Eğer ki bu gazların oranlarında herhangi bir sebeple (kimyasal yollarla olabilir) meydana gelecek değişiklik atmosferin dengesininde bozulmasına neden olur.

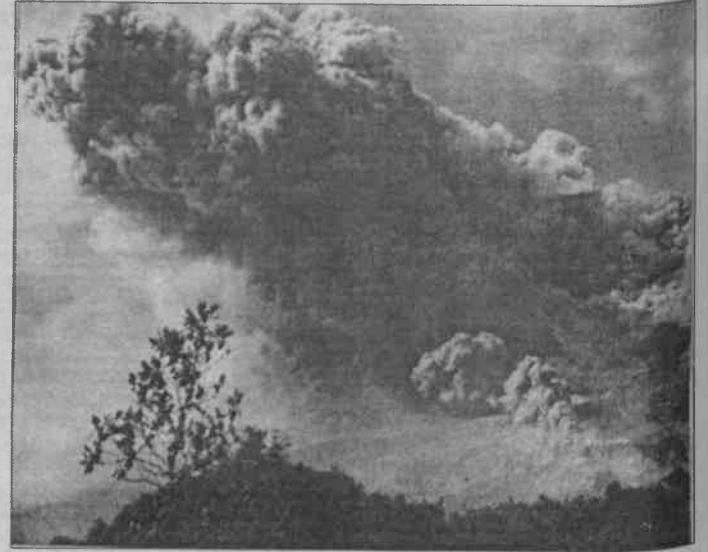
İşte hava kirliliği denen; çeşitli kimyasal süreçlerle açığa çıkan gaz yada partiküllerin atmosfere karışması olayıdır. Atmosfere karışarak kirliliğe yol açan başlıca gazlar; Karbonmonoksit (CO), Kükürtoksit

(SO), Hidrokarbonlar, azot oksitleri (NO) ve parçacık halindeki havaya karışan maddelerdir. Başlıca, kirlilik kaynakları, motorlu taşıtlar, sanayi tesislerinin bıraktığı atıklar, kalori oranı düşük kömürün yakılması sonucu ortaya çıkan atıklar, akaryakıt ürünlerinin yanması sonucu oluşan atıklar, termik santrallerin bıraktığı atıklar ve daha birçok alan hava kirliliğine sebep olmaktadır.

Hava kirliliğine neden olan özel nedenlerden birisi, özellikle İstanbul için; taşıtların 2 kg kirliletiç emisyona vermesidir. Karbonmonoksit kirlilemesinin %85'i egzoz gazlarından gelmekte olup, İstanbul'da günde 753 ton karbonmonoksit taşıyıcı egzozlardan havaya karışmaktadır. Taşıtların yarısından fazlasının ayarları %3,5 karbonmonoksit oranını aşmaktadır.

İstanbul Valiliği: 14 Aralık 1994'den itibaren denetim ve yaptırımlar başlatıldığı, uluslararası standartlarda kontrol altına alınması için protokol imzalandığı açıklamasını yaptı. Ve 40 adet ölçüm cihazıyla 10-12 kontrol istasyonları (!) kurarak denetim yaptığını basın aracılığıyla kamuoyuna duyurdu. İstanbul'da trafikte bir milyon 300 bin araç olduğunu hatırlatırsak İstanbul Valiliği bu kontrollerini tam bir yılda tamamlamış olacaktır. Demek ki, bu kontroller (!) kamuoyunu yanıltmaya yönelik, göstermelik uygulamalar olduğu ortaya çıkıyor.

Özde hava kirliliği ve genel olarak doğanın tahribatı emperyalist-kapitalist sistemin azami kâr hırsından kaynaklanır. Çünkü, merkezine sadece kâr dürtüsünü koyan sermaye insan sağlığı ve doğanın korunmasına yönelik tedbirleri maliyeti arttıran etkenler olarak gömektir. Sanayi ve kimyasal olayların ortaya çıkardığı zararlı atıklar, belli önlemlerin alınması koşulunda canlılara ve doğaya verebileceği zarar azaltılabilecek tam tersine doğanın ve canlı-

İstanbul'da hava kirliliği insan sağlığını tehdit ediyor. Çanlar halkın sağlığı için çalıyor. Fakat yetkililer umursamıyor.

ların katliamına neden olmaktadır. Körfez Savaşı'yla denize yakıt dökülmesi, Çernobil faciası ve ülkemizde de Sakarya nehrinde milyonlarca balık ölmesi işte bu kâr dürtüsünü zihniyetinin ürünüdür. Bu gerçekliklerin yanısıra düzen içerisinde dahi uygulanabilecek çözüm yöntemleri de mevcuttur.

Örneğin; kömür zenginleştirme entegre tesisleri kurularak, kentlerde kullanılan kömür kireçtaşı eklenecek, biriktirilerek getirilerek kullanıma sunulabilir. Bu önlemlerle kömürün %40'ı, külden tutulur. Diğer bir önlem sanayi işletmelerine ve bütün fabrikalara atık arıtma üniteleri kurulabilir. Böylece kirliletiçlerin bir kısmı takılacak filtrelerle tutulabilir. Kükürt oranı düşük kömür kullanılabilir. elektrik enerjisi ucuz hale getirilerek kullanımı teşvik edilebilir.

Doğa ve hava kirliliğine ilişkin bi-

limsel araştırmalar geliştirilerek halkın sağlığını etkileyen durumlarda uyarılabilir. Bu amaçla çevre laboratuvarları ve kömür enstitüleri kurulabilir. Termik santraller kaldırılmalı, yerine ülkemizde en bol bulunan akarsularımızdan hidroelektrik santralleri vasıtasıyla yararlanılmalıdır. Halkın kullanabileceği ekonomik koşulları yaratarak doğal gaz kullanımını geliştirilebilir. Trafik denetimleri getirilebilir. Fakat işin daha yakıcı bir gerçeği var ki o da bütün bu önlemler alınsa dahi ki kapitalist sistemlerden bu hiçbir zaman olması gereken değildir, gerçek çözüm yolu sosyalizmde mevcuttur.

Kapitalist sistemde kâr dürtüsünü, insan ve doğa olgusuna önüne koymasının nedeniyle doğa hoyratça kullanılmaktadır. Doğa ve insan sosyalizmde özüne dönecektir.

İnsan Hakları Haftası nedeniyle İHD'den basın açıklaması

İstanbul/ Özgür Gelecek- 10-12-1994 günü saat 12:00'de İHD tarafından İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 46. yıldönümü nedeniyle Sultanahmet'te bir basın açıklaması yapıldı.

"Savaşa karşı barış" yasaklarına karşı özgürlük", "Yoksulluğa ve Zulme karşı demokrasi" sloganıyla yapılan basın açıklamasında TC4'nin devrimci-demokrat örgütler üzerindeki baskıları ve T. Kürdistan'ında yürütmüş olduğu hasız savaşı ve gözaltında kayıpları protesto ederek, kitleleri duyarlı olmaya çağırıldılar.

Konuyla ilgili bir basın açıklaması yapan İHD İstanbul Şube Başkanı Erhan Kanar TC devleti tarafından insanların yaşama haklarının ihlal edildiğini, can güvenliğinin olmadığını, düşünce özgürlüğünün, barışın mücadelesini verenlerin işkence zulüm gördüğünü, bizzat TC devleti tarafından tehdit edildiklerini belirtti.

Ayrıca, TC'nin işkenciler, gözaltında kayıplar, yargısız infazlar ve

savaş ülkesi korumuna geldini, artık arasına değil, hergün gözaltında kayıplar olduğunu, Kenan Bilgin, Fidan Güngör, Selahattin Talayhan, Zülfiye Kaçar'ın kaybedildiğini şimdide Ayhan Uzala ve Faik Candan'ın kaybedilmek istenildiğini belirtti.

Daha sonra 29-11-1994 günü Kadıköy'de gözaltına alınan ve gözaltında olduğu kabul edilmeyen Ayhan Uzala'nın annesi ve babası da bir basın açıklaması yaparak, oğullarının keyfi bir şekilde gözaltına alındığını, oğulların ölü veya diri görmek istediklerini ayrıca insanların, gözaltına kayıplara daha duyarlı olmalarını beklediklerini dile getirdiler.

9-12-1994 günü, Dersim'de katledilen gerillaların Küçükköy Gazi Mahallesi'nde düzenlenen cenaze töreni esnasında gözaltına alınıp, yoğun işkencelerden geçirilen Atılım gazetesi muhabiri Hüseyin Eren, Küçükköy Karakolu'nda polislerce yapılan işkence ve darp izlerini basına gösterdi.

İnsan Hakları Haftası nedeniyle, Sultanahmet Meydanı'nda İHD tarafından düzenlenen basın açıklamasında baskılar, gözaltında kaybetmeler kınandı.

Sosyalist basına saldırılar tartışıldı

İstanbul/ Özgür Gelecek- Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde "Özgür Ülke'nin Bombalanması ve Sosyalist Basın Üzerindeki Baskılar" konulu bir panel düzenlendi. 13 aralık günü yapılan panele Av. Ali Rıza Dızdar, Devrimci Sosyalist Basın Platformu adına gazetemiz çalışanı Ali Bozlu, Mücadele gazetesi adına Neslihan Uslu ve Özgür Ülke gazetesi adına Atilla Halis konuşmacı olarak katıldılar. Fakülte kantininde gerçekleştirilen ve yaklaşık 150 kişinin izlediği panele DSBP adına söz alan Ali Bozlu, sosyalist basının işlevini, gerçeklerle insanın ilişkisini tartışarak, insan-

belirledikten sonra, Özgür Ülke gazetesi'nin bombalanmasıyla bu bağını çok edilmeye çalışıldığını belirtti. Bosna- Herkes, Bihaç olaylarını izlerken yanbaşımızda daha büyük kıyımların yaşandığını, Dersim'in Vietnamlaştırıldığını, halkların yok edilmeye çalışıldığını ve bunun organize bir şekilde yapıldığını belirten Bozlu, sosyalist basına yönelik baskıların ve saldırıların insanın akıl sınırlarını zorladığını gazetelerin bombalanmasıyla insanlığın ve insanlık değerlerinin bombalanıldığını söyledi. Bozlu, "Şi, Kosta'da

kapkaranlık dünyada bombalarla da olsa karartılmak istenen bir ışık varsa, bu ışığı yüceltmek, bu ışıkla beraber yaşamak, daha büyük bir ateş olmak gerekir." dedi.

Mücadele gazetesi adına söz alan Neslihan Uslu, sosyalist basının, devletin çarpıklığını ortaya koyduğunu, medyanın yalanlarını açığa çıkarmaya çalıştığını, devletin bunu engellemek için her yola başvurduğunu söyledi. Özgür Ülke adına söz alan Atilla Halis, Özgür Ülke'nin bombalanmasının Kürdistan'da tüm insan haklarını hiçe saymak anlamına geldiğini, medyanın sate gündemle halkı aldatıldığını, insan-

hakları ihlallerinin devlet tarafından gerçekleştirildiğini devletin en yüksek birimlerinin ağzıyla itiraf edildiğini söyledi.

En son söz alan Av. Ali Rıza Dızdar, bu ülkede demokrat insanların bile susturulmak istendiğini, devletin militarist bir devlet olduğunu, bu devletin kendi sınıfına hizmet ettiğini, resmi devlet ideolojisine muhalif herkesin devletin hedefi olduğunu, Özgür Ülke gazetesi'nin bombalara rağmen 6 saat sonra çıkmasının önemli olduğunu belirterek "Bir devrimcinin asli görevi vurulduğu zaman bile ayağa kalkmasını bilmesidir" dedi.

Sri Lanka:

Tamil kaplanları uzlaşmaya yaklaştı

Dış Haberler Servisi- Sri Lanka'da, devlet tarafından verilen rakamlara göre 15 milyon Sri Lankalı Budist ve 2 milyon 500 bin Tamilli Hindu yaşıyor. 1970'li yıllarda Sri Lanka devletinin eğitim ve istihdamda Sri Lankalıları kayıran yasaları, Tamillerin ülkesi Eelam'a dayatması üzerine, ulusal kurtuluş mücadelesi veren Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları (TEKK) örgütü ismini duyurdu. 1983 yılında, Colombo kentindeki Tamil isyanı sırasında 2 bin Tamil'in katledilmesiyle, TEKK oldukça güçlendi. Zira, Tamil ulusu, katledilenleri unutmadı. TEKK, sık sık ateşkes önerisi ve uzlaşma temelinde öneriler getirdi. Ancak, Sri Lanka egemenlerinin Şahinler kanadı, bu önerileri dikkate almadı veya soykırım için kullandı. Geçtiğimiz aylarda Sri Lanka Başbakanı olan Chandrika Kumaratunga, TEKK'e karşı bir yandan oldukça "ılımlı" pozlar sergilerken, diğer yandan örgütün oldukça etkin olduğu Jaffna bölgesi bombalanıyordu. Kumaratunga'nın, Sri Lanka egemenlerinin Güvercinler kanadı görünümünü sergilerken, ordu içerisinde hoşnutsuzluklar olduğunu, 39. sayımsızdaki "Tamil Kaplanları'ndan uzlaşmaya tam yol" başlıklı haberimizde yazmıştık.

Geçtiğimiz haftalarda, ABD'de yayımlanan TIME dergisinde, TEKK lideri Vilupillai Prabhakaran ve Kumaratunga ile yapılan röportajlar yayınlandı. Bu röportajlarda, okur, TIME muhabirinin arabulucu gibi hareket ettiğini ve ABD'nin çıkarlarını temsil ettiğini dikkate almalıdır.

CHANDRIKA KUMARATUNGA-
TIME GÖRÜŞMESİ

TIME: "Onurlu bir barış" demekle, neyi kastediyorsunuz?

Sri Lanka Başbakanı
Kumaratunga

Kumaratunga: Her iki taraf için onuru. Sri Lankalılar, çok şeyden ödün vereceğizden korkuyorlar ve Tamiller iyi şeyler alamayacaklarından korkuyorlar.

TIME: Ne gibi?

Kumaratunga: Tamillere, eğitim ve istihdamda eşit fırsatlar verilmeli. Tamil diline eşit statü tanınmalı.

TIME: Barışa doğru çok hızlı gitmekle itham ediliyorsunuz.

Kumaratunga: Öyle düşünmüyorum. Budalalar gibi düşüncesizce hamle yapmadık. Sadece, iki taraf için diyalog yolunu açmayı başlattık.

TIME: Kaplanlar, önceki barış görüşmelerini, güçlerini yeniden toparlamak için kullandılar.

Kumaratunga: Evet, TEKK kesinlikle bunu yaptı. Fakat daha sonra Sri Lanka hükümeti yaptıklarıyla bunu yanıtlayabildi. TEKK'in tavrı ve taktiklerini değiştirebileceğini ümit ediyorum. FKÖ gibi bir grup demokratik arena-yı girebiliyorsa, TEKK'in bunu yapmaması için bir neden göremiyorum. En iyi gerillalar bile savaşmaktan ve savaştan yorulur.

TIME: Askeri çözüme engel oluyor mu?

Kumaratunga: Bütün çabalar boşa gitse bile, bu yönetime başvurmadık. Herkesten çok, Tamillerin barışa ihtiyacı var. Aynı zamanda, Sri Lankalılara bir sözümüz var. Eğer TEKK, ülkenin huzurunu bozacak birşey yaparsa, harekete geçeceğiz.

TIME: Eğer, TEKK'in, Gamini Dissanayake'yi öldürdüğü anlaşılırsa?

Kumaratunga: Barış görüşmeleri, incelemelerden bağımsız olmayacak. Eğer TEKK sorumluyorsa, ana muhalefet partisi liderinin kendileri tarafından katledildiğini unutamayız. Zaten onlar, sağcı- solcu birçok cinayetten itham ediliyor. Eğer onların politikaları buyusa, barış projesini tekrar düşüneneceğiz.

TIME: TEKK hakkında ne düşünüyorsunuz?

Kumaratunga: Öyle etkili, güçlü ve iyi örgütlenmiş bir gerilla hareketi ki, istediklerini elde etmeden herhangi bir engelle durdurulmaları mümkün değil.

TIME: Jaffna'da, Prabhakaran'sız barış olabilir mi?

Kumaratunga: Eğer Jaffna halkı, Prabhakaran demokratik liderleri olarak isterlerse, biz buna itiraz etmeyiz. Tüm eski suçlardan dolayı, Prabhakaran'ı yakalamak ve parmaklıkların arasında tutmak gibi bir amacımız

yok. Eğer böyle düşünülseydi, dünyanın hiçbir yerinde barış olmazdı.

TIME: Neden barış için bu kadar çok çalışıyorsunuz?

Kumaratunga: Babam katledildiğinde, 14 buçuk yaşındaydım. Eşimin öldürülmesi, ailemi sarstı. Kesinlikle inanıyorum ki, bütün bu şiddetin derin, korkunç kökleri var.

VİLİPİLLAI- PRABHAKAN-
TIME GÖRÜŞMESİ

TIME: Bu tarihsel bir fırsat mı?

Prabhakaran: Evet, öyle. Sri Lankalılar, Chandrika'ya barış için muazzam bir vekalet verdiler. Umarım, bunu kullanır. Herşey, Chandrika'nın bize sunacağı teklife bağlı.

TIME: Eğer size esaslı bir otonomi teklif ederse, bağımsız Tamil devleti Eelam'dan vazgeçer misiniz?

Prabhakaran: Alternatif teklifi görmedikçe, yorum yapmak istemem.

TIME: Başkan Kumaratunga hakkında ne düşünüyorsunuz?

Prabhakaran: Gazetelerden takip ediyorum. İzlenimime göre, barış taahhüt ediyor.

TIME: Sri Lanka ordusu bu izlenime dahil mi?

Prabhakaran: Ordunun, barışa engel olacağını hissediyorum. Silahlı pazarlığı sürdürmek için savaşta ihtiyaçları var.

TIME: Önceki ateşkesler gibi birşeyi kullanmak istemez misiniz?

Prabhakaran: Sri Lanka ordusunun, bu ateşkes esnasında boş duracağını mı sanıyorsunuz? Daha çok silah alarak muazzam ölçüde hazırlık yapıyorlar. Bir ateşkes esnasında, her iki taraf da kendisini güçlendirir.

TIME: Tamil halkı savaş ile mi besleniyor?

Prabhakaran: Bu sadece bir propaganda. Jaffna halkı, haklarının güvence altına alındığı sürekli, istikrarlı bir barış istiyor.

TIME: Fakat görüşmeler, Gamini Dissanayake suikastinden dolayı askıya alınmadı mı?

Prabhakaran: Barış sürecinin yavaş gitmesinden şikayetçi değilim. Belirtmek isterim ki, Chandrika'nın ilgisi azalmış görünüyor. Onun girişimini bekleyeceğiz.

TIME: Dissanayake'yi siz mi öldürdünüz?

Prabhakaran: Biz yapmadık. Fakat biz sorumlu tutulduk.

Tamil Kaplanları'nın lideri
Prabhakaran

TIME: Dünyada, sizden başka suikast bombacıları olan grup yok.

Prabhakaran: (Gülerek) Hamas'ın da bunu yaptığını bilenebilir.

TIME: İncelemeler sonucu sizin sorumlu olduğunuz ispatlanırsa, Kumaratunga sizinle nasıl masaya oturabilecek?

Prabhakaran: Hükümetin bileceği iş, benim değil.

TIME: Geçtiğimiz dört yıl içinde toprak kaybettiniz. Bu, kazanamaya-çağın anlamına gelir mi?

Prabhakaran: Afganistan ve Vietnam'da, işgal orduları, toprakları aldılar fakat sonra geri çekilmek zorunda kaldılar. Evet, şimdi ordu doğuyu kontrol ediyor. Fakat geri çekilmek zorunda kalabilirler. Toprağı işgal etmek kolaydır, ama onu koruyabilirler mi?

TIME: Birçok insan, sizin barış görüşmelerine sözde bağlı olduğunuzu düşünüyor.

Prabhakaran: Aynı şey diğer tarafta da görünebilir. Ben kimseyi aldatmam. Beni aldatmaya çalışan diğer taraftır.

TIME: Neden seyrek görünüyorsunuz?

Prabhakaran: İşimi yapıyorum, reklamcılıkla ilgilenmem. Nutuk çekerek kariyer yapan geleneksel liderlerden değilim. Halk, bana yaşamımın önemli olduğunu söylüyor. Güvenlik de önemli bir etken. Dikkatli olmak zorundayım.

TIME: Bir gerilla olarak 22 yılda ne öğrendiniz?

Prabhakaran: Cesaretili olmayı, kazanmayı.

İsrail tehdit etti

Dış Haberler Servisi- İran yanlısı Hizbullah örgütü, Güney Lübnan'da bulunan İsrail yanlısı Güney Lübnan Ordusu (SLA) milislerine saldırı düzenledi. Bu saldırıda, 3 kişi öldü. Hizbullah'ın son günlerde düzenlediği benzer saldırılardan sonra, İsrail'in kuzey bölgesi sorumlusu General Amiram Levine, Hizbullah'ı tehdit etti. Levine, askeri radyoda yayımlanan demecinde, "İsrail ordusu, Hizbullah'a karşı yürütülen savaşta inisiyatif e-line almalı, teröristlere saldır-malı ve yenmelidir." dedi.

Kaçakçılara
vuruluyor

Dış Haberler Servisi- Gazze'nin güneyinde, Filistin sınırından İsrail'e geçmek isteyen bir grup Filistinli'ye, İsrail askerleri, tarafından ateş açıldı. Olay sonucu bir Filistinli öldü. Gazze Şeridi'nde, yoksulluktan dolayı, iş bulmak amacıyla birçok Filistinli İsrail'e kaçak yoldan girmeye çalışıyor. Birçok Filistinli de, kaçak mal taşıyarak geçimini sağlıyor.

"TC'ye ABD
yardımı
kesilebilir"

Dış Haberler Servisi- ABD'de yayımlanan The Washington Post gazetesi, 14 Aralık 1994 tarihli sayısında "Türkiye'ye yapılan 13,5 trilyon liralık askeri yardım kesilebilir" şeklinde bir haber verdi. Thomas W. Lippman imzalı haberde, ABD Dışişleri Bakanlığı'nın "İnsan hakları ihlalleri ve DEP kararı nedeniyle" tepki duydukları belirtildi. "ABD'nin, PKK'ya karşı verilen mücadeleyi desteklediği" belirtilen haberde, "İnsan hakları ihlalleri yapılmaması ve çatışmaya taraf olmayan sivil-lerin korunması" vurgulanıyor.

Yunanistan'da
grev

Dış Haberler Servisi- Papandreu hükümetinin ekonomi politikasını protesto etmek amacıyla, çok sayıda emekçinin greve gideceği öğrenildi. İçinde bulunduğumuz günlerde yapılacak greve, ilk etapta, ülke çapında nakliye hizmeti yapan nakliyecilerle, 40 bine yakın taksi şöförü başladı. 24 saat grev yapan nakliyeciler ve taksiciler, Milil Ekonomi Bakanlığı'nın 1994 yılı bütçesini gelir kaynağı olarak düzenlediği vergi sisteminin değiştirilmesini istediklerini söylediler.

Kaybedilmeye çalışılan ülke: Doğu Timor

Dış Haberler Servisi- 1975'te, Endonezya ordusunun Doğu Timor'u işgal etmesinden bu yana, eski bir Portekiz sömürgesi olan ülkenin topraklarında bağımsızlık hareketleri ve yaygın insan hakları ihlalleri mayalandı. Dış dünyanın, hala, Doğu Timor hakkında net bir bilgisi yok. Çünkü Endonezya egemen sınıfları, bu ülkeye gazetecilerin girişmesini engellemekte ve buradan dış dünyaya haber sızdırılmamaya çalışmaktadır.

Endonezya'nın ülkelerini işgal etmesini protesto eden 29 Doğu Timorlunun, Jakarta'daki ABD Büyükelçiliği'nin önünde gösteri yapmasıyla, dünya kamuoyu belki de ilk kez yaygın bir biçimde bu ülkenin adını duydu. Geçtiğimiz ay meydana gelen bu eylemin, APEC zirvesine (Asya- Pasifik Ekonomik İşbirliği Zirvesi, Endonezya'nın ev sahipliğini yaptığı zirve, Pasifik Okyanusu'na kıyısı olan 18 ülke tarafından yapıldı) rastlatılması, eylemin etkisini artırmıştı. Eylemi hazmedemeyen Endonezya egemen sınıfları, protestocuları Portekiz'e sürgün etmişti.

Endonezya, Doğu Timor'u işgal eder etmez, ülkeyi 27. eyaleti ilan etti. Tabii Doğu Timorlular, toplu bir şekilde imhaya uğratıldılar. Bugün, bu toplu imhalar örnek olarak, 4

ölüm tarlasını verebiliriz. Aileu kentinin etrafındaki bu ölüm tarlalarını, bütün bölge sakinleri gayet iyi biliyor. Manfoni'de 300'den fazla, Montane'de 200, Saboria'da 100 ve Aisirimou'da yaklaşık 60 kişi yatıyor. İnfazlar, 1975 yılında yapılmış. Siyah boyayla boyanan haçlar, Doğu Timor halkının sessiz öfkelerini dile getiriyor.

Aileu kentinin, en son atanmış polis şefi, Fransisco Pereira, bu insanların Fretilin tarafından katıldığını iddia ediyor. Şöyle diyor Pereira: "Bu insanların suçu aynı; Fretilin'den başka partilerin mensubu olmak. Kimliğiniz, Fretilin tarafından onaylanmamışsa, ölürsünüz." Pereira'nın söyledikleri, faşist Endonezya egemenlerinin tipik bir çarpıtma örneği.

Fretilin, 750 bin Doğu Timorlunun sesi olan, ulusal kurtuluş mücadelesi veren bir örgüt. Örgütün açıklamalarına göre, 700 savaşçı var. Endonezya ordusu ise örgütün etkinliğini kırmak için, polis şefi Pereira gibi çeşitli yalanlar söylüyor. Örneğin, ordunun bir üst düzey yetkilisine göre "asilerin" 189 civarında gerillası ve 103 eski tüfeği var.

Fretilin, politik hasımlarının infaz ettiğinde yılmıyıcı bir isteniyen. Şimdiye kadar www.tanzimarsiv.net

lerce bu tip infaz yapılmış ve üstlenilmiş. Fakat, Endonezya devleti, tarihi bile çarpıtmaya çalışıyor. Mesela, reddedilen önemli bir katliam da şu: İşgalin ilk 5 yılı içinde, 100 bin Doğu Timorlu şiddet, hastalık ve yoksulluktan öldürüldü. Jakarta hükümeti, Doğu Timorlusunu asimile etmek için okul ve yol yapımına para akıttırken, ulus zorbalıktan ve sefaletten ölümlerle yüzyüzedi.

Endonezya egemenlerinin, pervasızca şiddeti sadece tarih sayfalarında kalmadı. Örneğin, 1991 yılında, Doğu Timor'un başkenti Dili'de bağımsızlık için yürüyenlere, Endonezya ordusu ateş açtı. Olay sonucu, 100'den fazla gösterici katledildi. Sokak ortasındaki bu toplu kıyım o kadar sarstıydı ki, Endonezya devleti bu olayın duyulmasını engellemeyemedi.

Doğu Timor ulusu üzerinde, ölüm, açlık, sefaletten başka belalar da var. Ülkede, 5 bin 300 askerin yanı sıra, oldukça çok sayıda ajan cirit atıyor. Ajanlar, gazetelerdeki haberleri tek tek kontrol ediyor ve sansür edebiliyor. Mektuplar, inceden inceleme kontrol ediyor, yabancı radyoları dinleyenler tespit ediyor ve işleniyor. Son günlerde, polis, farklı asi-mlerle mücadele ederken de gizli bir şekilde öldürülenler de görülmüş.

Almanya fırsat kolluyor

Dış Haberler Servisi- Gericı Sırp ordusunun zaferinden sonra, Balkanlar'daki bu savaşın önemli finanse edicilerinden Almanya'da da nihayet ses geldi. Almanya Başbakanı Helmut Kohl, "Bosna'da görevli BM askerlerinin geri çekilme işlemine yardımcı olmak amacıyla" bu ülkeye savaş uçakları gönderebileceklerini açıkladı. Kohl, ZDF televizyonunda yaptığı açıklamada, Almanya'nın müttefiklerinin istemesi halinde, Bonn yönetiminin 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana izlediği "ülke dışında askeri taahhüt altına girmeme" politikasını yeniden değerlendirebileceğini belirtti. Bu ifadeyle, Alman ordusunun aktif müdahale için işaret beklediği de ortaya çıktı.

Berlusconi'nin inadı

Dış Haberler Servisi- İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi hakkında ki yolsuzluk davalarından dolayı sorgulandı. Milano Başsavcısı Fransesco Saverio Borelli ve yardımcıları tarafından, 7 saat boyunca sorgulanan Berlusconi, tüm suçlamaları reddederek "Ben masumum" dedi. Berlusconi'nin sorgulanması üzerine, İtalyan Lira'i sürekli değer kaybederken, borsa alt-üst oldu. Berlusconi, giderek köşeye sıkışırken, koalisyon ortakları da seslerini yükselttiler. Kuzey Birliği'nin lideri, koalisyon ortağı Umberto Bossi, "Hükümet bir aya kalmaz çöker" dedi.

BM Komutanı Sırları savundu

Dış Haberler Servisi- Bosna'daki BM komutanlarından General Michael Rose, Belçika'da yayımlanan Le Soir gazetesine verdiği demeçte Sırları savundu. Rose, "Bosna'lı Sırlar birkaç aydır kafes içerisindedir. Sırbistan, sınırlarını kapatınca ortada kaldılar. Çok yalnız kalınca, şiddete başvurular, ama ashda görüşmek istiyorlar" dedi. Rose, insani yardımların yerine ulaşmasında, sadece "bazı zorluklar" olduğunu ifade ederken, "Eğer Bosna'nın ortasında, Hırvatlar ile Müslümanlar çarpışmıyorsa, bu bizim sayemizedir" şeklinde iddiada bulundu.

Christopher savunmada

Dış Haberler Servisi- ABD Dışişleri Bakanı Warren Christopher, "Bosna'daki çöküş için NATO'nun suçlanmaması gerekir" dedi. Christopher, uçuşa yasak olan bölgeyi denetleme ve bir hava çatışmasını önleme konusunda, NATO'nun başarılı olduğunu belirtti. Christopher, 18 ülkeden asker alan, BM'nin ve NATO'nun, gerici Sırp ordusunu durdurmak için değil, aksine güçlendirmek için hareket ettiklerinden ise doğal olarak hiç bahsetmedi.

■ ÇEÇENYA

Rusya- Kafkasya'ya doğru yayılıyor

Dış Haberler Servisi- Havadan uçak ve helikopterle desteklenen yüzlerce Rus tankı, 11 aralık sabahı, Çeçenya'ya girdi. Moskova'da Çeçen sorunu dolayısıyla oluşturulan geçici basın merkezinde, işgalin gerekçesi şöyle açıklanıyor: "Rus birlikleri, Devlet Başkanı Boris Yeltsin'in yasadışı güçleri etkisiz hale getirme, anayasal düzeni yeniden sağlama amacıyla hükümete verdiği talimatı uygulamak üzere harekete geçmiştir."

Bu arada, Rusya Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı'na bağlı birlikler, İnguşetya, Kuzey Osetya ve Dağıstan üzerinden girerek, ülkeye yayılıyor.

İşgalin hemen ertesinde, Çeçenya Ekonomi Bakanı Abukarov Taimaz, Rus yetkililerle görüşüleceğini açıkladı. Görüşmeler, Kuzey Osetya'nın başkenti Vladi Kavkaz'da 12 aralıkta öğleden sonra başladı. Fakat, Rus ordusunun, görüşmeler sürerken hedefleri bombalamaya devam etmesi nedeniyle, Çeçen Cumhuriyeti Devlet Başkanı Cahar Dudayev, görüşmeleri "ciddiyetsiz" olarak tanımladı ve halkı "sonuna kadar savaş" a çağırırdı.

NEDEN ÇEÇENYA?

Rus birliklerinin Çeçenya'yı işgal etmelerinin nedeni, Yeni Çar Yeltsin'in "anayasal düzeni sağlama" veya "yasadışı güçleri etkisiz hale getirme" gibi komik gerekçeleri değildi elbette. Ülkenin işgal edilmesinin nedeni; Kafkasya bölgesinde ekonomik ve siyasi açıdan kilit ülke olmasından kaynaklıydı. Çeçenya'nın ekonomisi ağırlıklı olarak petrole ve petrol ürünlerine dayanıyordu. Rus ordusunun, Çeçenya'nın başkenti Grozni'ye yönelmesinin siyasi olduğu kadar ekonomik nedenleri de dikkate değerdı. Zira, petrol kuyuları, da-

ha çok Grozni ile Gudermas kentleri arasındaki Sunja Vadisi'nde, özellikle de Sunja ve Terek dağlarındaydı. Petrol rafineleri ise, yine Grozni'de yoğunlaşıyordu.

Öte yandan Kafkaslar'daki bütün yollar, Çeçenya'dan geçiyordu. Ülkedeki demiryolu hattı, Terek ve Sunja vadilerini izleyerek, Hazar Denizi kıyılarına, Astrahan ve Bakü'ye; Karadeniz kıyısındaki Tuapse'ye ve Azak Denizi kıyısındaki Rostov'a bağlanıyordu. Ayrıca Grozni'den diğer kentler ve cumhuriyetlere karayolu bağlantısı da vardı.

Petrol bakımından zengin ve adeta Kafkasya'nın kapısı sıfatını hak eden bu ülke, Rus egemen sınıflarının iştahını kabartmıştı. İşte, işgalin gerçek nedeni buydu.

SAVAŞ YAYILABİLİR

Cahar Dudayev'in görüşmeleri keserek, "Rusların ayaklarını bastığı heryeri cehenneme çevirmeli, sonuna kadar savaşmalısınız. Bu bir ölüm- kalım savaşıdır" şeklinde konuşmasından sonra, Kafkasya yeni bir dönüm noktasıyla karşı karşıya kalabilir. Ustelik Rus egemen sınıfları da bunu gayet iyi biliyor. Örneğin, henüz görüşmeler devam ederken, "SSCB'nin son başkanı Mihail Gorbaçov, İtalya'nın La Stampa gazetesine bir demeç verdi. "Rusya'nın, parçası olan bir cumhuriyete asker gönderen generaller, bunun Haiti'nin güneşli plajlarında bir gezinti olmadığını düşünemediler" diyordu Gorbaçov.

Yayılacak olan bir gerilla savaşından çekinen Gorbaçov, sözlerine şöyle devam ediyordu: "Bu müdahale sonucunda, sadece Çeçen dağlarında değil, tüm Kuzey Kafkasya dağlarında çatışmalar yaşanabilir."

Gorbaçov, Çeçenya'dan "Rusya'nın bir parçası" ola-

Çeçenler, genci- yaşlısı savaş danslarına başladılar. Rusya işgalde ısrar ederse, savaş tüm Kafkasya'da yayılabilir.

rak söz ediyordu. Yani, oraya asker gönderen generallerle düşüncesi temelde aynıydı. Ancak, Gorbaçov, taktik bir hatadan bahsediyor ve kaygılarını dile getiriyordu.

Rus ordusunun, Çeçenya'da durmayacağını ve yayılacağını iyi kavrayanlar harekete geçmişlerdi bile.

Daha işgalin ilk günü, İnguş birlikleri, Çeçenya'ya gitmekte olan Rus birliklerine saldırdılar. Saldırıda, Rus ordusunun 30 zırhlı aracı yakılarak imha edildi.

Çeçenya Devlet Başkanı ile bir görüşme yapan İnguşetya Devlet Başkanı Ruslam Auşhev, "Rus birliklerinin Çeçenya'ya karşı giriştiği harekatta, İnguş topraklarını kullandırmama güvencesi" veriyordu. Rusya savunma Bakanı Pavel Graçov'un ise yanıtı sertti. Rus birliklerine saldırıldığını belirten Graçov, "İnguşetya, Rusya'ya karşı savaş açmıştır" diyordu. Öte yandan, Dağıstan üzerinden ilerleyen Rus birlikleri de, Dağıstanlılar tarafından saldırıya uğratılmıştı.

Nihayet, resmi ağızlardan pişmanlık belirtir cümleler döktü. Rusya Federasyonu Devlet Başkanlığı Komitesi Başkanı Emil Payın şöyle diyordu: "Ordu, nüfus üzerinde zafer kazanamaz. Nüfus, Dudayev'i desteklediği bölgelere girmemeliydi."

Bütün bunlara rağmen, savaşın yayılabileceği olasılığı hala var. Çünkü, son görüşmelerde, Dudayev, paznık ortamı bulamadı. Rusya ilerle-

mekte ısrarlı olursa, savaşın yayılabileceğine dair sinyaller ise sadece İnguşlar ve Dağıstanlılardan gelmiyor. Şu anda, Rus ordusuna karşı ortak bir Kafkas hareketi de örgütlenmiş durumda. Kafkas halkları Konfederasyonu isimli örgüt, Kuzey Kafkasya'daki cumhuriyetlerde, gönüllü asker kayıt büroları kuracaklarını açıkladı. Konfederasyon'un, Abhazya'daki ayrılık yanlılarına da yüzlerce gönüllü gönderdiği gelen haberler arasında.

TEPKİLER

Rusya Parlamentosu Duma Kanadı Savunma Komitesi Başkanı Sergei Yuşenkov önerliğinde, Duma önündeki Puşkin Meydanı'nda, işgali protesto eden gösteriler yapıldı.

Abhazya Cumhuriyeti Devlet Başkanı Vladislav Ardzinba, barışçı çözüm çağrısı yaparken, bu ülkenin başkenti ve birçok kentinde sokaklara döken binlerce kişi Dudayev lehine sloganlar attılar.

Bir Kafkas Cumhuriyeti olan Kabardino Balkarya'da 11 aralıkta toplanan Kafkas Halkları Kongresi, işgale karşı kitlesel gösteri çağrısında bulundu.

Clinton, düzenlediği bir basın toplantısında, olayı büyük bir iki yüzlülükle "Rusya'nın bir iç sorunu" olarak nitelerken, TC resmi makamları tarafından yapılan açıklamalarda da, ABD ile aynı beyanatlar verildi.

Rusya Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı'na bağlı birlikler İnguşetya, Kuzey Osetya ve Dağıstan üzerinden ilerliyor